

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΣΟΥΜΕΛΙΔΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ Δ' ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ

ΕΡΜΗΝΕΥΟΜΕΝΟΙ ΔΙΑ
ΜΕΘΟΔΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ

Ἐγκριμένοι διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Α' τάξεως τῶν
τετραταξίων Γυμνασίων καὶ τῶν ἀντιστοίχων
τάξεων τῶν λοιπῶν σχολείων τῆς Μέσης
Ἐκπαιδεύσεως

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ
46 Ὁδὸς Σταδίου (Μέγαρον Ἀρσακείου)
1925

1925 492

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΣΟΥΜΕΛΙΔΟΥ
Καθηγητοῦ τοῦ Δ' ἐν Ἀθήναις Γυμνασίου.

ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ

ΕΡΜΗΝΕΥΟΜΕΝΟΙ ΔΙΑ

ΜΕΘΟΔΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ

*Ἐγκριμένοι διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Α' τάξεως τῶν
τετραταξίων Γυμνασίων καὶ τῶν ἀντιστοιχῶν
τάξεων τῶν λοιπῶν σχολείων τῆς Μέσης
Ἐκπαιδεύσεως.*

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ
46 — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — 46 (ΜΕΓΑΡΟΝ ΔΡΕΑΚΕΙΟΥ).

1925

*Πρόεδρος Ε.π. Συμβ. 780
μετὰ βιβλίου καὶ φ. 200 12.46-25
Ἀξία βιβλιοθήκῃ 11,60
Πρόεδρος φέρει ἀναγν. δανείου 4,30
0,90*

Τὰ γνήσια αντίτυπα φέρουν τὴν ὑπογραφήν τοῦ συγγρα-
φέως καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ ἔκδοτου.

Γ. Δαμασκ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΜΕΘΟΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΓΥΜΝΑΣΙΩ ΕΡΜΗΝΕΥΟΜΕΝΩΝ ΛΟΓΩΝ

ΤΟΥ ΛΥΣΙΟΥ

L. Z. Z. Z.
L. Z. Z. Z.

Τὸ παρὸν λεξικὸν περιέχει τὰς λέξεις, τὰς ὁποίας θὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξηγήσῃ ὁ καθηγητὴς διδάσκων τοὺς διὰ τὴν Α'. Γυμνασίου ὠρισμένους ὑπὸ τοῦ προγράμματος λόγους τοῦ Λυσίου (*ὑπὲρ Μαντιθέου, ὑπὲρ τοῦ Ἀδυνάτου, Ἀπολογία, κατὰ Φίλωνος, κατὰ Σιτοπωλῶν*). Λέξεις ἢ σημασίαι λέξεων μὴ ἀπαντῶσαι εἰς τοὺς λόγους τούτους δὲν περιέχονται ἐν τῇ Λεξικῇ, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων.

Αἱ ἐρμηνευόμεναι λέξεις ἀπετέλεσαν ἀναλόγως τῆς ἐτυμολογικῆς των συγγενείας συστήματα. Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου συστήματος ἐτέθη ἐκεῖνη ἐξ ὧν ἢ ὁποία, ὡς ἀπλουστέρα, φαίνεται ἢ καὶ εἶναι τῇ ὄντι ἢ πρωτότυπος ἐξ ἧς παράγονται πᾶσαι αἱ λοιπαί. (*ἀγγέλλω*—εἰσαγγέλλω, εἰσαγγελία· ἐπαγγέλλομαι· καταγγέλλω. *ἄγορά*—ἀγορανόμοι· ἀγορεύω, ἀπαγορεύω, ἀπόρρητα· διαγορεύω, διαρρήδην· προαγορεύω· κατηγορῶ, κατήγορος, κατηγορία. *ἔχθος*—ἀπεχθής, ἀπεχθάνομαι, φιλαπεχθήμων, ἐχθρός. *Τιμῆ*—τίμος, τιμῶ, τιμωροῦμαι· ἄτιμος, ἀτιμία, ἀτιμάζω, ἀτιμῶ· ἐπίτιμος, ἐπίτιμῶ· φιλότιμος, φιλοτιμοῦμαι κτλ.)

Αἱ πρωτότυποι λέξεις τεταγμέναι ἀλφαβητικῶς σημειοῦνται διὰ μεγάλων μελανῶν στοιχείων, διὰ νὰ ἀνευρίσκωνται εὐκόλως. Ἐν ἐκάστην πρωτότυπον ἀκολουθοῦν τηρουμένης πάλιν ἀλφαβητικῆς σειρᾶς τὰ σύνθετα καὶ τὰ παράγωγα. Ἐν ἐκάστη λέξει ὑπάρχει καὶ τὸ σχετικὸν χωρίον μετὰ τῆς παραπομπῆς καὶ ἡ ἐρμηνεῖα αὐτοῦ, ὅπου εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον, ἄλλως ἀφήνεται αὐτὴ εἰς τὸν μαθητὴν.

Αἱ εἰς ἐκάστην λέξιν σημειώσεις δὲν εἶναι μόνον ἐξηγητικαί, ἀλλὰ περιέχουσι καὶ συντακτικὰς παρατηρήσεις συντόμους, ὅπου εἶναι ἀνάγκη καὶ πραγματικῶς π. χ. ἐν λέξει *βουλή, λειτουργία, δικαστήρια, Ἀγησίλαος* κτλ.

Κατὰ ταῦτα διὰ νὰ ἐρμηνεύσῃ λέξιν τινὰ ὁ μαθητὴς πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἢ νὰ εὕρῃ πρῶτον τὴν ρίζαν (τὴν πρωτότυπον) ἐξ ἧς αὕτη παράγεται : διὰ τὸ *ἔξαρκος* τὸ *ἀρνοῦμαι*, διὰ τὸ *κατάστασις* τὸ *ἴστημι* διὰ τὸ *ἀκολασία* τὸ *κολάζω*, διὰ τὸ *ὑποψία*,

τὸ δρῶ· ὁμοίως διὰ τὰ σύνθετα διατίθημι, κατατίθεμαι, σύν-
οίδα τὰ ἀπλᾶ τίθημι, οἶδα.

«Τοιοιουτρόπως, παρατηρεῖ ἡ εἰσαγγηλικὴ ἔκθεσις τῶν κ.κ. Κριτῶν, ὁ μαθητὴς δὲν παραλαμβάνει δουλικῶς τὴν εἰς τι χωρίον ἀρμόζουσαν σημασίαν τῆς λέξεως, ἀλλ' ἀνευρίσκει ταύτην αὐτὸς ἐργαζόμενος καὶ οὕτω αἰσθάνεται ἱκανοποίη-
σιν» καὶ κατωτέρω : «Εἶναι προφανὲς ὅτι προσέχων ὁ μαθη-
τὴς εἰς τὴν ρίζαν κάμνει γενναῖον βῆμα πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν
τῆς ἐρμηνείας».

Ἡ χρῆσις τοῦ τοιούτου λεξικοῦ δὲν εἶναι δύσκολον πράγμα διὰ
τὸν μαθητὴν, ὅστις ἄλλως καὶ ἐν αὐτῇ τῇ λεξικῇ εὐρίσκει τὰς
δεούσας ὁδηγίας. Ἄν ζητήσῃ τὸ ἀδεῶς εἰς τὸ Α, παραπέμπεται εἰς
τὸ δέος· διὰ τὸ ὑπερορία, παρέντες, ἠτιμῶσθαι, παραπέμπεται
εἰς τὸ δριον, ἴημι, τιμῆ. Χειραγωγούμενος τοιοιουτρόπως ὁ μα-
θητὴς ὑπὸ τοῦ λεξικοῦ μαθαίνει μαζὶ μὲ τὴν ρίζαν καὶ τοὺς συγγε-
νεῖς τύπους, τὰ κινήματα τῆς λέξεως καὶ ἔχει οὕτω ἀσφαλῆ στη-
ρίγματα μνήμης. Ἡ εὐμενεστάτη τῶν κ.κ. Κριτῶν ἔκθεσις τονίζει
τὴν πρωτοτυπίαν τοῦ ἔργου διὰ τῶν ἐξῆς : «Ὁμολογοῦμεν ὅτι
πρῶτον νῦν ὑποβάλλεται εἰς τοῦ Συμβουλίου τὰ κρίσιν τοι-
οῦτον ἔργον ἀναφερόμενον εἰς Ἑλληνα συγγραφέα» καὶ
προσθέτει : «Ὅτι διὰ τοῦ τοιούτου τρόπου κινεῖται ἡ αὐτε-
νέργεια καὶ τὸ διαφέρον τοῦ μαθητοῦ, αἱ δὲ ἀποκτώμεναι
γνώσεις ἐμπεδοῦνται καὶ γίνονται σταθερώτεραι οὐδεμία
ἀμφιβολία».

Ἐν τέλει προσετέθησαν ὡς ἐν παραρτήματι ὀλίγα περὶ ρητο-
ρικῆς καὶ ρητορικῶν λόγων ἐν οἷς ἐκτίθενται λίαν σαφῶς τὰ ἀναγκαι-
οτάτα περὶ τῶν μερῶν τοῦ ρητορικοῦ λόγου ἤτοι προοιμίου,
κυρίου σώματος καὶ ἐπιλόγου καὶ ἐρμηνεύονται συνοπτικῶς καὶ
τὰ διάφορα μέρη ἐκάστου τῶν συνεχιδιομένων πέντε λόγων τοῦ
Λυσίου.

Γ. Σ

Α

ἀγαθός. ἡ, ὄν. (βελτίων—βέλτιον, ἀμείνων—ἀμεινον· βέλτιστος, ἄριστος.)—ὁ ἔχων τὴν προσήκουσαν αὐτῷ ἀρετὴν, καλός, ἀνδρεῖος. τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας γιγνομένους περὶ τὴν πόλιν τιμᾶτε Φιλ. 30=τιμᾶτε τοὺς γιγνομένους ἀγαθοὺς ἄνδρας, ὥσπερ τῶν μὲν ἄλλων ἀδικούνται, ἄριστοι δὲ ἄνδρες αὐτοὶ γεγενημένοι Ἀπ. 31 = ὡς ἐὰν οἱ μὲν ἄλλοι ἦσαν ἀδικοί, αὐτοὶ δὲ μόνοι ἦσαν ἄριστοι ἄνδρες. πολλὰ καὶ ἀγαθὰ εἰργασμένος Ἀπ. 4. 11. Μαντ. 11. βελτίω με εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἠγήσασθαι Μαντ. 2 = πιστεύω ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἔχη περὶ ἐμοῦ καλύτεραν ἰδέαν (β' ὅρος συγκρίσεως : ἢ νῦν ἠγείται). ὁμοίως. πλείω ἐδαπανώμην, ἵνα βελτίων ὑφ' ἑμῶν νομιζοίμην Ἀπ. 13 Μαντ. 17. τὸ ἀγαθὸν λαμβάνεται εἰς οὐσιαστικὸν=τὸ διὰ τὸν βίον καὶ τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀνθρώπων χρήσιμον τῶν ἀγαθῶν μετέχουσι Φιλ. 5. ἀγαθοῦ τιος αἴτιοι Ἀπ. 13. πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιοι Ἀπ. 6 τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγαθὸν Φιλ. 6=ὅ, τι εἶναι κέρδος δι' ἑλγην καθόλου τὴν πόλιν.

ἀγαπῶ (ἀγαπάω). ἀμεταθάτως λαμβανόμενον = εἶμαι εὐχαριστημένος, ἀρκοῦμαι, στέργω, ἀγαπῶμεν, ἐὰν ὅποσοντιοσοῦν προάμενοι παρ' αὐτῶν ἀπέλωμεν Στ. 16. = νὰ μείνωμεν εὐχαριστημένοι, ἐὰν κατορθώσωμεν ν' ἀγοράσωμεν ἀπ' αὐτοὺς μὲ οἰανδήποτε τιμὴν.

ἀγαπητῶς = μόλις καὶ μετὰ βίας· ἀγαπητῶς σεσωσμένοι Μαντ. 16. = ποῦ ἦσαν εὐχαριστημένοι ὅτι ἐσώθησαν, εἶδαν καὶ ἔπαθαν νὰ σωθοῦν.

ἀγγέλλω=εἰδοποιῶ, φέρω εἶδησίν τινα.

εἰσαγγέλλω=καταγγέλλω τινὰ εἰς τὴν βουλὴν.

εἰσαγγελία.—καταγγελία διὰ σπουδαῖα δημόσια ἀδικήματα (λ. χ. διὰ προδοσίαν), ἰδίᾳ δὲ καταγγελία εἰς τὴν βουλὴν ἀδικημάτων τινῶν δικαζομένων ὑπ' αὐτῆς· οὕτως ὁ λόγος τοῦ Λυσίου ὁ ἐπιγραφόμενος πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν περὶ τοῦ μὴ δίδοσθαι τῷ ἀδυνάτῳ ἀργύριον εἶναι ἀπολογία Ἀθηναίου ἀναπήρου κατηγορηθέντος ὅτι ἀδίκως λαμβάνει τὸ παρὰ τῆς πόλεως ἀργύ-

ριον καὶ ἀγωνιζομένου ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὄντως εἶναι ἀδύνατος (ἰδὲ δύναμαι, δοκιμασία).

ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι· ἐπαγγεϊλάμενος χρήματα εἰσε-
νέγκειν Φιλ. 15

καταγγέλλω. = ἀναγγέλλω τι εἰς ὄλους, κηρύττω. ἀντὶ εἰρή-
νης πόλεμον καταγγέλλασαι Φιλ. 20.

Ἄγγος, ὁ, βασιλεὺς τῆς Σπάρτης (399—361) πολεμῶν ἐν
Μ. Ἀσίᾳ κατὰ τῶν Σατραπῶν Τισσαφέρνους καὶ Φαρναβάξου
ἐσχόπει νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τοῦ μεγάλου βασιλέως, ἀλλ' ἀνα-
κληθεὶς πρὸς βοήθειαν τῆς κινδυνεύουσας πατρίδος του ἐπα-
νήλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ ξηρᾶς καὶ συνῆψεν (394) ἐν Βοιω-
τίᾳ παρὰ τὴν Κορώνειαν μάχην πρὸς τοὺς Ἀθηναίους καὶ ἐνί-
κησε λαθῶν καὶ αὐτὸς πολλὰς πληγὰς· εἰς τοῦτο ἀναφέρεται τὸ
Ἄγγος δ' εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβάλοντος Μαντ. 16.

ἀγορά, ἡ 1) τόπος ὅπου πωλοῦνται καὶ ἀγοράζονται διάφορα εἶδη
2) τόπος ἐν ᾧ συναθροίζεται ὁ δῆμος εἰς ἐκκλησίαν 3) ἡ ἐκ-
κλησία τοῦ δήμου.

ἀγορανόμοι, οἱ (ἀγορά-νέμω), 10 ἄρχοντες ἐν Ἀθηναίς
ἐνιαύσιοι φροντίζοντες διὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν εὐκοσμίαν τῆς
ἀγορᾶς, ἐξελέγχοντες τὴν ἀκρίθειαν τῶν μέτρων καὶ τῶν σταθ-
μῶν καὶ τιμωροῦντες τοὺς ἐξαπατῶντας καὶ κιβδηλεύοντας
ἐμπόρους.

ἀγορεύω, ὁμιλῶ (ἐν τῇ ἀγορᾷ πρὸς τὸν λαόν).

ἀπαγορεύω, = (-εῖρω, -εἶπον, -εἰρηκα-ρηθῆσομαι-ερρήθηγ-εἴ-
ρημαι) = λέγω νὰ μὴ γίνῃ τι, κωλύω τὰς σπουδὰς μέλλειν ἀπορ-
ρηθῆσεσθαι Στ. 14. = ὅτι θὰ καταγγελοῦν, θὰ ἀκυρωθοῦν αἱ
συνθήκαι.

ἀπόρητα, τὰ 1) τὰ ἀπηγορευμένα. 2) ὅσα δὲν ἐπιτρέπεται
νὰ λέγωνται, μυστικά. ποῖα ἀπόρητα δοκεῖ ὑμῖν οὕτως τηρῆ-
σαι, ὅς οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἤξιωσε; Φιλ. 31. =
ποῖα μυστικά νομίζετε ὅτι θὰ τηρήσῃ αὐτός, ἀφοῦ καὶ τὰ σα-
φῶς ἐνώπιον ὄλων παρηγγελμένα δὲν ἐθεώρησε πρέπον νὰ
ἐκτελέσῃ;

διαγορεύω = ὁμιλῶ φανερά, διακηρύττω.

διαρρηθῆν ἐπιρρ. ρητῶς, σαφῶς. νόμοι διαρρηθῆν γεγραμ-
μένοι Στ. 10.

προαγορεύω = λέγω τι ἐκ τῶν προτέρων. τὰ προειρημένα
 Φιλ. 31 = τὰ πρότερον παραγγελθέντα.

κατηγορῶ = ὁμιλῶ ἐναντίον τινός, εἶμαι

κατήγορος, ὅ = ἐνάγων.

κατηγορία, ἡ, ταύτης τῆς κατηγορίας Μαντ. 1. (Γεν. τῆς αἰτίας) = διὰ ταύτην τὴν κατηγορίαν.

ἀγρός, ὁ χωράφι, οἱ ἀγροὶ = αἱ ἀγροτικαὶ κατοικίαι, τὰ χω-
 ριά· οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν Φιλ. 8 = οἱ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐκτὸς τῶν
 τειχῶν κατοικοῦντες.

ἀγριος ος, ον. ὁ ἀνήκων εἰς τοὺς ἀγρούς, τραχύς, σκληρὸς
 ἀγριῶς ἀποδέχομαι Ἄδ. 7. = φέρομαι σκληρῶς, εἶμαι σκλη-
 ρὸς πρὸς τινα.

ἄγω = ὀδηγῶ, φέρω τι. ἡσυχίαν ἄγω (περίφρασις) = ἡσυχάζω.

ἀπάγω = ἄγω μακράν, ὀδηγῶ τινα βιαίως ἐνώπιον τῶν ἀρ-
 χόντων ἢ εἰς τὸ δεσποτήριον, οὐδεὶς ὑπ' ἐμοῦ ἀπαχθεὶς
 φανήσεται Ἄπ. 15.

διάγω = διέρχομαι. διάγω τὸν βίον Φιλ. 7 = ζῶ.

ἀγῶν, ὁ. τοῦ ἀγῶνος. 1) προσπάθεια, ἀμίλλα πρὸς ἐπιτυχίαν
 δυσκόλου ἔργου. 2) κίνδυνος. 3) ἀγῶν ἐν δικαστηρίῳ, δίκη.
 ὅτε οἱ κίνδυνοι ἡμῖν καὶ οἱ μέγιστοι ἀγῶνες ἦσαν Φιλ. 32.
 ἐννοεῖ τοὺς ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἀγῶνας. παρεσκευάσέ μοι τοῦ-
 τον τὸν ἀγῶνα Ἄδ. 1 = τὴν δίκην.

ἀγωνίζομαι, = ἀναλαμβάνω ἀγῶνα (κίνδυνον, δίκην)· περὶ
 τοῦ σώματός εἰσιν ἡγωνισμένοι Στ. 20 = ἐρριψοκινδύνευσαν
 τὴν ζωὴν των. ἵνα, εἴπου μοί τις συμφορὰ γένοιτο, ἄμεινον
 ἀγωνιζοίμην Ἄπ. 13 = διὰ νὰ κερδίσω τὸν ἀγῶνα (τὴν δίκην)
 μὲ τὴν εὐνοίαν ὑμῶν, ἐὰν τυχὸν περιπέσω εἰς ἀτυχίαν (δίκην)
 τινά.

ἄδεια , ἄδεῶς	ἰδὲ	δέος
ἀδοκίμαστος	»	δόκιμος
ἀδύνατος	»	δύναμαι
ἀζήμιος	»	ζημία
ἀηδής , ἀηδῶς	»	ἡδύς.
ἀήθης	»	ἔθως

ἄθλον, τό = βραβεῖον, ἐκεῖνο χάριν τοῦ ὀποίου γίνεται ὁ ἀγῶν.

ὅτε οἱ κίνδυνοι ἡμῖν καὶ οἱ μέγιστοι ἀγῶνες ἦσαν, τὰ

δὲ ἄθλα αὐτῇ ἢ πολιτεία ἔκειτο Φιλ. 32 = ἦτοι ὁ κερδίζων τὸν ἀγῶνα θὰ ἐκέρδιζε (θὰ ἔσωζε) τὴν πολιτείαν.

ἀθυμῶ ἰδὲ θυμός.

αἴρω (αἰρέω ἄορ. εἶλον) = συλλαμβάνω, κυριεύω. αἰροῦμαι (Μεσ. ἄορ. εἰλόμην). = λαμβάνω τι διὰ τὸν ἑαυτὸν μου, ἐκλέγω, προτιμῶ.

ἀφαιροῦμαι = στερῶ τινα (ἀρπάζω) τι. οἱ τὰ τῶν ἄλλων ἀφροημένοι Ἐπ. 18 = οἱ ἀρπάξαντες τὰ ξένα. Συντάσσεται ἢ μὲ δύο αἰτιατ. ἂν ἀφέλησθέ με ταύτην τὴν πρόσοδον Ἐδ. 6 = ἂν διὰ τῆς φήφου σας στερήσετέ με ταύτην τὴν πρόσοδον. ἢ μὲ Γεν. καὶ Αἰτ. ἐμοῦ ἀφελέσθαι τὸν ὄβολον Ἐδ. 13.

καθαιρῶ = ρίπτω κάτω, κρημνίζω. καθαιρουμένων τῶν τειχῶν Μαν. 4 = ὅτε καθηρεῖτο τὰ τείχη, τῆ 404, εἰς τὸ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν μετὰ μακρὰν πολιορκίαν παραδοθείσης εἰς τὸν Λύσανδρον καὶ τοὺς Πελοποννησίους.

προαιροῦμαι, = ἔχω τὴν ἐπιθυμίαν (προσφέρομαι) νὰ κάμω τι προηροῦντο παρ' ἑαυτῶν τι διδόναι Φιλ. 19.

αἴρω (ἀρῶ, ἦρα, ἀρθήσομαι, ἦρθην) = σηκώνω.

ἐπαίρω = παρακινῶ. προτρέπω, ξεσηκώνω τινά. τῶ δύνασθαι καὶ εἰωθέναι λέγειν ἐν ὑμῖν ἐπαρθεῖς Φιλ. 2. (Δοτ. τῆς αἰτίας) = παρακινήθεις ἐκ τοῦ ὅτι δύναμαι νὰ ὀμιλῶ καὶ ὀμιλῶ συχρὰ ἐνώπιον τοῦ δήμου. τίς οὐκ ἂν ἐπαρθείη; Μαν. 21 (ρητορικὴ ἐρώτησις) = ποῖος δὲν θὰ παρεκινεῖτο (= πᾶς ἂν τις ἐπαρθείη).

αἰσχροός, ἄ, ὄν. (αἰσχίων καὶ αἰσχροτέρος. αἰσχιστος καὶ αἰσχροτάτος.) = ἄσχημος, ὁ προξενῶν ἐντροπήν, ἀτιμίαν. δίκην αἰσχρὰν Μαν. 12.

αἰσχύνη, ἡ = ἐντροπή.

αἰσχύνομαι = ἐντρέπομαι. οὔτε τὴν τύχην δείσας, οὔτε ὑμᾶς αἰσχυθεῖς Ἐδ. 10.

ἀναισχυντία, ἡ = ἔλλειψις αἰσχύνης, ἀδιαντροπία. τοσοῦτον διενήνοχεν ἀναισχυντία τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων Ἐδ. 13.

αἴτιος, α, ον = ὁ προξενῶν, ὁ προκαλῶν τι. μερίστων κακῶν αἴτιοι Ἐπ. 25

αἰτία ἡ, ὡς οὐσιαστικὸν 1) ἡ ἀφορμὴ πράξεώς τινος. 2) κατηγορία. τὴν αἰτίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον. Στ. 7. = ἐκείνους

ἔθεώρουν ὑπευθύνους· δεδιώς τὰς αἰτίας Στ. 4=φοβούμενος τὰς κατηγορίας, μήπως κατηγορηθῶ.

αἰτώ. (αἰτέω)=ζητῶ νὰ λάβω τι. ἐπὶ τοὺς ἡτημένους ἵππους ἀναβαίνω Ἀδ. 12=ἐπὶ τοὺς ἵππους οὓς αἰτήσας ἔλαβον.

ἀκινδύνως ἰδέ κίνδυνος

ἀκληρωτὶ » κλήρος

ἀκολασία » καλᾶζω

ἄκριτος » κρίνω

ἀκούω. Συντάσσεται συγῆθως μὲ Γεν. προσώπου καὶ Αἰτ. πράγματος. ἀκούσατε τῶν μαριτύρων Φιλ. 14. ἐπειδὴν ἐμοῦ λέγοντος ἀκούση Μαντ. 2 ἐνίστε δὲ καὶ Γεν. τοῦ πράγματος. ὁμῶν ἀκούουσι τοιοῦτων λόγων Ἀπ. 1=εἰς ὑμᾶς ποῦ ἀκούετε τοιοῦτους λόγους.

ἀλειψω. (Παρακ. ἤλοιφα καὶ ἀλήλιφα)=χρίω

ἐξαλειψω=σβύνω τὰ γεγραμμένα, ἐκ τούτων ράδιον ἦν ἐξαλειφθῆναι τῷ βουλομένῳ Μαντ. 7=ὁ βουλόμενος ἡδύνατο εὐκόλως νὰ σβύσῃ τὸ ὄνομά του ἐκ τοῦ καταλόγου· προσελθὼν ἔφην ἐξαλειψαίμε ἐκ τοῦ καταλόγου Μαντ. 13.

Ἀλίαρτος, ἡ πόλις ὀχυρὰ τῆς Βοιωτίας παρὰ τὴν Κωπαΐδα, ὅπου γενομένης μάχης μεταξύ Σπαρτιατῶν καὶ Θηβαίων ἐφνεύθη ὁ Λύσανδρος (395). Πολιορκουμένης τῆς πόλεως προσκληθέντες ἔσπευσαν εἰς βοήθειαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ τὸν Θρασύβουλον ὅτε τὴν συμμαχίαν ἐποιήσασθε πρὸς Βοιωτοὺς καὶ εἰς Ἀλίαρτον ἔδει βοηθεῖν Μαντ. 13.

ἄλλά. σύνδεσμος ἀντιθετικὸς 1) προτάσσεται προτάσεως ἢ ὄρου ἀντιθέτου πρὸς προηγηθεῖσαν πρότασιν ἢ ὅμοιον ὄρον. οὐ σπουδάζων, ἀλλὰ παίζων Ἀδ 18 διὰ τὴν συμφορὰν, ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὕβριν Ἀδ. 11 οὐ περὶ τοῦ βουλευεῖν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν ἠγωνίζετο Φιλ. 26. οὐκ ἂν ἦν ἔξαρκος, ἀλλ' ἠξίουν δοκιμαζέσθαι Μαντ. 8. οὐκ ἄξιον ἂπ' ὄψεως οὔτε φιλεῖν οὔτε μισεῖν οὐδένα, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν Μαντ. 19. 2) προτάσσεται σειρὰς προτάσεων (ἐρωτήσεων καὶ ἀποκρίσεων) διὰ τῶν ὁποίων ὁ ρήτωρ εἰσάγει ἐνστασίην τινα καὶ ἀμέσως ἀναιρεῖ αὐτήν. ἰδέ. Ἀδ. 24—25 Φιλ. 24—25. 3) διὰ τοῦ οὐ μόνον., ἀλλὰ καὶ εἰς προηγούμενόν τι προστίθεται ἕτερον ὅμοιον ἰσχυρότερον. οὐ μόνον οἱ ἐκ τῶν ἀγῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκ τῆς ὑπερ-

ορίας εἰς τὸ ἄστυ συνελέγοντο Φιλ. 8. ἔδει οὐ μόνον περὶ τοῦ βουλευεῖν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι Φιλ. 32. 4) ἀλλά γαρ=ἀλλὰ βεβαίως.

ἄλλος, η, ο. ἀντωνυμία ἀρίστος· τίθεται ἀνάρθρως ἢ καὶ ἐνάρθρως· προσλαμβάνει ἐνίοτε καὶ τὸ τις ἢ οὐδεὶς ἢ μηδεὶς. ἄλλο τι ἢ ἀξιοῖς ἀποθανεῖν Στ. 5=ἄλλο τι φρονεῖς ἢ ὁμολογεῖς ὅτι εἶσαι ἀξίος θανάτου; δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ διὰ φθόνον Ἀδ. 1. τὴν μὲν εὐπορίαν καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον Ἀδ. 6.= καὶ καθόλου τὸν βίον μου.

ἀλλοτρίος, α, ον.=ξένος. ἐπὶ τοὺς ἀλλοτρίους ἵππους ἀναβαίνω Ἀδ 14.

ἀλλάσσω=μεταβάλλω.

ἀπαλλάττομαι=ἐλευθερώνομαι. γλυτώνω.

ἁμαρτάνω=ἀποτυγχάνω, πταίω. τίς ἠλπίζεν ἁμαρτήσεσθαι τινα (=ὅτι ἁμαρτήσεται τις) τῶν πολιτῶν τοιαύτην ἁμαρτίαν; Φιλ. 27. Σχηματίζει τὸ ρῆμα καὶ τινὰς παθητικούς τύπους, καίτοι εἶναι ἀμετάβατον. ἡμαρτήθη, ἡμαρτήται=ἔγινεν ἁμαρτία, λάθος. εἰ καὶ μηδὲν αὐτῷ ἄλλο ἡμαρτήτο Φιλ. 20=καὶ ἂν ἀκόμη δὲν εἶχε κάμει ἄλλην τινὰ ἁμαρτίαν. τὰ ἁμαρτήθέντα, τὰ ἡμαρτημένα=τὰ λάθη τοῦ ἔγιναν.

ἐξαμαρτάνω=πλανῶμαι, σφάλλομαι. τοῖς πρεσβυτέροις ἐξαμαρτάνουσι ὁμοίως ἐπιτιμῶσιν ἀμφοτέρω Ἀδ. 17 (ἢ μετοχή εἶναι χρονική)=δοσάκις ἐξαμαρτάνουσι.

ἄμεινον ἰδὲ ἀγαθός

ἄμνημονῶ » μνήμη

ἄμουγέπου ἐπιρρ.=κάπου, εἰς οἶονδῆποτε μέρος.

ἄμπέχομαι ἰδὲ ἔχω.

ἄμύνω=βοηθῶ «ἄμύνω τῇ πατρίδι» Μεσ. ἀμύνομαι=ἀποκρούω ἀπ' ἐμαυτοῦ, ὑπερασπίζω ἐμαυτόν. ἀμύνασθαι τοὺς ὑπάρξαντας Ἀδ. 18.=ἀποκρούειν ἐκείνους οἱ ὅποιοι πρῶτοι ἠδίκησαν.

ἄμφεσθήτω=(ἡμφεσθήτου) ἀντιλέγω, ἰσχυρίζομαι τὸ ἐναντίον. πολλῶν ἀμφισβητούτων θάνατον κατέγνωτε Στ. 18.=εἰ καὶ ἡμφεσθήτου, ἂν καὶ δὲν ὠμολόγουν τὸ ἀποδιδόμενον αὐτοῖς ἔγκλημα.

ἀμφοτέρω, αι, α. ἄντων. δεικτική=καὶ οἱ δύο. ἀμφοτέρων

τῶν πολιτειῶν Ἐπιτομ. 9. ἦτοι τῆς ὀλιγαρχίας τῶν 400, ἣτις ἐγκαθιδρύθη ἐν Ἀθήναις τῇ 411 διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Πεισάνδρου, καὶ τῆς ὀλιγαρχίας τῶν τριάκοντα τῇ 404.

ἀν Α. δυνητικόν· συντάσσεται 1) μὲ εὐκτ. καὶ σημαίνει τὸ δυνατόν γενέσθαι ἐν τῇ παρόντι ἢ τῇ μέλλοντι· δεκάκις ἂν ἔλοιτο χορηγήσαι Ἐπιτομ. 9. = ἤμπορεῖ νὰ προτιμήσῃ νὰ χορηγήσῃ δέκα φορές. οὐδεὶς ἂν ἀποδείξειεν Μαντ. 7 καὶ γὰρ ἂν ἄτοπον εἶη Ἐπιτομ. 8 = διότι καὶ ἄτοπον θὰ ἦτο. 2) μὲ ἱστορικοὺς χρόνους Ὀριστικῆς σημαίνει τὸ δυνατόν ἐν τῇ παρελθόντι καὶ τὸ μὴ πραγματοποιηθέν. ἐπ' ἀστροβίβης ἂν ὠχούμην Ἐπιτομ. 11. 3) μὲ ἀπαρέμφατον δυνάμενον νὰ ἀναλυθῇ εἰς εὐκτ. μετὰ τοῦ ἂν ἢ ἱστορ. χρόν. ὀριστ. μετὰ τοῦ ἂν· τίνος ἂν ἀποσχέσθαι δοκεῖ πονηρίας; Ἐπιτομ. 2 = τίνος ἀπόσχαιτο ἂν πονηρίας; = ποίαν πονηρίαν δὲν θὰ ἔκαμνε; δοκεῖ μοι ὁ κατήγορος ἐπιδείξειαι ἂν Ἐπιτομ. 9 = ἐπιδείξειεν ἂν ὁ κατήγορος = θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιδείξῃ. ἀσφάλειαν εἶναι ἂν νομίζοντες Μαντ. 13 = νομίζοντες ὅτι εἶη ἂν ἀσφάλεια. Β. ἀριστολογικόν· τίθεται εἰς ἀναφορικὰς προτάσεις μετὰ ὑποτακτικῆς· οὗς ἂν βουληθῶσι Ἐπιτομ. 17 = ὅποιοι θέλουν· γίνεται δὲ ὅ,τι ἂν οὗτοι βούλωνται Ἐπιτομ. 32 = ὅτιδῆποτε καὶ ἂν θέλουν. ὡς ἂν δύνωμαι Μαντ. 9. ἐν ἧ ἂν τὰ ἐπιλήθια ἔχωσιν Μαντ. 7.

ἀνά. πρόθεσις· συντάσσεται μὲ αἰτ. σημαίνει 1) ἕκτασιν τοπικὴν ἀνὰ τὰ ὄρη 2) ἐπιμερισμὸν ἀνὰ πέντε. Ἐν συνθέσει 1) τὸ ἄνω. ἀναβαίνω. ἀναδύομαι = βγαίνω ἔξω ἀπὸ τὸ νερό, μτφρ. ἔξω ἀπὸ τὸν ἀγῶνα, ἀποφεύγω. 2) τὸ ὀπίσω, πάλιν. ἀναχωρῶ = ἐπιστρέφω, ἀναπράττομαι = εἰσπράττω, παίρνω ὀπίσω, ἀναμνήσθητε = φέρετε πάλιν εἰς τὸν νοῦν σας.

ἀναβαίνω ἰδὲ βαίνω.

ἀνάγκη, ἧ = αἰτία ἔξωθεν ἐπιβαλλομένη καὶ βιάζουσα.

ἀναγκαῖος, α, ον. 1) ἀπαραίτητος, ὅ,τι εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ. τὰς μακροτέρας τῶν ἀναγκαίων (ὁδῶν) Ἐπιτομ. 10. = τῶν ὁδῶν, ὅσας εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ πορεύωμαι. οἱ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένοι Ἐπιτομ. 16. = περισσότερα ἀπ' ὅ,τι τοὺς χρειάζεται. 2) συγγενής. περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους Φιλ. 23. τὰ ἀναγκαῖα = τὰ ἀπαραίτητα χρειώδη.

ἀναγκάζομαι = εὐρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην. τοῖς ἀλλοτρι-

οἱ ἔπποις ἀναγκάζομαι χρῆσθαι Ἄδ. 11. σωφρονεῖν ἀναγκάζονται Ἄδ. 17 ἠράγκασμαι τῶν αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν Ματ. 3. (ὁ παρακείμε. με σημασίαν. ἐνεστ. = κατ' ἀνάγκην (θά) μετέχω.

ἀναδύομαι ἰδὲ δύω.

ἀναλίσκω, = δαπανῶ, ἐξοδεύω, οἱ δυνάμενοι ἀναλίσκουν. Ἄδ.

5 ἀνηλώκασι Ἄδ. 19

ἀναμνήσθητε ἰδὲ μνήμη.

ἀνάπηρος, ὁ ὁ στερούμενος μέλος τι τοῦ σώματος, ὄχι ἀρτιμελής.

ἀναπράττομαι ἰδὲ πράττω.

ἀναχωρῶ » χῶρος.

ἀνεπιτήδειος » ἐπιτήδειος.

ἀνεία, ἡ = στενοχωρία, ἐνόχλησις.

ἀνιῶμαι (ἀνιάομαι) = στενοχωροῦμαι.

ἀνιαρός, ἁ, ὄν. πλήρης ἐνοχλήσεως, ὀχληρὸς τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαρότατα ψηφιεῖσθε Ἄπ. 20. = ἡ ἀπόφασίς σας θὰ εἶναι πολὺ λυπηρὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς.

ἀντί, πρόθεσις· συντάσσεται μετὰ Γενικήν. σημαίνει ἀνταλλαγὴν. ἀντὶ ὁμοιοῦς ὑποψίαν πεποιήκασι, ἀντὶ δὲ εἰρήνης πόλεμον κατηγγέλασιν Ἄπ. 30 Ἐν συνθέσει δηλοῖ 1) ἀμοιβαίότητα. ἀντιδοσις, ἀντιδοῦναι 2) ἀνταγωνισμόν· ἀντιωνεῖσθαι. 3) τὸ ἀπέναντι· ἀντιβολῶ = ἔρχομαι ἀντικρῦ, συναντῶ, παρακαλῶ.

ἀντιβολῶ (ἀντιβολέω, ἠντεβόλουν) = ἔρχομαι εἰς συνάντησίν τινος ἀπλώνω τὰ χεῖρα διὰ νὰ κολακεύσω καὶ παρακαλέσω, παρακαλῶ. εἰάν ἀντιβολῶσιν ὑμᾶς καὶ ἰκετεύωσι Στ. 21.

ἀντίδοσις, ἀντιδοῦναι ἰδὲ δίδωμι.

Ἄντιφάνης ὁ, Ἄντιφάνους, Ἄθηναῖος εἰς ὃν ἡ μήτηρ τοῦ κατηγορουμένου Φίλωνος πιστεύουσα εἶδωκεν εἰς τὴν ἑαυτῆς ταφὴν τρεῖς μῆας ἀργυρίου, ἀπιστοῦσα εἰς τὸν υἱὸν τῆς. Φιλ. 21.

ἀντῶνεῖσθαι ἰδὲ ὠνοῦμαι.

Ἄνυτος, ὁ εἰς τῶν σιτοφυλάκων τοῦ ἔτους 388 Στ. 8.

ἄξιος, α. ον. 1) ὁ ἔχων ἴσην ἀξίαν, ἀντάξιος· ἐπαίνου μᾶλλον ἀξίος ἢ φθόνου Ἄδ. 1. 2) ὁ ἔχων τὴν πρέπουσαν τιμὴν, εὐθηγὸς οἶτος ἀξίος. — ἀξιώτερον τον σῖτον ὠνήσεσθε Στ. 22.

ἀξιῶ (ἀξιῶ) 1) κρίνω τι ἀξίον, πρέπον. τοῖς ὄροισ ἀξιῶν

ἐμμένειν Φιλ. 2. οἱ νέοι συγγνώμης ἀξιοῦνται τυγχάνειν Ἀδ. 17=θεωρεῖται πρέπον νὰ συγχωροῦνται οἱ νέοι. ἄλλο τι ἢ ἀξιοῖς ἀποθανεῖν Στ. 5=ἄλλο τι φρονεῖς ἢ ὁμολογεῖς ὅτι εἶσαι ἀξίος θανάτου. 2) ἔχω τὴν ἀξίωσιν, ἀπαιτῶ. ἀξιῶ μηδὲν μοι πλέον εἶναι Μαντ. 3.=δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ ἀποφασίσετε ἐξαιρητικόν τι ὑπὲρ ἐμοῦ.

ἀπάγω	ἰδὲ	ἄγω.
ἄπας	»	πᾶς.
ἄπειρος ἀπειρία	»	πεῖρα.
ἀπελθὼν	»	ἔρχομαι.
ἀπενεχθέντα, ἀπενεγκεῖν	»	φέρω.
ἀπεχθάνομαι, ἀπεχθής	»	ἔχθος.

ἀπὸ πρόθεσις, συντάσσεται μὲ Γεν. σημαίνει 1) τοπικὴν ἢ χρονικὴν ἀφετηρίαν, προέλευσιν. οἱ ἀπὸ Φυλῆς, ἀπὸ ἴσης παρασκευῆς (ἰδὲ ἴσος). ἀπὸ τεθνεώσεως φέρειν (ἰδὲ φέρω). 2) καταγωγὴν· οἱ ἀφ' Ἡρακλέους. 3) τὸ ἔμμεσον αἷτιον, ἀπ' ὄψεως φιλεῖν ἢ μισεῖν Μαντ. 18. 4) τὸ μέσον δι' οὗ γίνεται τι ὀπίσσω τοὺς δημότας ἀπὸ τῶν εἰσενεχθέντων χορημάτων Φιλ. 16 = μὲ τὰ χρήματα τῶν εἰσφορῶν. Ἐν συνθέσει σημαίνει 1) χωρισμὸν καὶ ἀπομάκρυνσιν· ἀποδημῶ, ἀπέρχομαι, ἀπέχω, ἀφίημι, ἀποκληρῶ, ἀπάγω, ἀφισιᾶσι τοὺς συμμάχους. 2) ἀπώλειαν, στέρησιν. ἀπαλλαγῆναι τῶν κακῶν. ἀποδοκιμασθῆναι, ἀποψηφίζομαι. 3) ἐπιστροφὴν, ἀνταπόδοσιν· ἀπενεγκεῖν, ἀπαγγέλλω, ἀποδιδόναι χάριτας. 4) ἐπίτασιν τῆς σημασίας τοῦ ἀπλοῦ ρήματος. ἀποστερῶ, ἀποδείκνυμι, ἀποκτείνω, ἀποφαίνω, ἀπεχθής.

ἀποδημῶ	ἰδὲ	δήμος
ἀποδιδόναι	»	δίδωμι

ἀποδιδράσκω=(ἀόρ. ἀπέδραν) δραπετεύω, φεύγω κρυφίως. ἐκ τῶν κινδύνων ἀποδιδράσκουσι Μαντ. 17.

ἀπολωλέναι	ἰδὲ	ἄλλυμι
ἀπορρησθήσεσθαι, ἀπόρρητα	»	ἀγορά.
ἀπορία, ἄπορος, ἀπορῶ.	»	πόρος.
ἀποσχέσθαι.	»	ἔχω.

ἀργύριον, τὸ, τεμάχιον ἀργύρου, χρήματα. ἀργύριον λαμβάνοντες ἀφιέναι Ἀπ. 21, φησὶν ὁ κατήγορος οὐ δικαίως μὲ λαμ

βάνειν τὸ πιρὰ τῆς πόλεως ἀργύριον Ἐπ. 4.—τὸ εἰς τοὺς ἀδυνάτους χορηγούμενον ἐπίδομα, κατ' ἀρχὰς ὀβολόν, ἔπειτα δύο ὀβολοὺς τὴν ἡμέραν.

ἀρνούμαι (ἀρνεομαι) λέγω ὄχι, δὲν παραδέχομαι.

ἔξαρκος, ὁ=ἀρνούμενος· οὐκ ἂν ἦν ἔξαρκος Μαντ. 8.—οὐκ ἂν ἠρνούμην.

ἀρπίζω.—λαμβάνω διὰ τῆς βίας, ἀρπάζω.

ἀναρπάζω=ἀρπάζω. τι μὲ ὄρμην καὶ τὸ κάμνω ἄφαντον.

ἀναρπάζουσιν οὗτοι τὸν σῖτον καὶ οὐκ ἐθέλουσι πωλεῖν Στ. 15

ἄρχω=εἶμαι πρῶτος, προηγοῦμαι, ἀρχίζω Μεσ. ἄρχομαι=ἀρχίζω, κάμνω τὴν ἀρχὴν πράξεως τὴν ὁποίαν θὰ συνεχίσω, ἠρξάμην μὲν τούτων ἕνεκα, ἀισχρὸν δ' ἠγοῦμαι παύσασθαι πρὶν ἂν ὑμεῖς ψηφίσησθε Στ. 4. ἄρχοντες ὡς οὐσιαστικόν=οἱ ἄρχοντες.

ὑπάρχω=ἀρχίζω διὰ δόλου, κάμνω τὴν ἀρχὴν· ἀμύνεσθαι τοὺς ὑπάρξαντας Ἐδ. 18.—ἀποκρούειν ἐκείνους οἱ ὅποιοι πρῶτοι ἔδωσαν τὴν ἀφορμὴν.

ὀλιγαρχία, ἡ=πολιτεία ἐν ἣ ἀρχοῦσιν οἱ ὀλίγοι, ὀλιγαρχίας ἐπιθυμεῖν Ἐπ. 7.

ὀλιγαρχικός, ὁ=ἀνήκων εἰς πολιτικὸν κόμμα ἐπιδιώκων ὀλιγαρχίαν.

ἀσελγής, ἔς.=ἀκόλαστος, ἀναίσχυντος, ἀθθάδης, ἀσελγῶς διακείμενος Ἐπ. 15=ἀσελγής.

ἄσμενος, ὄν=χαίρων, εὐχαριστημένος· ἄσμενοι τὰς συμφροδὰς τὰς ὑμετέρας ὀρώσι Στ. 14.

ἀστράβη ἡ=ἡμίονος. ἐπ' ἀστράβης ἂν ὤχούμην Ἐδ. 11.

ἄστυ τό, ἄστεως=πόλις, ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων. τοῖς ἐν ἄστει μείνασι. Ἐπ. 1.—τοὺς παραμείναντας ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν τριάκοντα καὶ μὴ φυγαδευθέντας. οἱ ἐκ τοῦ ἄστεως =οἱ ἐν Ἀθήναις ὀλιγαρχικοί, οἱ ὅποιοι μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν 30 ἀνθίσταντο πρὸς τοὺς ἐκ Πειραιῶς πολιορκούντας τὴν πόλιν. τοὺς ὑπὸ τὸν Θρασύβουλον δημοκρατικούς.

ἀσφαλής, ἀσφάλεια. ἰδὲ σφάλω

ἄτιμος » τιμή

αὐτός, ἡ, ὁ, ἀντωνυμία 1) ἐπαναληπτικὴ τίθεται ἀντὶ ὀνόματος προαναφερθέντος. Διότιμον καὶ τοὺς αἰρεθέντας μετ' αὐτοῦ

Φιλ. 16. ἀξιῶ καὶ ὑμῶν, οἵτινες δυνατώτεροι ἐμοῦ εἰσι λέγειν, ἀποφῆναι μείζω ὄντα αὐτοῦ (τοῦ Φίλωνος) τὰ ἁμαρτήματα, καὶ ἐξ ὧν ἂν ἐγὼ ὑπολείπω, πάλιν αὐτοὺς (τοὺς δυνατωτέρους λέγειν) κατηγορῆσαι. Φιλ. 4. 2) ὀριστική, τίθεται διὰ τὴν διακρίνην τι ἀπὸ ἄλλο. ὑμεῖς τὰ μὲν αὐτοὶ (=σεῖς οἱ ἴδιοι) ὁρᾶτε, τὰ δ' ἐτέρων πολλῶν ἀκούετε. Ἀπ. 34. πολλοὶ τῶν πολιτῶν αὐτοὶ (=οἱ ἴδιοι) οὐκ ἐκ δυνάμεως λειτουργεῖν Φιλ. 15 περὶ πλείονος ποιούμενος αὐτὸς (=ὁ ἴδιος) μικρὰ κερδαίνειν, ἢ ἐκείνους μηδὲν ἀδικεῖν Φιλ. 18. ὡς ὀριστική τίθεται μετὰ ὀνομάτων ἢ ἄλλων ἄντων. ἀκούσατε αὐτοῦ τοῦ λαβόντος τὸ ἀργύριον Φιλ. 23. αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὔσης Φιλ. 28 δι' αὐτὸ τοῦτο οὐχ οἷοί τέ εἰσιν ἐπεξελεθῆναι Φιλ. 18. τοῦτον αὐτὸν Ἀδ. 12. Ἡ Γενική αὐτῶν τίθεται κατὰ πλεονασμὸν παρὰ τὰς κτητικὰς ἄντωνυμίας ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος πρὸς ἐπίτασιν. περὶ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν βουλευσασθαι Ἀπ. 21. τῆς σφειτέρας αὐτῶν σωτηρίας ἕνεκα Ἀπ. 18. οἱ τὰ σφέτερα αὐτῶν μὴ διδόντες Ἀπ. 32. ὁ αὐτὸς =ὁ ἴδιος διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀμφοτέροις χρῶμαι. Ἀδ. 12. τὴν αὐτὴν ἔχετε γνώμην Ἀδ' 14. τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων Φιλ. 14. τῆς αὐτῆς ἡμέρας Στ. 12. αὐτοῦ, αὐτῶν=ἐαυτοῦ, ἐαυτῶν. χάριτος παρ' αὐτῶν ἡξίουον τυγχάνειν Ἀπ. 13.

ἀφέλησθε	ἰδὲ	αἰρῶ,
ἀφήσετε, ἀφιέναι	»	ἔημι,
ἀφιστάσι	»	ἔστημι,
ἀφορμῇ	»	ὄρμη.

Ἀχαρναί, αἱ, δῆμος τῆς Ἀττικῆς παρὰ τὸ σημερινόν Μενίδι.

Ἀχαρνεύς, ὁ, δημότης Ἀχαρνῶν

ἄχθος, τό, ἄχθους.=βάρος, φορτίον.

ἄχθομαι,=βαρύνομαι, λυποῦμαι, δυσσχεστοῦμαι. ἠσθόμην τινῶν ἀχθομένων μοι, ὅτι νεώτερος ὢν ἐπεχειρήσα λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. Μαντ. 20.

ἐπαχθής, ἐς,=ἐνοχλητικός, φορτικός.

B

βαίνω (βήσομαι, ἔβην, βέβηκα) = περιπατῶ, πορεύομαι.

ἀναβαίνω. 1) ἐπὶ τοὺς ἵππους = ἰππεύω. ἐτέρων ἀναβάντων (ἀντιθετικῆ μετοχ.) ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀδοκιμάστων Μαντ. 13 = εἰ καὶ ἕτεροι ἀνέβησαν ἐπὶ τοὺς ἑαυτῶν ἵππους ἀδοκίμαστοι κατατασσόμενοι εἰς τὸ ἵππικόν. 2) ἐν δικαστηρίῳ = ἀνέρχομαι εἰς τὸ βῆμα, ἔθεν ὠμίλουν οἱ διάδικοι ἢ εἰς τὴν παρὰ τὸ βῆμα ἔδραν, ἔθεν κατέθετον τὴν μαρτυρίαν των οἱ μάρτυρες. καὶ μοι ἀνάβητε Μαντ. 14 ἀπευθύνεται πρὸς μάρτυρας, τὸ δέ μοι Δοτ. χαριστικῆ.

καταβαίνω, ἐννοουμένου «τοῦ βήματος» = παύω τὸν λόγον.

προβαίνω. = προχωρῶ ἔμπρός. προβεβηκότες τῇ ἡλικίᾳ Ἄδ.

16. = πρεσβύτεροι.

βακτηρία, ἡ = ράβδος εἰς τὴν ὁποίαν στηριζόμενος βαίνει τις, δεκανίκι. δυοῖν βακτηρίαιν χοῶμαι Ἄδ. 12.

βάλλω (βαλῶ, ἔβαλον, βέβληκα) = ρίπτω.

διαβάλλω = βάζω ἔχθραν μεταξὺ δύο, κατηγορῶ ψευδῶς. τοῖς ἀδίκως διαβεβλημένοις Μαντ. I. διαβάλλομαι = κατηγοροῦμαι. βούλονται ὡς πλείστους τῶν πολιτῶν διαβεβλησθαι καὶ ἠτιμῶσθαι Ἄπ. 24.

διαβολή, ἡ = ψευδῆς κατηγορία, συκοφαντία. διαβολῆς τυγχάνειν Ἄπ. 6. = διαβάλλεσθαι· διαβολὰς ἀποδέχεσθαι Ἄπ. 11. = παρέχειν ἀκρόασιν (προσέχειν) εἰς διαβολάς.

ἐκβάλλω = διώκω (ἀναγκάζω τινὰ νὰ φύγῃ) μακρὰν τῆς πατρίδος· οἱ ἐκείνους ἐκβαλόντες Ἄπ. 9.

ἐμβάλλω = εἰσβάλλω· Ἀγησιλάου εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβαλόντος Μαντ. 16 τῷ 394.

μεταβάλλομαι = μεταβάλλω πολιτικὰ φρονήματα. ἐννοίητες τῶν πολιτῶν μετεβάλλοντο Φιλ. 9.

ὑπερβάλλω = προσπαθῶ νὰ περάσω τὸν ἄλλον. (περὶ ἐμπόρων) δίδω τιμὴν ἀνωτέραν, πλειοδοτῶ. τούτων ὑπερβαλλόντων ἀλλήλους Στ. 9.

βεβέωται, **βεβιωμένα** ἰδὲ βίος
βελτίους » ἀγαθός

Δυσίον λόγοι

2

βίος, ὁ = ζωή· τὰ ἐν τῷ βίῳ πραττόμενα. τελευτῶσα τὸν βίον Φιλ. 20 = ἀποθνήσκουσα. παντὸς τοῦ βίου λόγον διδόναι Μαντ. 9. = νὰ ἀπολογηθῆ περι ἔλου τοῦ τε δημοσίου καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου, δηλαδὴ νὰ δεῖξῃ πῶς ἐπολιτεύθη ἀπέναντι τῆς πόλεως καὶ πῶς ζῆ ὡς ἰδιώτης.

βιω (βίω). ἄχρηστος ὁ ἐνεστώς· ἀντὶ αὐτοῦ ζῶ ἢ βιοτεύω. ἀόρ. ἐβίων· ἔχει καὶ τινὰς παθητικούς τύπους βεβίωται μοι. τὰ βεβιωμένα = τὰ ἐν τῷ βίῳ πεπραγμένα. εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων καταστῆναι Μαντ. 1. = δοῦναι λόγον τῶν πεπραγμένων.

βοηθῶ (βοηθέω) 1) ἔρχομαι (σπεύδω) εἰς βοήθειαν. βοηθῆσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ Φιλ. 15. 2) ὑποστηρίζω, ὑπερασπίζω. βοηθῶ τοῖς νόμοις Στ. 3. ἐβοήθει τῇ πατριδί Φιλ. 8.

βουλή, ἡ. ἐν Ἀθήναις ἡ βουλή ἀποτελεῖτο ἐκ 500 βουλευτῶν κληρουμένων κατὰ φυλάς ἐκ πάντων τῶν Ἀθηναίων. Οἱ 50 βουλευταὶ ἐκάστης φυλῆς ἐπὶ 35 ἡμέρας προήδρευον τῆς βουλῆς (καὶ τῆς ἐκκλησίας), εἰσῆγον εἰς αὐτὴν τὰς διαφόρους προτάσεις καὶ διηύθυνον ἐν γένει τὰς ἐργασίας αὐτῆς καλούμενοι κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον πρυτάνεις· ἐπειδὴ οἱ πρυτάνεις ἀπέδσαν εἰς τὴν βουλήν περὶ αὐτῶν Στ. 2. Ἐκλεγόμενοι οἱ βουλευταὶ ἐδοκιμάζοντο ἐνώπιον τῆς προτέρας βουλῆς (ἰδὲ δόκιμος, δοκιμασία). Ἡ βουλή προεβουλεύετο περὶ πάντων τῶν ζητημάτων· αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς ἐλέγοντο προβουλεύματα, καὶ εἰσῆγοντο εἰς τὴν ἐκκλησίαν πρὸς ἔγκρισιν. Ἡ βουλή συνέταττε τὸν κατάλογον τῶν ἀδυνάτων, εἰς τοὺς ὁποίους παρείχετο ὡς ἐπίδομα ὀβολὸς τὴν ἡμέραν. (Λυσίου λόγος ὑπὲρ τοῦ ἀδυνάτου). Ἐκρινε τὰς εἰσαγομένας εἰσαγγελίας (ἰδὲ ἀγγέλλω — εἰσαγγελία) καὶ ἐπέβαλλεν εἰς τοὺς ἐνόχους ποινὰς μέχρι 500 δραχμῶν· ἐὰν δὲ τὸ ἔγκλημα ἀπῆται μεγαλύτεραν ποινήν παρέπεμπε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου (ἰδὲ Στ. 2—3).

βουλευτήριον, τὸ 1) τὸ μέρος ἐν ᾧ συνεδριάζει ἡ βουλή. 2) αὐτὴ ἡ βουλή· ὁμόσας εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλευτήριον Φιλ. 1 = ἀνέλαβον τὰ καθήκοντά μου ὡς βουλευτῆς.

βουλεύω 1) ἄνευ ἀντικειμένου = εἶμαι βουλευτῆς, οὐ περὶ τοῦ βουλεύειν, ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν ἠγωνίζετο Φιλ. 26.

εἴτις οἶδε τῶν λαχόντων τινὰ ἀνεπιτήδειον ὄντα βουλεύειν Φιλ. 2. περὶ τῶν ἀξίων ὄντων βουλεύειν Φιλ. 34.—ἔσοι εἶναι ἀξιοὶ νὰ εἶναι βουλευταί. 2) μὲ ἀντικείμενον κατὰ αἰτιατ. ἢ διορισμὸν ἐμπρόθετον.—συμβουλεύω, σκέπτομαι. τὰ βέλτιστα βουλεύσειν Φιλ. 1. βουλεύειν περὶ ὑμῶν Φιλ. 5.

βουλεύομαι—σκέπτομαι

ἐπιβουλεύομαι—σχεδιάζω (μηχανῶμαι) κακά. ἐπιβουλεύειν τοῖς εἰσπλέουσι Στ. 17.

ἐπιβουλή, ἡ, —τὸ ἐπιβουλεύειν. δι' ἐπιβουλήν ἐποίησαν αὐτὸ Φιλ. 11.—ἐπιβουλεύοντες ἐποίησαν αὐτό.

συμβουλεύω. συνεβούλευσεν αὐτοῖς παύσασθαι φιλονικοῦσιν Στ. 8.

βραχύς, εὔα, ὄ. —μικρός, ὀλίγος. διὰ βραχέων (διὰ βραχυτάτων) ἐρῶ—θα εἶπω συντόμως, συντομώτατα. Συχνὰ παρεμβάλλει ὁ ρήτωρ εἰς τὸν λόγον τὴν φράσιν διὰ νὰ προλάβῃ τὴν ἐκ τῆς μακρηγορίας ἀνίαν τῶν ἀκροατῶν καὶ καταστήσῃ αὐτοὺς προσεκτικωτέρους.

Γ

γίγνομαι. (γενήσομαι, ἐγενόμην, γέγονα)—γίνομαι, καταντῶ. πρεσβύτερον καὶ ἀσθενέστερον γινόμενον Ἄδ. 7.—τώρα τοῦ γίνομαι γεροντότερος καὶ ἀσθενέστερος. κινδυνεύω ὑπὸ τῆς δυσχερεστάτης γενέσθαι τύχῃ Ἄδ. 6. γινόμενος ἐν δυνάμει Ἄδ. 25—λαβὼν δύναμιν.

παραγίγνομαι—ἔρχομαι πλησίον τινός, εἶμαι παρῶν. τὸ μὴ παραγενέσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ Φιλ. 27.

περιγίγνομαι—γίνομαι ἀνώτερος, ὑπερτερῶ. περιγίγνεσθαι τῶν ἀδικουμένων Ἄδ. 18.

προσγίγνομαι—προστίθεμαι. καὶ τὰ τοῦτοις ἐπόμενα κακὰ προσγίγνεται Ἄδ. 8.

γυγνώσκω. (γνώσομαι, ἔγνω, ἔγνωκα)—γνωρίζω, μαθηθῶ, σχηματίζω γνώμην, ἀποφασίζω. περὶ τῆς τούτων παρουσίας πάλαι ἢ πόλις ἔγνωκε Στ. 16.—ἔχει ἤδη πρὸ πολλοῦ ἐσχηματισμένην ἰδέαν, τὴν γνωρίζει. γνώσεσθε τὰ δίκαια Στ. 2.

==θα ἐκδώσετε τὴν δικαίαν ἀπόφασιν. οὐ τοίνυν ἔγωγε οἶδα, ὅτι ὑμᾶς διαφερόντως δεῖ γινώσκειν περὶ αὐτοῦ ἢ οἱ οἰκεῖοι γινώσκουσι Φιλ. 20.—δὲν γνωρίζω ἐγὼ τοῦλάχιστον διατισεῖς πρέπει νὰ ἔχετε περὶ αὐτοῦ γνώμην διάφορον ἀπὸ τὴν γνώμην τῶν οἰκείων του.

ἀπογιγνώσκω—ἀθωώνω.

διαγιγνώσκω.—διακρίνω, καταλαβαίνω. δεῖ διαγιγνώσκειν οἷς ἔγχωρεῖ ὑβρισταῖς εἶναι καὶ οἷς οὐ προσήκει Ἐδ. 15—πρέπει νὰ γνωρίζετε σαφῶς τίνες εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ὑβρισταὶ καὶ τίνες δὲν πρέπει νὰ εἶναι.

καταγιγνώσκω 1) καταδικάζω 2) ἀποδίδω εἰς τινὰ ἐλάττωμα. εἴτις ὑμῶν πονηρίαν καταγνώσεται τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων Ἐδ. 20—ἐάν κανεῖς ἀπὸ σᾶς θεωρῇ πονηροῦς τοὺς ἐπισκεπτομένους ἐμέ.

γνώμη, ἡ—σκέψις, ἰδέα, κρίσις. ἦτινα γνώμην περὶ αὐτῶν ἔχετε Στ. 19. τὴν γνώμην ταύτην ἔχειν Ἐπ. 1.—τὴν ὑπὸ τῶν προλαλησάντων κατηγορῶν ὑποστηρικθεῖσαν γνώμην, ὅτι οἱ ἐν ἄστει μείναντες πολλὰ ἐξημαρτήκασι. ὅσοι γνώμην τοῦτο ἔπραξαν Φιλ. 11.—ἐν ἐπιγνώσει, μετὰ προηγηθεῖσαν σκέψιν, μετὰ τὴν θέλησίν των.

συγγνώμη, ἡ—συγχώρησις. συγγνώμην ἔχομεν Ἐπ. 35—σᾶς συγχωροῦμεν (σᾶς συμπαθοῦμεν) διότι τιμωρεῖτε τοὺς κακοὺς, μολονότι τὸ περὶ ἀμνηστίας ψήφισμα ἀπήτει νὰ μὴ καταδικῶνται καὶ οὗτοι. ὑμῖν πολλὴν συγγνώμην ἔχω... ὁμοίως ἅπασιν ὀργίζεσθαι Ἐπ. 1. (τὸ ἀπαρέμ. ἐκφράζει ἐκεῖνο διὰ τὸ ὅποτον παρέχεται ἡ συγγνώμη)—σᾶς συγχωρῶ διότι ὀργίζεσθε.

γοῦν (γέ-οῦν) ἐπίρρ. περιοριστικὸν ἢ βεβαιωτικόν. ταῦτα γοῦν μοι παρ' ὑμῶν ὑπάρχειν Ἐπ. 4—τουλάχιστον αὐτὰ νὰ ἔχω.

γραφή, ἡ—δίκη δι' ἀδίκημα ἀπὸ τὸ ὅποτον βλάπτεται ἐμμέσως ἢ ἀμέσως τὸ δημόσιον, ἐνῶ δίκη κυριολεκτεῖται διὰ τὰ ἰδιωτικὰ ἀδικήματα. Ἐντεῦθεν

γράφωμαι τινὰ—καταγγέλλω εἰς τὸ δικαστήριον διὰ δημόσιον ἀδίκημα· οὐδεὶς ἂν ἀποδείξαι περὶ ἐμοῦ δύναται οὔτε δίκην αἰσχρὰν οὔτε γραφὴν οὔτε εἰσαγγελίαν γεγενημένην Μαντ. 12.

ἀπογράφομαι = ἐγγράφομαι εἰς κατάλογον. εἰσὶ δὲ οὔτινες τῶν Ἐλευσινάδε ἀπογραφεμένων Ἐπ. 9. = τινὲς ἐξ ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐνεγράφησαν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀποχωρησάντων εἰς τὴν Ἐλευσίνα μετὰ τῶν 30. Τοῦτο ἐγένετο ὅτε οἱ ἐν Ἀθήναις πιεζόμενοι ὑπὸ τοῦ Θρασυδούλου καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς πολιορκούντων τὴν πόλιν κατέλυσαν τοὺς 30 καὶ παρέδωκαν τὴν ἀρχὴν εἰς τοὺς Δέκα.

δαίμων, ὁ, δαίμονος = θεός, θεία δύναμις, τύχη. ὁ δαίμων ἀπεστέρησεν ἡμᾶς τῶν μεγίστων Ἐδ. 22.

εὐδαίμων, εὐδαιμον = εὐτυχής.

κακοδαίμων, κακόδαιμον = δυστυχής.

δαπανῶ, (δαπανάω) = ἐξοδεύω. Μέσ. δαπανῶμαι = ἐξοδεύω ἐκ τῶν ἰδίων, κατεξοδεύομαι. πλείω τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προστατιομένων ἔδαπανώμην. Ἐπ. 13.

δέδοικα καὶ δέδια παρακ. μὲ σημασίαν ἐνεστώτος (δείσω, ἔδεισα) = φοβοῦμαι. δεδιῶς τὰς αἰτίας Στ. 4 (κεῖται ὡς ἐπεξηγήσεις τοῦ τούτων ἔνεκα) = φοβούμενος μὴ κατηγορηθῶ.

δειλός, ὁ, = φοβούμενος.

δειλαιος, α, ον = ταλαίπωρος, δυστυχής. δειλαιότατος ἂν εἴην Ἐδ. 20.

δείκνυμι = δεικνύω.

ἀποδείκνυμι = ἀποδεικνύω.

ἐπιδείκνυμι = παρουσιάζω εἰς τὸν κόσμον, καθιστῶ φανερόν. πιεράσομαι τοῦτον μὲν ἐπιδείξει ψευδόμενον, ἑμαυτὸν δὲ βεβιωκότα Ἐδ. 1 (αἶ μετοχαὶ κατηγορηματικά.)

παράδειγμα = ἔστι γὰρ τὰ τούτου ἐπιτηδεύματα καινὰ παραδείγματα. Φιλ. 34. = πρωτοφανῆ πράγματα.

δείσας ἰδὲ δέδοικα.

θεός, τό, θεούς = φόβος.

ἀδεῶς = ἀφόβως. ἀδεῶς πολιτεύεσθαι Ἐδ. 24.

ἄδεια, ἡ = ἔλλειψις φόβου, ἡ ἐξουσία τοῦ πράττειν τι ἀφόβως, ἀσφάλεια. ἄδειαν ἑμαυτῷ παρασκευάζω. Μαντ. 13. πολλὴν ἄδειαν ἐψηφισμένοι ἔσεσθε Στ. 19. = ταχέως μὲ τὴν

ψῆφον σας θὰ τοὺς κάμετε νὰ μὴ φοβοῦνται καθόλου. τοῖς ἐξ ἄστεως ὑπὲρ τῶν παρεληλυθόντων ἄδειαν ποιήσῃν Ἄπ. 28— θὰ κάμετε ὥστε νὰ μὴ φοβοῦνται τιμωρίαν διὰ τὰ παρελθόντα ἔργα.

δέχομαι.—ὅπως καὶ ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ.

ἀποδέχομαι—δέχομαι. διαβολὰς ἀποδέχεσθαι Ἄπ. 11— παρέχειν ἀκρόασιν (πίστιν) εἰς διαβολάς. μὴ τοὺς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐλεεινοὺς ὄντας ἀγρίως ἀποδέξῃσθε Ἄδ. 7—νὰ μὴ φανῆτε ἄγριοι πρὸς ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους λυποῦνται καὶ οἱ ἐχθροί.

διαδέχομαι—καταλαμβάνω τὴν θέσιν ἄλλου. τὸν διαδεξόμενον οὕτω δύναμαι κτήσασθαι. Ἄδ. 6—δὲν δύναμαι ν' ἀποκτήσω δούλον τινὰ ὁ ὁποῖος νὰ ἐργάζεται ἀντὶ ἐμοῦ τὴν τέχνην, ἀφοῦ ὁ ἴδιος διὰ τὸ γῆρας δὲν δύναμαι νὰ ἐργάζωμαι.

καταδέχομαι—δέχομαι εἰς τὴν πόλιν τοὺς ἐπιστρέφοντας ἐξορίστους, τοὺς φυγάδας κατεδέξασθε Ἄπ. 27.

δωροδοκῶ—δῶρα δέχομαι διὰ νὰ μεροληπτῶ ὑπὲρ τινος. ἐνιοὶ ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἐδωροδόκουν Ἄπ. 19—μερικοί ἐλάμβανον χρήματα διὰ νὰ ἐνεργήσουν ἐπὶ ζημίᾳ τῶν συμπερόντων σας.

δέω.—ἔχω ἔλλειψιν, οὐ πολλοῦ δέω χάριν ἔχειν Ἄδ. 1—δὲν μοῦ λείπει πολὺ (δὲν ἀπέχω πολὺ μακρὰν τοῦ) νὰ εὐχαριστήσω—σχεδὸν εὐχαριστῶ τὸν κατήγορον.

δέομαι—ἔχω ἀνάγκην, παρακαλῶ, συντάσσεται μὲ Γεν. καὶ τελικὸν ἀπαρέμφατον. δέομαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμάζειν Μαντ. 3. δέομαι ὑμῶν ἰακροάσασθαι μου Μαντ. 9.

δεῖ. ἀπρόσωπον.—εἶναι ἀνάγκη, πρέπει.

ἐνδεής, ἐς—ὁ στερούμενος, ἄπορος. ἐνδεῶς διὰ τὴν ἀπειρίαν εἴρηκα. Φιλ. 4.—ὁ λόγος μου δὲν εἶναι πλήρης (ἔχει ἔλλειψεις) διότι εἶμαι ἄπειρος.

δηλός, η, ον—φανερὸς, καταφανής. οὗτοι δηλοὶ εἰσιν ὅτι ἔλθοιεν ἂν Φιλ. 6. (προσωπικὴ σύνταξις: ἀπροσώπου θὰ ἔλεγε: δηλόν ἐστιν ὅτι οὗτοι ἔλθοιεν ἂν.)

δήμος, ὁ. 1) τμήμα γῆς, χώρα. ἐν Ἀθήναις ὑποδιαίρεσις τῆς φυλῆς, κώμη, συνοικία. 2) ὁ λαός, ὁ ὄχλος ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς εὐγενεῖς. 3) τὸ πλῆθος, οἱ ἐλεύθεροι πολῖται. 4) ἡ δημοκρατικὴ πολιτεία. νεώτερος ὢν ἐπεχείρησα λέγειν ἐν τῷ δήμῳ

Μαντ. 20=ἐνώπιον τοῦ δήμου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. δήμου κατὰ-
 λυσις=μεταβολὴ τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος εἰς ὀλιγαρ-
 χίαν.

δημαγωγός, ὁ Ἄπ. 9.=ἀρχηγός, προστάτης τοῦ δήμου.

δημεύω Ἄπ. 26.=λαμβάνω ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, καθιστῶ
 δημόσιον.

δημηγοεῶ (δημηγορέω) Μαντ. 20=ἀγορεύω ἐνώπιον τοῦ
 δήμου.

δημοκρατία, ἡ=πολίτευμα καθ' ὃ τὴν ἀνωτάτην κυριαρ-
 χίαν ἔχει ὁ δῆμος, τὸ πλῆθος.

δημοκρατικός, ὁ=ὁ προτιμῶν δημοκρατικὸν πολίτευμα.

δημόσια, τὰ=τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ κοινόν. τὰ δημόσια
 ἔκλεπτον Ἄπ. 19.

δημότης, ὁ=ἀνήκων εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον. συλλεγέντων
 τῶν δημοιῶν Μαντ. 14. ἐννοεῖται πρὸ τοῦ δημάρχου, ὁ
 ὅποιος συνέτασσε τοὺς καταλόγους τῶν στρατευσίμων.

δημοτικός, ὁ=φίλος καὶ προστάτης τοῦ δήμου, ὁ ἀγαπώ-
 μενος ὑπὸ τοῦ πλῆθους, συμπαθής. τούτους ἠγεῖσθαι δημοτι-
 κωτάτους. Ἄπ. 23.

δημιουργός, ὁ Ἀδ. 19.=ὁ μετερχόμενος τέχνην ὠφέλι-
 μον εἰς τὸ πλῆθος, τεχνίτης.

ἀποδημῶ (ἀποδημέω)=εὐρίσκομαι μακρὰν τῆς πατρίδος,
 εἰς τὰ ξένα.

ἐνδημῶ (ἐνδημέω)=μένω ἐν τῇ πατρίδι.

ἐπιδημῶ. (ἐπιδημέω)=ἐπιστρέφω καὶ εὐρίσκομαι εἰς τὴν
 πατρίδα μου.

Δημοφάνης, ὁ, Δημοφάνους. Γνωστός ἐν Ἀθήναις συκοφάντης,
 χρηματιζόμενος ἀπὸ συκοφαντίας, εἰς τῶν κατηγορῶν.

διὰ. πρόθεσις συντάσσεται μὲ Γεν. ἢ Αἰτ. α) Γεν. σημαίνει 1) τὸ
 διὰ μέσου (ὁ ποταμὸς ρεῖ διὰ τῆς πόλεως) 2) διάρκειαν. τοι-
 αὐτήν διὰ τέλους γνώμην ἔχω=μέχρι τέλους. β). Αἰτιατ. 1)
 αἰτίαν. διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος. διὰ τὸ δοκιμάζειν
 Φιλ. 22. Ἐν συνθέσει σημαίνει: 1) τὸ διὰ μέσου. διαβαίνω.
 διαγιγνώσκω. διαχειρήσας χρήματα (ἰδὲ χεῖρ), 2) κατὰ διαφό-
 ρους διευθύνσεις, ἄμιλλαν, διεκελεύσαντο. διαμάχομαι. 3) δια-
 φωνίαν, διαφοράν, διαφέρω. 4) μέχρι τέλους, ἐντελῶς. διάκει-

μαι. διαφθείρω. διαπράττομαι. 5) ἀκολουθίαν. διαδέχομαι.
διαβεβλημένος ἰδὲ βάλλω
διαβολή » »
διαγιγνώσκω » γιγνώσκω
διαδέχομαι » δέχομαι
δίαιτα, ἡ. 1) τρόπος ζωῆς, τοῦ τρέφεσθαι, ἐνδύεσθαι κτλ. 2)
 διάλυσις διαφορᾶς τινος διὰ διαιτητῶν.

διαιτηταί, οἱ—ἄνδρες ἐκλεγόμενοι ὑπὸ τῶν διαδίκων ὁμοφώνως διὰ νὰ λύσουν διαφορὰν τινα. Ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχε καὶ ἴδιον σῶμα διαιτητῶν εἰς τοὺς ὁποίους παρέπεμπεν ὁ ἄρχων ὑποθέσεις τινὰς ἀντὶ τοῦ δικαστηρίου.

διαιτῶ (διαιτάω) (ἐδιήτων, ἐδιήτησα κτλ.)—ζῶ ἀκολουθῶν διαιτάν τινα. ἡμᾶς ὁ πατήρ ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ διαιτησομένους ἐξέπεμψε. Μαντ. 4 (ἡ μετοχ. τελικὴ—ἵνα διαιτησώμεθα)

καταδιαιτῶ—ὡς διαιτητῆς ἐκδίδω καταδικαστικὴν ἀπόφασιν.

καταδιαιτῶμαι—ἐνεργῶ ὥστε νὰ ἐκδοθῆ εἰς διαιτησίαν καταδικαστικὴ ἀπόφασις, **δίαιταν καταδιαιτησάμενος** Ἀπ. 15

διαμάχομαι ἰδὲ μάχομαι
διάνοια » νοῦς
διαρρήδην » ἀγορά.
διαφερόντως, διάφορος » φέρω
διαχειρίζομαι » χεῖρ.

διδράσκω. (εὐρίσκεται πάντοτε σύνθετον ἀπο—δια—ἐκ—)

ἀποδιδράσκω—φεύγω μὲ τρόπον, κρυφίως. ἐκ τῶν κινδύνων ἀποδιδράσκουσι Μαν. 17.

δίδωμι.—δίδω. σχηματίζει πολλὰς περιφράσεις. **δίκην δίδοναι** Στ. 10—τιμωρεῖσθαι. **εὐθύνην δίδοναι** Ἀπ. 30—ἀπολογεῖσθαι· **λόγον δίδοναι.** Ἀδ. 1—ἀπολογεῖσθαι. **πίστιν δέδωκα περὶ ἑμαυτοῦ** Ἀπ. 16—ἔδωκα δεῖγμα τῆς ἀφοσιώσεώς μου, ἔδειξα ὅτι εἶμαι ἄξιος, πιστός.

ἀντιδίδωμι—προτείνω ἀνταλλαγὴν περιουσιῶν, ἀνταλλάσσω τὴν περιουσίαν μου μὲ ἄλλον, τὸν ὅποιον θεωρῶ πλουσιώτερον διὰ νὰ ἀποφύγω τὴν ἐπιβληθεῖσαν μοι λειτουργίαν· **ἀντίδοσις, ἡ**—ἀνταλλαγὴ περιουσιῶν, τὴν ὁποίαν ἐδικαι-

οὗτο τις προσκαλούμενος εἰς λειτουργίαν νὰ προτείνῃ εἰς ἄλλον πλουσιώτερόν του μὴ λειτουργήσαντα. Ὁ προσκαλούμενος ὄφειλε ἢ νὰ ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν λειτουργίαν ἢ ν' ἀνταλλάξῃ τὴν περιουσίαν του μὲ τὸν προκαλοῦντα. ἰδὲ καὶ λειτουργία.

ἀποδίδωμι—δίδω ὀπίσω (ἐπιστρέφω) εἰς τινά τι, τὸ ὅποιον τοῦ ἀνήκει, πληρώνω χρέος. τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδίδοναι Φιλ. 24.—νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ὀφειλομένην διὰ τὰ ἔργα εὐγνωμοσύνην. ἀπέδωσαν οἱ πρυτάνεις περὶ αὐτῶν Στ. 2—ἐπέτρεψαν τὴν περὶ αὐτῶν κρίσιν εἰς τὴν βουλήν.

ἐκδίδωμι—ὕπανδρεύω· ἐξέδωκα δύο ἀδελφὰς ἐπιδοὺς τριάκοντα μνᾶς ἑκατέρω. Μαντ. 10. (οἱ ἄρρενες γόνοι ἐκληρονόμουν τὴν πατρικὴν περιουσίαν καὶ εἶχον ἐκ τοῦ νόμου τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προικίσουν τὰς ἀδελφὰς των).

ἐπιδίδωμι—δίδω ἐπὶ πλεόν, δίδω προῖκα. ἐπιδοὺς 30 μνᾶς Μαντ. 10.

μεταδίδωμι—καθιστῶ τινά μέτοχον, (συντάσσεται Γεν. καὶ Δοτ.) τοῖς ἀποδημοῦσι μεταδίδοναι τῆς πολιτείας Μαντ. 5.

προδίδωμι—προδίδω. ἐτόλμα ὑμᾶς προδιδόναι Φιλ. 10.

δικεκελεύσαντο ἰδὲ κελεύω.

δικενήνοχα. ἰδὲ φέρω.

Δίκη, ἡ—ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου διαδικασία κυρίως διὰ ἰδιωτικὰ ἀδικήματα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν γραφήν, ἢ ὅποια κυριολεκτεῖται διὰ τὰ δημόσια ἀδικήματα. οὐδεὶς ἂν ἀποδείξαι περὶ ἐμοῦ ὀδύναίτο οὔτε δίκην αἰσχρὰν οὔτε γραφὴν οὔτε εἰσαγγελίαν γεγενημένην Μαντ. 12.

δίκην δίδοναι (περίφρασις)—τιμωρεῖσθαι

δίκην λαμβάνειν » =τιμωρεῖν

δικαστήριον 1) ὁ τόπος ἐν ᾧ γίνονται αἱ δίκαι. 2) οἱ δικασταί, οἱ Ἑλικασταί.

δικασταί, οἱ. ἐν Ἀθήναις ἐκκληροῦντο κατ' ἔτος ἐκ πάντων τῶν πολιτῶν 6000 δικασταί, οἱ ὅποιοι ἐδίκαζον διηρημένοι εἰς 10 τμήματα ἐκ 500 ἀνδρῶν ἕκαστον. Οἱ λοιποὶ ἦσαν ἀναπληρωματικοί. τοῦ δικαστηρίου προήδρευεν εἰς τῶν ἐννέα ἀρχόντων, ὁ ὅποιος ἐνήργει καὶ τὰς προανακρίσεις καὶ ὠρίζετο τὸ τμήμα καὶ τὴν ἡμέραν δι' ἑκάστην δίκην.

δίκαιος, α, ον. ὑφ' ὑμῶν τιμᾶσθαι δίκαιός εἰμι Ἀπ. 14.

(προσωπική σύνταξις: ἀπροσώπως θὰ ἔλεγε. δίκαιόν ἐστιν ἐμὲ τιμᾶσθαι ὑφ' ὑμῶν. ὁμοίως: οὐκ ἂν δίκαιος εἶη οὗτος διὰ τοῦτο ὠφελήθηται Φιλ. 3. = δὲν θὰ ἦτο δίκαιον νὰ ὠφελήθῃ διὰ τοῦτο οὗτος.

σύνδικοι, οἱ. ἄρχοντες ἐν Ἀθήναις ἐκτάκτως διοριζόμενοι διὰ νὰ ὑπερασπίζωνται τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως εἰς ζητήματα ταμακά. Σύνδικοι ἔχοντες ἔργα δικαστικά κατεστάθησαν ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τῶν 30 καὶ ἤρξαν πολλά ἔτη. Ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἦτο νὰ δέχωνται καταγγελίας παρὰ τῶν φυλάρχων κατὰ τῶν ὑπηρετησάντων ἐν τῇ ἱππικῇ ἐπὶ τῶν 30, οἱ ὅποιοι εἶχον καταδικασθῆ ὑπὸ τοῦ δήμου νὰ ἀποδώσουν τοὺς μισθοὺς τοὺς ὁποίους ἔλαβον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, (ἢ ὅπως ἐλέγετο τότε) τὴν κατάστασιν· ἐμὲ οὐδεὶς ἂν ἀποδείξειεν οὐτ' ἀπενεχθέντα ὑπὸ τῶν φυλάρχων οὔτε παραδοθέντα τοῖς συνδίοις, οὔτε καίστασιν καταβαλόντα. Μαντ. 7

διοίσω. μελλ. τοῦ διαφέρω. ἰδὲ φέρω

δίς. ἐπιρ. = δύο φορές· ὀλιγοσχία δις κατέστη Ἀπ. 27 ἦτοι τῇ 411 ἢ τῶν 400 καὶ τῇ 404 ἢ τῶν 30.

δοκιμάζω. 1) ἐξετάζω τι καὶ παραδέχομαι ὡς κατάλληλον, ἐπιδοκιμάζω. δοκιμάζειν τὰ λεγόμενα Φιλ. 22. ὑμᾶς χρῆ ἐκ τούτων δοκιμάζειν τοὺς πολίτας Ἀπ. 10. διὰ τὸ εὐνοίᾳ μᾶλλον ἢ ἐλέγχῳ τὰ γιγνόμενα δοκιμάζειν Φιλ. 22. = διότι κρίνετε τὰς πράξεις εὐνοϊκῶς μᾶλλον, οὐχὶ δὲ μὲ ἀυστηρὸν ἔλεγχον. 2) ἐγκρίνω τὴν ἐκλογὴν βουλευτῶν ἢ ἀρχόντων. δέομαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμάζειν Μαντ. 3.

δοκιμασία, ἡ. οὕτω καλεῖται ἡ ἐπικύρωσις τῆς ἐκλογῆς βουλευτοῦ. Διότι τὸν ἐπιτυχόντα βουλευτὴν ἠδύνατο νὰ καταγγεῖλῃ ὁ βουλόμενος, ἐὰν τὸν ἐθεώρει ἀνεπιτήδειον διὰ τὸ ἀξιωμα. ὁ δὲ κατηγορούμενος ἐξιστορῶν τὰ τοῦ βίου του, τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας του, προσεπάθει νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶναι ἀξίος. Ἡ διαδικασίᾳ αὕτη ἐγένετο ἐνώπιον τῆς προτέρας βουλῆς. Οὕτω ἐν τῇ λόγῳ Κατὰ Φίλωνος δοκιμασίας κατηγορεῖ τις τὸν Φίλωνα ἐπιτυχόντα βουλευτὴν καὶ ζητεῖ ν' ἀποδοκιμασθῆ οὗτος. Ἐν δὲ τῇ λόγῳ Μαντιθέῳ δοκιμαζομένῳ ἀπολογία ὁ Μαντίθεος ἐκλεγείς βουλευτῆς καὶ κατηγορηθεὶς ὡς ἀνάξιος ἀπολογεῖται καὶ ζητεῖ νὰ ἐγκριθῆ ἢ ἐκλογῇ

του.—Εἰς ὁμοίαν δοκιμασίαν ὑπεβάλλοντο καὶ οἱ λοιποὶ ἄρχοντες. Εἰς δοκιμαζόμενον ἄρχοντα κατηγορηθέντα διὰ ὀλιγαρχικὰ φρονήματα ἀνήκει καὶ ὁ λόγος [Δήμου καταλύσεως] Ἀπολογία. Αἱ λέξεις Δήμου καταλύσεως προσετέθησαν καθὼς εἰς τὰ χειρόγραφα, οὐδὲν λέγεται περὶ τοιούτου ἐγκλήματος. 2) δοκιμασία ἐλέγето καὶ ἡ ἐξέλεξις τοῦ καταλόγου τῶν ἀδυνάτων. Οὕτως ἀδυνατός τις, ἀγνώστου ὀνόματος, κατηγορήθη ὑπὸ τινος πλουσίου, ἐνώπιον τῆς βουλῆς, ὅτι ἀδίκως λαμβάνει τὸ παρά τῆς πόλεως ἀργύριον, διότι δῆθεν καὶ δυνατός κατὰ τὸ σῶμα εἶναι, καὶ τέχνην ἐργάζεται καὶ ὡς ὑβριστῆς καὶ βίαιος εἶναι ἀνάξιος δωρεᾶς, καὶ ἀπολογεῖται ἀπαγγέλλων τὸν παρά τοῦ Λυσίου συνταχθέντα λόγον πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν περὶ τοῦ μὴ δίδοσθαι τῷ ἀδυνάτῳ ἀργύριον. 3) δοκιμασία ἐλέγето ἐπίσης καὶ ἡ ἰδιαιτέρα ἐξέτασις εἰς ἣν ὑπεβάλλοντο οἱ κατατασσόμενοι [εἰς τὸ ἵππικόν] οἱ μὴ ἐξετασθέντες ἐλέγοντο ἀδοκιμαστοί. ἑτέρων ἀναβάτων ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀδοκιμάσιων Μαντ. 13.

ἀδοκίμαστος ἰδὲ ἀνωτέρω.

ἀποδοκιμάζω=ἀπορρίπτω τινὰ κατὰ τὴν δοκιμασίαν, δὲν ἐγκρίνω τὴν ἐκλογὴν.

εὐδοκιμῶ. (εὐδοκιμέω)=θεωροῦμαι δόκιμος, ἱκανός, τιμῶμαι. τοὺς συκοφάντας εὐδοκιμεῖν δέξαιτο ἂν παρ' ἡμῖν καὶ μέγα δύνασθαι ἐν τῇ πόλει Ἀπ. 24.=θὰ προτιμοῦσαν νὰ τιμῶνται καὶ νὰ ἰσχύουν οἱ συκοφάνται.

δοκῶ. (δοκέω)=φαίνομαι, νομίζω. δοκεῖ μοι ὁ κατήγορος εἰπεῖν Ἀδ. 18. ἐλεημονέστατοι δοκοῦντες εἶναι Ἀδ. 7. αἰσχύνονται μὴ δοκοῦντες εἶναι πονηροὶ Ἀπ. 34.=ἐὰν μὴ δοκῶσι, ἦται δὲν ἐντρέπονται διὰ τὴν πονηρίαν των, ἀπ' ἐναντίας θὰ ἐθεώρουν ἐντροπήν, ἐὰν οἱ ἄνθρωποι ἔπαυον νὰ τοὺς θεωροῦν πονηροῦς. δοκεῖ. τίθεται καὶ ἀπροσώπως Ἀντί δὲ τοῦ δοκεῖ μοι, λέγεται καὶ δοκῶ μοι καὶ ἑμαντῶ δοκῶ. ἑμαντῶ δοκῶ φιλοτιμότερον διατεθῆναι τοῦ δέοντος Μαντ. 20=μοῦ φαίνεται ὅτι διετέθην φιλοτιμότερον, ἔδειξα κάπως περισσοτέραν φιλοτιμίαν.

δόξα, ἡ.=γνώμη, ἰδέα, φήμη. παρὰ τὴν δόξαν Μαντ. 3=παρ' ὅ τι δοκεῖ. οἱ μεγίστην δόξαν ἔχοντες Ἀπ. 28.=οἱ ἐνδο-

ζότατοι, ἐννοοῦνται ὁ Θρασύβουλος, ὁ Ἄνυτος καὶ ὁ Ἀρχίνος·
Δύναμαι = εἶμαι ἰκανός, δυνατός. (μετὰ ἀπαρεμφάτου) ἔχω τὴν
 ἰκανότητα (τολμῶ) νὰ πράξω τι. τῶ σώμαι δύνασθαι καὶ
 οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων Ἄδ. 4. δύναμαι συνεῖναι ἀνθρώποις
 δυναμένοις ἀναλίσκειν Ἄδ. 5.

δύναμις, ἡ, δυνάμεως = ἰσχὺς, ἐξουσία. ἐν δυνάμει γενό-
 μενος Ἄδ. 25 = ἰσχύσας.

ἀδύνατος, ον. = ὁ μὴ δυνάμενος, ἀνίκανος· ἀδυνάτους
 αὐτοὺς ἠγοῦμαι λέγειν Ἄπ. 2. Ἐν Ἀθήναις ἀδύνατοι ἐλέ-
 γοντο οἱ ἀνάπηροι ἢ ἄλλως ἀνίκανοι δι' ἐργασίαν μὴ ἔχοντες
 δὲ περιουσίαν ἐπαρκῆ, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ πόλις παρεῖχεν ἐπί-
 δομα ἕνα ὄβολον τὴν ἡμέραν, καταβαλλόμενον κατὰ πρυτα-
 νείαν. Οἱ ἀδύνατοι κατεγράφοντο εἰς ἰδίους καταλόγους καὶ
 ἐδοκιμάζοντο (ἐξηλέγοντο) ἐνώπιον τῆς βουλῆς. Ὑπὲρ τοιοῦ-
 του ἀδυνάτου ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Λυσίου ὁ λόγος ὁ ἐπιγραφόμε-
 νος πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν περὶ τοῦ μὴ δίδοσθαι τῶ ἀδυνάτῳ
 ἀργύριον ἢ ὑπὲρ τοῦ ἀδυνάτου.

δυσχεραίνω, **δυσχερής** ἰδὲ χεῖρ.

δύω. μεταβατ. = καταθυθίζω. ὁ ὅ' ἀόρ. καὶ ὁ παρακειμ. (ἔδυν,
 δέδουκα) κείνται ἀμεταβάτως = ἐδυθίσθην.

ἀναδύομαι = ζητῶ νὰ ἀποφύγω τι· (ἀντίθετον τοῦ ὑποδύ-
 ομαι). πάντων προειδόντων ὅτι δεήσει κινδυνεύειν, ἐτέρων
 ἀναδυομένων Μαντ. 15.

δωροδοκῶ. ἰδὲ δέχομαι.

E

ἐγγένηται ἀόρ. τοῦ ἔνεστι. ἰδὲ εἰμί.

ἐγγύς, ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω. ἐπιρρ. = πλησίον. τοὺς ἐγγυτάτω
 τῆς ἀγορᾶς κατεσκευασμένους Ἄδ. 20,

ἐγκαλῶ **ἐγκλημα** ἰδὲ καλῶ

ἔγνωκα » γινώσκω

ἐγχωρεῖ » χῶρος

ἔθος, τό, ἔθους. = συνήθεια· ὁμοίως καὶ

ἦθος, τό, ἦθους=συνήθεια, τρόποι, χαρακτήρ. καθέσθημεν ἦθος δίκαιον Φιλ. 11.

ἐθίζω=κάμνω τινά νά συνειθίσῃ.

ἐθίζομαι=συνειθίζω. ἡγοῦμαι δεινόν εἶναι τοιαῦτα ἐθίζεσθαι ποιεῖν τήν βουλήν Στ. 2.

ἀήθης, ἄηθες=ἀσυνειθιστος.

εὐήθης, εὐήθες.=ὁ ἔχων ἦθη ἀπλά, ἀφελής, κουτός. ἐκ τοῦ σανιδίου τοὺς ἱππεύσαντας σκοπεῖν εὐηθές ἐστίν Μαντ. 6.

συνήθης σύνηθες=συνειθισμένος, φίλος.

εἰκός, τό, εἰκότος=πρέπον, εὐλογον, πιθανόν. εἰκός ἐστὶ τοῦτο ζητεῖν Ἄδ. 1'.

εἴληφα ἰδὲ λαμβάνω

εἰλόμην » αἰροῦμαι.

εἶμι.=εἶμαι ὑπάρχω. Μετὰ ἀπαρεμφάτου=εἶναι δυνατόν. ἔστιν, ὡ βουλή, σῶσαι με δικαίως Ἄδ. 7.

ἔνειμι=εἶμαι, ὑπάρχω μέσα. ἔνεστιν ἐν τῷ ὄρκῳ ἀποφαρεῖν εἰ τις τινα οἶδεν ἀπειπήδειον ὄντα βουλευεῖν Φιλ. 2.=ὁ ὄρκος περιέχει τὸν ὄρον, ἐάν τις γνωρίζῃ ὅτι τῶν ἐπιτυχόντων τις δὲν ἔχει τὰ προσόντα διὰ νά εἶναι βουλευτής, νά τὸν καταγγείλῃ.

ἔνεστι=ἀπρόσωπον. εἶναι δυνατόν ἵνα μὴ ἐγγένηται αὐτῷ ἐξαπατηῆσαι Φιλ. 16.

ἔξεστι ἀπρόσωπον=εἶναι δυνατόν, ἐπιτρέπεται. ἔξόν μοι μετ' ἐκείνων ἀδεῶς πολιτεύεσθαι Ἄδ. 25. (ἔξόν, αἰτιατ. ἀπόλυτος=εἰ καὶ ἐξῆν μοι)=ἐνῶ ἡδυνάμην νά πολιτεύωμαι ἀφόβως μὲ ἐκείνους. πενήκοντα φορμῶν, ὧν ὁ νόμος ἐξεῖναι κελεύει Στ. 5 (καθ' ἕλξιν ἐτέθη ὧν ἀντί οὐς)=πλέον τῶν 50 φορμῶν, ὅσους ἐπιτρέπει ὁ νόμος νά ἀγοράσῃ τις.

ἔξουσία, ἡ (τὸ ἀφηρημένον τοῦ ἔξεστι)=τὸ ἐξεῖναι, ἡ δύναμις.

μέτεστί μοι =μετέχω. ἀξιοῖ τυχεῖν τῆς βουλῆς οὐ μετὸν αὐτῷ Φιλ. 22, (μετὸν αἰτιατ. ἀπόλυτος ὅπως τὸ ἀνωτέρω ἐξόν)=ἔχει τὴν ἀξίωσιν νά μετέχῃ τῆς βουλῆς ὡς βουλευτής, ἐνῶ δὲν μετέχει, δὲν δικαιούται νά μετέχῃ.

περίεμι=διεσώθην καὶ μένω εἶτι μέρος περίεσσι τῶν πολιτῶν Φιλ. 14. ἰδὲ καὶ γίγνομαι—περιγίγνομαι.

σύνειμι=εἶμαι μαζί, συναναστρέφομαι· συνεῖναι ἀνθρώποις Ἐδ. 5.

οὐσία, ἡ (τὸ ἀφηρημένον τοῦ εἶμι)= τὸ εἶναι, περιουσία διὰ τὸ μὴ τὴν πόλιν ἀλλὰ τὴν οὐσίαν ἑαυτοῖς πατρίδα ἡγεῖσθαι Φιλ., 6.

εἶμαι δὲ ἔρχομαι.

εἰς πρόθεσις· συντάσσεται μὲ Αἰτ. Σημαίνει 1) κίνησιν καὶ διεύθυνσιν πρὸς τι. ἔφυγον εἰς Χαλκίδα. εἰς τοῦτο ἔχθρας ἐηλύθασιν, (ἰδὲ ἔρχομαι) εἰς ἀγῶνα, εἰς ἔλεγχον, εἰς αἰτίαν, εἰς τὰς τιμὰς καθιστάναί. 2) ἔκτασιν τοπικὴν ἢ χρονικὴν. εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον, 3) ἀναφορὰν ταύτην ἐμαυτῶ ἰσχυρόν ἐξεῦρον εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς μακροτέρας Ἐδ. 10 εἰς ὑμᾶς ἐξημέριστον. 4) σκοπόν· ἔδωκεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ταφήν τρεῖς μῶας. εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν. χρήματα εἰσενεγεῖν εἰς τὸ πλῆθος. Φιλ. 15. Ἐν συνθέσει σημαίνει ἐντός, ἐνώπιον, διεύθυνσιν. εἰσπλέοντες, εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς=παρουσιαζόμενοι ἐνώπιον ὑμῶν.

εἰσαγγελία	ἰδὲ ἀγγέλλω
εἰσενεγεῖν	» φέρω.
οἴσεσθαι	» οἶδα
εἰσιόντες	» ἔρχομαι, εἰσέρχομαι
εἰσπλέοντες	» πλέω
εἰσφέρειν, εἰσφορά	» φέρω

εἴωθα παρακείμεν. τοῦ ἀχρήστου ἔθω μὲ σημασίαν ἐνεστώτος.= ἔχω τὴν συνήθειαν, συνειθίζω. τῶ εἰωθέναι λέγειν Φιλ. 2.

ἐκ. πρόθεσις συντάσσεται μὲ Γενικ. Σημαίνει 1) κίνησιν ἐκ τῶν ἔσω πρὸς τὰ ἔξω. οἱ ἐκ Πειραιῶς. ὁρμώμενος ἐξ Ὀρωπέυ. 2) αἰτίαν, ἀφορμὴν. ἐκ ταύτης τῆς τέχνης περὶ τοῦ σώματος εἰσιν ἀγωνισμένοι Στ. 20. ἐξ αὐτῆς ὠφελοῦνται. ἐκ τῶν ὑμετέρων συμφορῶν πλουσιώτερος ἐγένετο. ἐκ τούτων ἀποδοκιμασθῆναι Φιλ. 3. δεινὸν ἐστὶν εἰ ἐξ ὧν μὲν ἤδη ἡμέρισθη μηδέποτε τιμωρηθήσεται, ἐξ ὧν δὲ μέλλει εὖ ποιήσειν ἤδη τετιμῆσεται Φιλ. 24. 3) μέσον, ὄργανον. ἐκ τούτου γνώσεσθε. ἐκ τῶν γεγενημένων μαθήσεσθε. μηδ' ἐξ ἐνός τρόπου Φιλ. 20= μὲ κανένα τρόπον. 4) μεταβολὴν καταστάσεως, ἐκ πενήτων πλούσιοι ἐγένοντο. Ἐν συνθέσει δὲ σημαίνει 1) ἔξω μετακίνησιν. μεταβολὴν· ἐξέδωκα, ἐκβάλλω, ἐκεκηρυγμένος, ἐξώκη-

σεν. 2) ἐπίτασιν, ἐντελῶς. ἐξευροίσκω, ἔξαρονος, ἔξαμαρτάνω, ἐξελέγχω, ἔξεσι.

ἐκβάλλω ἰδὲ βάλλω.

ἐκκεκηρυγμένος » κηρύττω.

ἐκούσιος, ον. = μὲ τὴν θέλησίν του. οὐδενὶ οὐδὲν ἐκούσιον δυστύχημα γίνεται Φιλ. 10. = δὲν συμβαίνει εἰς κανένα συμφορά, ποῦ γὰ τὴν ἤθελεν ὁ ἴδιος.

ἐλεγχος, ὁ = ἀπόδειξις, ἔρευνα, θάσανος. ἐκεῖνος δ' ἐστὶν ἔλεγχος μέγιστος Μαν. 6. ἀντί: ἐκεῖνο δ' ἐστὶν, δηλαδὴ τὸ ὑποκειμ. συμφωνεῖ καθ' ἕλξιν πρὸς τὸ Κατηγορ. κατὰ γένος. ἀναγκάζουσιν αὐτοὺς εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων κατασιῆναι Μαντ. 1 = τοὺς φέρουν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐξετασθοῦν λεπτομερῶς τὰ ἐν τῷ βίῳ πεπραγμένα, ὁ βίος των. ἐλέγχω τὰ γιγνόμενα δοκιμάζειν Φιλ. 22. = κρίνειν μετὰ αὐστηροῦ ἐλέγχου, αὐστηρῶς ἐπικρίνειν.

ἐλέγχω 1) ἐπιπλήττω, κατηγορῶ. 2) ἀποδεικνύω.

ἐξελέγχω = ἀποδεικνύω τελείως.

Ἐλευσίς, ἡ Ἐλευσῆνος. δῆμος τῆς Ἀττικῆς εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁμωνύμου κόλπου. Εἰς Ἐλευσίνα κατέφυγον οἱ 30 μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Θρασυβούλου κατάληψιν τοῦ Πειραιῶς ἀναμένοντες βοήθειαν παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων· πολλοὶ τῶν φίλων των τότε ἐδήλωσαν ὅτι θὰ ἀκολουθήσουν αὐτούς, ἀλλ' ἔμειναν ἐν τῷ ἄστεϊ. οὗτοι εἶναι οἱ Ἐλευσῖνά δε ἀπογραφάμενοι Ἀπ. 9.

ἐλεῶ (ἐλεέω) = λυποῦμαι, αἰσθάνομαι συμπάθειαν πρὸς τινα, τούτοις φθονεῖ, οἷς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσιν Ἀδ. 2. οἶομαι αὐτοὺς οὐκ ἐλεήσεσθαι Στ. 11 = πιστεύω ὅτι δὲν θὰ τύχουν ἐλέους, δὲν θὰ τοὺς λυπηθῇ κανεὶς.

ἐλεινός, η, ον. ἄξιος ἐλέους, ἀξιολύπητος. τοὺς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐλεινοὺς ὄντας Ἀδ. 7.

ἐλεήμων, ον. εὖσπλαχνος, οἰκτίρμων. ἐλεημονέστατοι καὶ περὶ τοὺς οὐδὲν ἔχοντας κακῶν Ἀδ. 7.

ἐλήλυθα ἰδὲ ἔρχομαι

ἔλοιτο » αἰρῶ

ἐλπίζω. = ἔχω ἐλπίδα, προσδοκῶ τι. ἐλπίζω μεταμελήσειν αὐτῷ Μαντ. 2. ἐλπίζοντας τὴν μεταβολὴν ὠφέλειάν τινα αὐτοῖς

ἔσεσθαι Ἄπ. 11.—μέ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ὠφεληθοῦν κατὰ τι ἀπὸ τὴν μεταβολήν.

ἐμβολόντος ἰδὲ βάλλω

ἐμμένω » μένω

ἐμποδῶν » ποῦς

ἐμπορος, ὁ—ὁ μεγαλέμπορος ὁ εἰσάγων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ σίτον καὶ ἄλλα ἐμπορεύματα καὶ πωλῶν αὐτὰ χονδρικῶς εἰς τοὺς καπήλους (τοὺς σιτοπώλας) Στ. 17.

ἐμπόριον, τό—ἐμπορικὸς λιμὴν. τὰ ἐμπόρια κεκλήσθαι Στ. 14—ὅτι ἔκλεισαν οἱ ἐμπορικαὶ λιμένες, ἰδίᾳ τοῦ Εὐξείνου Πόντου, καὶ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγή σίτου.

ἐν πρόθεσις· συντάσσεται μὲ Δοτικὴν. σημαίνει τὸ ἐντός, ἐνώπιον τοπικῶς, χρονικῶς καὶ τροπικῶς. οἱ ἐν τῇ παιρίδι. ἐν τῇ βουλῇ κατηγοροῦν. ἔνεστιν ἐν τῷ ὄρκῳ. ἐνδημοκρατία. ἐν ὕμνῳ. ἐν τοῖς καιροῖς—εἰς κρίσιμους περιστάσεις. ἐν δυνάμει γενόμενος. Ἐν συνθέσει ἐπίσης τὸ ἐντός. ἐνθανόντων. ἐγγεγραμμένοι. ἐνθυμοῦμαι (=ἐνθυμῶ ἔχω) ἐμποδῶν.

ἐνδεής ἰδὲ δέω.

ἐνδεκα, οἱ. δέκα ἄρχοντες καὶ ὁ γραμματεὺς αὐτῶν ἀπετέλουν τὴν ἐκτελεστικὴν ἀρχὴν ἐν Ἀθήναις· ἐπεμελοῦντο τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς καταδικῶν, τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐπιβαλλομένων ποινῶν καὶ δὴ τοῦ θανάτου.

ἐνδημῶ ἰδὲ δῆμος.

ἐνεμάρην » νέμω

ἔνεστι » εἶμι

ἐνθανόντων » θνήσκω

ἐνθυμοῦμαι » θυμὸς

ἐνοι. αι, α. ἀντωνυμία ἀόριστος—τινές, μερικοί. ἐπιτείνεται ἐνίοτε διὰ τοῦ τινές. ἐνοιότινες τῶν πολιτῶν. Φιλ. 9. ἐνοιότων ἐκείνους ἐκβαλόντων αὐτοὶ αὐτῶν 30 ἐγένοντο Ἄπ. 9. πρωτοστατήσαντες διὰ τὴν κατάλυσιν τῶν 400, μετέσχον κατόπιν τῆς ὀλιγαρχίας τῶν 30.

ἐννέα, οἱ. οἱ ἐπισημότεροι τῶν ἐν Ἀθήναις ἀρχόντων (βασιλεὺς, πολέμαρχος, ἄρχων ἐπώνυμος, 6 θεσμοθέται). εἶχον διοικητικά, θρησκευτικά καὶ δικαστικά ἔργα. εἰς αὐτοὺς ἐγίνοντο αἱ ἀγωγαί. ἐνήργουν τὰς προανακρίσεις, ὄριζον τὴν ἡμέραν τῆς δι-

κης καὶ τὸ τμήμα τοῦ δικαστηρίου, εἰσήγον τὴν δίκην εἰς τὸ δικαστήριον καὶ προήδρευον αὐτοῦ.

ἐνοχλῶ	ἰδὲ	ὄχλος
ἐξαλεῦψαι	»	ἀλείψω
ἐξαρνος	»	ἀρνοῦμαι
ἐξέδωκα	»	δίδωμι
ἐξεσσι, ἐξόν, ἐξεῖναι	»	εἶμι
ἐξεῦρον	»	εὐρίσκω
ἐξουσία	»	εἶμι—ἐξεσι
ἐξώκησεν	»	οἶκος—ἐξοικῶ
ἐξωνοῦμαι	»	ὠνοῦμαι
ἐπαρθεῖς	»	αἴρω
ἐπαχθῆς	»	ἄχθος
ἐπέλιπε	»	λείπω.

ἐπί. πρόθεσις· συντάσσεται Γεν. Δοτ. Αἰτιατ. α., Γεν. σημαίνει,

- 1) ἐπάνω ἐπ' αἰσιράβης ὀχοῦμαι. οὐκ ἔχαν πρόφασιν, ἐφ' ἧς τοῦ βίου λόγον δοίην Ἄδ. 1.—εἰς τὴν ὁποίαν στηριζόμενος νὰ δώσω λόγον τῶν πράξεών μου. 2) χρονικὴν περίοδον· ἐπὶ τῆς προτέρας βουλῆς. ἐπὶ τῶν τριάκοντα 2) κηδεμονίαν ὑποταγῆν, ἐπὶ προστάτου ᾧκει (ἰδὲ οἶκος, μέτοικος) 6 Δοτικ. 1) ἐπάνω, ἐνώπιον, πλησίον. Χαλκίς ἢ ἐπ' Εὐρείω. ἐπὶ κατεϊργασμένοις ἐλθεῖν. 2) ἐξουσίαν. ἐφ' ὑμῖν ὁποτέρους βούλεσθε πιστεύειν Στ. 17—εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν σας, εἶναι δικαίωμα σας νὰ πιστεύετε ὅποιον θέλετε. 3) ἐπιστασίαν· ἐπὶ τοῖς ὠνίοις τοὺς ἀγορανόμους φύλακας κατεστήσατε, ἐπὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ τέχνῃ αἰτοφύλακας ἀποκληροῦτε Στ. 16. 4) αἰτίαν. ἐφ' οἷς θάνατος ἢ ζημία.—δι' ὅσα ὡς τιμωρία ἐπιβάλλεται ὁ θάνατος. ἐπὶ τούτῳ τῷ λόγῳ οὐκ ἐλεήσονται Στ. 11. 5) προσθήκην· ἐπὶ τούτοις. 6) σκοπόν. ἐπ' εὐνοίᾳ τῇ ὑμετέροια παρανομήσαι φασί. ἐπὶ τοῖς, ὑμετέροις ἐδαροδόκον Ἄπ. 19.—ἐδέχοντο δῶρα διὰ νὰ βλάψουν τὰ ἰδικά σας συμφέροντα. 7) ἕρον, συμφωνίαν. ἐπὶ τούτῳ—μὲ αὐτὴν τὴν συμφωνίαν. γ. Αἰτιατ. 1) ἐπάνω ἐπὶ κινήσεως. ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω. 2) διεύθυνσιν πρὸς τι, συνήθως ἐχθρικὴν κίνησιν. ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἵεναι. ἐπὶ τοὺς ἐμπόρους συνίστασθαι. 3) σκοπόν. ἐπὶ τὸ εαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν. Ἐν συνθέσει δὲ ση-

Δυσίου λόγοι

- μαίνει. 1) ἐπάνω, ἐντός. ἐπιδημῶ. ἐπίκληρος. ἐπιθυμῶ.
 2) κίνησιν ὑπεράνω πρὸς τι ἐπαρθείς. 3) προσθήκην· ἐπιδούς·
 4) ἐπίτασιν. ἐπέλιπε. ἐπιτιμῶ. ἐπικρατῶ.

ἐπιβουλεύω, ἐπιβουλή ἰδὲ βουλή.

Ἐπιγένης, ὁ -νους. γνωστός ἐν Ἀθήναις συκοφάντης, εἰς τῶν
 κατηγορῶν Ἀπ. 25

ἐπιδημῶ ἰδὲ δῆμος

ἐπιδούς » δίδωμι

ἐπιείκεια, ἦ.—συγκατάθεσις δικαία. καλωσύνη. εὐπρεπῆς συμ-
 περιφορά. τεκμήριον τῆς ἐμῆς ἐπιεικείας Μαντ. 11,

ἐπίκληρος ἰδὲ κλήρος

ἐπικρατῶ » κρατῶ

ἐπιτήδειος, ον.—ἀρμόδιος, κατάλληλος, χρήσιμος. τὰ ἐπιτήδεια
 —τὰ πρὸς τὸ ζῆν χρειώδη, αἱ ζωτροφίαι. πᾶσα γῆ πατρίς
 αὐτοῖς ἐστίν, ἐν ἣ ἂν τὰ ἐπιτήδεια ἔχωσιν Φιλ. 6.

ἀνεπιτήδειος, ον.—ἀκατάλληλος, ὄχι καλός.

ἀνεπιτηδείως πράττειν—δυστυχεῖν. εὖ τε τὴν πόλιν
 πράττειν καὶ ἀνεπιτηδείως Φιλ. 5.

ἐπιτήδευμα, τὸ—ἔργον, ἐνασχόλησις. τῶν χρησιῶν ἐπιτηδευ-
 μάτων Φιλ. 25. ἔστι τὰ τούτου ἐπιτηδέματα καινὰ παρα-
 δείγματα Φιλ. 34.

ἐπιτιμῶς, ἐπιτιμῶ ἰδὲ τιμή.

ἔργον, τό.—πράξις. τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδιδόναί Φιλ.
 24—εὐγνωμονεῖν διὰ τὰ ἔργα. ἔργω ἀπελογισάμην Στ. 3.—
 δι' ἔργων, ἐμπράκτως. ἔργω τοὺς πατέρας θεοὺς προὔδωκε
 Φιλ. 31.

ἐργάζομαι. δέχεται αἰτιατικὴν συστοίχου ἀντικειμένου.
 τὴν τεχνὴν χαλεπῶς ἐργάζομαι Ἀδ. 6. ἢ δύο αἰτιατ. πολλὰ
 κἀγαθὰ ὑμᾶς εἰσιν εἰργασμένοι Μαντ. 19.

κατεργάζομαι—φέρω τι εἰς τέλος, κατορθώνω, κερδίζω.
 ἐπὶ κατειργασμένοις ἐλθεῖν μᾶλλον ἐβούλετο ἢ συγκατελθεῖν
 κατεργασάμενός τι τῶν τῇ κοινῇ πολιτείᾳ συμφερόντων Φιλ. 9.

ἐρρωμένος ἰδὲ ρώμη.

ἔρχομαι. μέλλων εἶμι οὐ οἱ τύποι εἰς τὰς λοιπὰς ἐγκλίσεις εἶναι
 ἐν χρήσει μὲ σημάσιαν ἐνεστώτος ἀντὶ τῶν ἐκ τοῦ ἔρχομαι
 τύπων. τὸ ἐλεύσομαι δὲν εἶναι δόκιμος Ἀττικὸς τύπος, διὸ τὸ

ἐν Στ. 11 ἐπὶ τοῦτον τὸν λόγον οὐκ ἐλεύσεσθαι δὲν θεωρεῖται γνήσιον.—διωρθοῦται οὐκ ἐλεήσεσθαι. ἐπὶ τὸ ἐαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν ἂν Φιλ. 6=θὰ κητάξουν νὰ κερδίσουν οἱ ἴδιοι. εἰς τοῦτ' ἔχθρας ἐηλύθησιν Στ. 15.=εἰς τοιοῦτον βαθμὸν (σημεῖον) ἔχθρας ἔχουν προχωρήσει.

ἀπέρχομαι=φεύγω μακρὰν τῆς πατρίδος. μεθ' ὑμῶν εἰλόμην κινδυνεύειν ἀπελθῶν. Ἄδ. 25,=ἐπροτίμησα νὰ ἐκτίθεμαι εἰς κινδύνους μαζὶ σας φυγὼν μακρὰν τῆς πατρίδος ἐπὶ τῶν 30, ὅτε πολλοὶ κατέφυγον εἰς Θήβας, Μέγαρα, Χαλκίδα καὶ ἀλλαχοῦ.

εἰσέρχομαι=ἔρχομαι μέσα, πλησίον. οἱ ὡς ἐμὲ εἰσιόντες Ἄδ. 19.=οἱ ἐρχόμενοι εἰς τὸ ἐργαστήριόν μου, πλησίον μου. τοὺς μηδὲν ἡδικοκίας εἰς ὑμᾶς εἰσιόντες ἀπολλύναι Ἄπ. 26. =παρουσιάζομενοι ἐνώπιον ὑμῶν εἰς τὸ δικαστήριον διὰ νὰ καταγγείλουν τοὺς μηδὲν ἡδικοκίας καὶ τοὺς καταστρέψουν.

ἐπεξέρχομαι=κατηγορῶ, ἐκδικοῦμαι. οὐχ οἱοί τέ εἰσιν ἐπεξελεῖν αὐτὸν ἅπαντες Φιλ. 18.

κατέρχομαι=ἐπανέρχομαι εἰς τὴν πατρίδα (ἐπὶ φυγάδων). φεύγοντες μὲν δι' ἐτέρους ἐσώθησαν, κατελθόντες δὲ συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦσι Ἄπ. 29. κατιέναι προσεδοκάτε. Ἄπ. 22. =περιμένετε νὰ ἐπανέλθετε εἰς τὴν πόλιν ἀποκαθισταμένης τῆς δημοκρατίας. οἱ ἀπὸ Φυλῆς κατηλθον εἰς Πειραιᾶ Φιλ. 8.

παρέρχομαι=παρουσιάζομαι ἐνώπιόν τινος· οὐκ ἐξέσται μοι παρελθόντι ἐνθάδ' ἐλέγχειν αὐτὸν Φιλ. 16.=δὲν θὰ ἐπιτραπῆ, ἀφοῦ τελειώσω τὴν κατηγορίαν, νὰ παρουσιασθῶ πάλιν ἐνώπιόν σας (νὰ λάβω ἐκ δευτέρου τὸν λόγον) καὶ νὰ ἐλέγξω αὐτόν.

προσέρχομαι=ἔρχομαι πλησίον τινός· πολλοὶ μοι προσεληλύθησιν. Στ. 1.

συγκατέρχομαι=ἐπανέρχομαι εἰς τὴν πατρίδα μαζὶ με ἄλλους, ἐν κοινῇ συνεργασίᾳ, με κοινοὺς ἀγῶνας. οὐκ ἠξίωσε συγκατελεῖν κατεργασάμενός τι τῶν τῆ κοινῇ πολιτεία συμφερόντων Φιλ. 9.=δὲν ἠθέλησε νὰ ἀγωνισθῆ διὰ ἵνα ἐπανέλθῃ με ὄλους μαζὶ προσφέρων καὶ αὐτὸς ἀγαθόν τι εἰς τὸν κοινὸν ὑπὲρ τῆς πολιτείας ἀγῶνα.

ἔσχατος, ἠ, ον.=τελευταῖος, μέγιστος. ἔσχαται ζημίαι.

==αί μέγισταί τῶν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐπιβαλλομένων ποινῶν, δήμευσις περιουσίας, ἀτιμία, καὶ ἡ ἐσχάτη πασῶν ὁ θάνατος.

εὐδαίμων ἰδὲ δαίμων

εὐδοκιμῶ » δοκιμάζω

εὐήθης, » ἔθος

εὐθυνα, ἢ εὐθύνης, εὐθυναν, εὐθυναί, εὐθύνας. = 1) ὁ λογαριασμός τὸν ὁποῖον δίδουν οἱ ἄρχοντες εἰς τὸ τέλος τῆς ἀρχῆς τῶν ἐνώπιον τῶν 10 λογιστῶν διὰ πᾶσαν διαχείρισιν δημοσίων χρημάτων 2) γενικὸς ἀπολογισμὸς τῶν πεπραγμένων. εὐθύνας δίδοναι, εὐθύνας ὑπέχειν = δίδειν λόγον, ἀπολογεῖσθαι.

εὐθύνω 1) ζητῶ εὐθύνας. 2) διορθῶν τινα.

εὐνοῦς, εὐνοία. ἰδὲ νοῦς

εὐπορία. » πόρος

Εὐρύπος, ὁ ὁ πορθμὸς ὁ μεταξὺ Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ Εὐβοίας παρὰ τὴν Χαλκίδα. Χαλκίς ἢ ἐπ' Εὐρύπω. Ἄδ 25

εὐχερής, εὐχέρεια ἰδὲ χεῖρ

ἐφόδιον » ὁδός

ἔχθος, τό, ἔχθους. = ἔχθρα, μῖσος.

ἔχθρος, ὁ, (ἐχθίον, ἐχθίσιος) = μισητός, πολέμιος

ἀπεχθάνομαι = γίνομαι μισητός, οὐ δ' ἀπεχθήσεσθέ γε τῶν πολιτῶν οὐδενὶ τοῦτον ἀποδοκιμάσαντες Φιλ. 13 (ὁ Μέσ. Μελλ. ἔχει σημασίαν παθ. μελλ.) = δὲν θὰ γίνετε μισητοὶ εἰς κανέναν, ἐὰν ἀκυρώσετε τὴν ἐκλογὴν τούτου.

ἀπεχθής, ἐς, = μισητός.

φιλαπεχθήμων, ὁ -ονος = ὁ ἀρεσκόμενος νὰ προκαλῆ μίση, νὰ δημιουργῆ ἔχθρας, αὐθάδης.

ἔχω (καὶ ἐναρктиκτὸς ἐνεστώδης ἴσχω, ἴσχομαι ἔξω, ἔσχηκα) = κρατῶ μὲ τὰς χεῖρας, βαστάζω, κέκτημαι, οἱ ἔχοντες = οἱ πλούσιοι. χοή τοὺς ἔχοντας παρέχειν τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ἀπόρωσ διακειμένοις Μαντ. 14. συγγνώμην ἔχειν Φιλ. 11 εὐ- (=παρέχειν) = συγχωρεῖν χάριν ἔχω (χάριν οἶδα) = αἰσθάνομαι γνωμοσύνην, εἶμαι εὐγνώμων, εὐχαριστῶ. Συντάσσεται μὲ Δοτ. καὶ Γεν. τῆς αἰτίας. πολλὴν ἂν αὐτοῖς χάριν εἶχον ταύτης τῆς κατηγορίας, Μαντ. 1.

ἀμπέχομαι (ἀμφι-ἔχομαι) καὶ ἀμπίσομαι (ἡμπεχόμεν, ἡμπισχόμεν) = ἐνδύομαι, κοσμίως ἀμπεχόμενοι. Μαντ. 19.

ἀνέχομαι (ἡγειρόμην)=ὑπομένω ἢ μήτηρ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ τῶν ἑαυτῆς παιδῶν μάλιστα ἀνέχεσθαι Φιλ. 22.

ἀπέχω, ἀπέχομαι.=κρατῶ ἑμαυτὸν (εἶμαι) μακρὰν. οἱ πλεῖστον τῆς ἀγορᾶς ἀπέχοντες Ἐδ. 20.=οἱ ἔχοντες τὰ ἐργαστήριά των μακρὰν τῆς ἀγορᾶς. τίνας ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀποσχέσθαι δοκεῖ πονηρίας; Ἐδ. 2 (ρητορική ἐρώτησις)=ἀπὸ ποῖαν πονηρίαν σᾶς φαίνεται ὅτι ἠμπορεῖ νὰ μείνῃ μακρὰν ὁ τοιοῦτος;

μετέχω=λαμβάνω μέρος εἰς τι. συντάσσεται μὲ Γεν, τοῦ ἔλου. ἡνάγκασμα τῶν αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν Μαντ. 3 οὐδὲ μετέσχον τῆς τότε πολιτείας Μαντ. 3 (ἐνίοτε δέχεται καὶ καὶ αἰτιατ.) μετέχειν τὸ μέρος τῶν δεινῶν, ὥσπερ καὶ τῶν ἀγαθῶν (τὸ μέρος) μετέχουσι Φιλ. 5.

παρέχω=δίδω, παραχωρῶ. παρέχομαι=δίδω ἐκ τῶν ἰδίων, πρὸς τὸ συμφέρον μου. παρέχομαι μάρτυρας=παρουσιάζω μάρτυρας πρὸς ὑπεράσπισίν μου. ἡμεῖς ὑμῖν παρεσχόμεθα τὸν νόμον. Στ. 6.=ἡμεῖς οἱ πολῖται (ἢ Ἐκκλησία τοῦ δήμου) παρεδώσαμεν εἰς ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς τὸν νόμον διὰ τὸ κοινὸν συμφέρον.

ὑπέχω=κρατῶ, ὑφίσταμαι. ὑπέχω εὐθύνας Ἐπ. 26.=εὐρίσκομαι ὑπὸ τὸ βάρος εὐθυνῶν, εἶμαι ὑπόλογος.

ἔω (ἔάω, εἶων, εἶασω, εἶασα)=ἀφήνω, ἐπιτρέπω, δὲν ἐμποδίζω. εἴτις αὐτοὺς εἶασε τῶν τριάκοντα γενέσθαι Ἐπ. 30.

Z

ζημία, ἡ=βλάβη, πρόστιμον, πᾶσα ὑπὸ δικαστηρίου ἐπιβαλλομένη ποινή. ἐφ' οἷς θάνατος ἡ ζημία. Στ. 5=ἔργα διὰ τὰ ὁποῖα ὡς τιμωρία ἐπιβάλλεται ὁ θάνατος.

ζημιῶ (ζημιόω)=τιμωρῶ. θανάτω ζημιῶσαι Στ. 2. ταῖς ἐσχάταις ζημίαις ἐζημιοῦντο Φιλ. 26. αὐτοὺς ζημιοῦσθαι Μαντ. 7=οἱ ἴδιοι νὰ ὑποστοῦν τὴν ζημίαν.

ἀζημιος, ον.=ἀτιμώρητος. ἀζημίους ἀφήσετε Στ. 17.

H

ἡγοῦμαι (ἡγέομαι) 1) προηγούμαι, ὀδηγῶ. συντάσσεται μὲ Γεν. ἢ Δοτ. ἐτέροισι ἡγούμενος Φιλ. 17.—ἀρχηγὸς ἄλλων. 2) νομίζω. συντάσσεται μὲ εἰδικὸν ἀπαρέμφατον. ἡγοῦμαι τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους Μαντ. 1. πολὺ βελτίω με ἡγήσεσθαι Μαντ. 2. τούτους ἡγεῖσθαι χείρους εἶναι Μαντ 3. περὶ οὐδενὸς ἡγοῦμαι Φιλ. 31—οὐδενὸς λόγου ἄξιον κρίνω τινά, τὸν θεωρῶ γὰρ τίποτε.

ἡδύς, ἡδεῖα, ἡδύ. (ἡδίων, ἡδιστος)=γλυκύς, εὐχάριστος.
ἀηδής, ἐς=ὄχι εὐχάριστος
ἀηδῶς διάκειμαι (Μαντ. 2.)=δυσμενῶς διάκειμαι, δὲν εἶμαι εὐνοϊκός.

ἡκω (μὲ σημασίαν παρακειμένου)=ἦλθον.

προσῆκω=ἔρχομαι πλησίον, ἔχω σχέσιν τινά, εἶμαι συγγενής, ὁμοιος.

προσῆκει ἀπρόσωπον,=ἀρμόζει, πρέπει. οὗς ἡγοῦμαι προσῆκειν ὀλιγαρχίας ἐπιθυμεῖν Ἄπ. 7.—εἰς ποίους κατὰ τὴν γνώμην μου ἀρμόζει γὰρ ἐπιθυμοῦν ὀλιγαρχίαν. ἀποφαίνων οὐδέν μοι προσῆκον κακόνουν εἶναι τῷ πλήθει Ἄπ. 7.—ἀποδεικνύων ὅτι δὲν ἀρμόζει εἰς ἐμὲ ἡ κατηγορία, ὅτι εἶμαι κακόνους (δυσμενῆς) εἰς τὴν δημοκρατίαν. οὐ κατὰ τὸ προσῆκον Φιλ. 29.—ὄχι τόσον ὅσον ἔπρεπε, περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι ἔπρεπε. παρὰ τὸ προσῆκον Φιλ. 29.—ὄχι ἐκεῖνο ποῦ ἔπρεπε τὸ ἀντίθετον ἐκείνου ποῦ ἤρμοζε.

ἡτιμῶσθαι ἰδὲ τιμῆ
ἡτημένους » αἰτῶ.

θαυμάζω=ἀπορῶ, ἐκπλήττομαι διὰ τι. συντάσσεται ἢ μὲ Αἰτιατ. τοῦτο μὲν οὐκ ἄξιον θαυμάζειν Ἄπ. 15 ἢ μὲ πρότασιν εἰσαγομένην διὰ τοῦ ὡς, ὅτι, εἰ, καὶ δηλοῦσαν τὴν αἰτίαν τοῦ θαυμασμοῦ, θαυμάζοντες ὡς ἐγὼ τῶν σιτοπωλῶν κατηγοροῦν

ημιε

Στ. 1. θαυμάζω εἰρητοῦσιν ὑμᾶς πείθειν Ἄπ. 1. ἢ μὲ Γεν. καὶ πρότασιν. τούτων ἄξιον θαυμάζειν ὅ,τι ἂν ἐποίησαν Ἄπ. 30. ὑμῶν δὲ ἄξιον θαυμάζειν δι' οἷσθε Ἄπ. 32.

θεραπεύω=περιποιοῦμαι, τιμῶ τινα. παῖδες, οἶμε θεραπεύσουσι Ἄδ. 6=γηροκομήσουσι.

θεσιμότηται, οἵ ἦσαν ἕξ· ἐφρόντιζον διὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ τὴν διατήρησιν τῶν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ψηφίζομένων νόμων, προήδρευον τοῦ δικαστηρίου εἰς διαφόρους δίκας ἐνεργοῦντες καὶ τὰς σχετικὰς προανακρίσεις.

θνήσκω συνήθως ἀποθνήσκω=ἀποθνήσκω, φονεύομαι.

ἐνθνήσκω, ἐναποθνήσκω. τῆς ἡμετέρας φυλῆς δυστυχίας καὶ πλείστων ἐνθανόντων Μαντ. 15=ἐπειδὴ ἐνικήθη ἡ φυλὴ ἡμῶν καὶ πολλοὶ κατὰ τὴν μάχην (μέσα εἰς τὴν συμφορὰν) ἐφονεύθησαν.

θυμός, ὁ=ψυχὴ, ἐπιθυμία, θάρρος, ὀργή.

ἀθυμῶ=χάνω τὴν διάθεσίν μου, λυποῦμαι Ἄδ. 7.

ἐνθυμοῦμαι=σκέπτομαι Ἄδ. 8.

ἐπιθυμῶ=θέλω νὰ ἀποκτήσω τι.

προθυμοῦμαι=δεικνύω προθυμίαν, προσπαθῶ. ἦτις ἂν ἐκάστω πολιτεία συμφέρη, ταύτην προθυμῆται καθιστάται Ἄπ. 8. προθυμηθήσομαι χορηγὸς εἶναι Ἄπ. 17 (ὁ Παθῆτ. Μελλ. μὲ σημασίαν Μέσου Μέλλ.)=θὰ προσπαθῆσω νὰ εἶμαι χρηστὸς. ἐμοὶ συμφορὰ οὐδενία ἐγένετο, καθ' ἧς τινος ἂν προθυμοῦμετος τῶν παρόντων κακῶν ἀλλαγῆ·αι εἰθρον ἐπεθύμουν πραγμάτων. Ἄπ. 12.=δὲν μοῦ συνέθη συμφορὰ κατὰ τῆς ὁποίας ἀγωνιζόμενος καὶ προσπαθῶν νὰ ἀπαλλαγῶ τῶν παρόντων κακῶν θὰ ἠμποροῦσα νὰ ἐπιθυμήσω μεταβολὴν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως.

I

ἔημι (ἔην, ἔσω, ἔκα, ἔκα)=πέμπω, ρίπτω. ἔμαι (ἔμην, ἔσομαι, εἶμην, ἐθήσομαι, εἶθην, εἶμαι)=ρίπτομαι, ἐπιθυμῶ.

ἀφήμι=ἀφήνω

παρήμι=παραμελῶ, παρατρέχω. παρέντες τὸ τῆς πόλεως

κοινὸν ἀγαθὸν Φιλ. 6. οἷα μὲν αὐτοῦ ἡ μήτηρ κατηγορεῖ παρήτῳ Φιλ. 20.

ἰκνοῦμαι (ἰκνέομαι) = ἄφικνοῦμαι, ἔρχομαι, φθάνω. εἰς τοῦτο τόλμης ἀφικέσθαι Φιλ. 1.

ἵππος, ὅ, ἡ. 1) τὸ γνωστὸν ζῶον, ἄλογον 2) ἡ ἵππος = τὸ ἵππικόν.

ἵππεύω = εἶμαι ἵππεύς, ἀνήκω εἰς τὸ ἵππικόν. οὐχ ἵππευον ἐπὶ τῶν 30. Μαντ. 3.

ἵπαρχος, ὁ = διοικητὴς τοῦ ἵππικοῦ. Ἐν Ἀθήναις ἦσαν 2, ἰσότημοι πρὸς τοὺς στρατηγούς, εἶχον ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν 10 φυλάρχους, ἡγουμένους τῶν ἵππέων κατὰ φυλάς.

ἴσος, ἡ, ον. οὐκ ἀπὸ ἴσης παρασκευῆς ἐγὼ τε τοῦτον ἐλέγξω, οἷός ἐστιν καὶ οὗτος ἐπεχείρησε πονηρὸς εἶναι Φιλ. 3. = τὰ μέσα τὰ ὅποια διαθέτω ἐγὼ διὰ τὴν ἀποδείξω τὴν πονηρίαν αὐτοῦ δὲν εἶναι τόσον πολλά, ὅσα εἶναι τὰ μέσα, τὰ ὅποια διαθέτει αὐτὸς διὰ τὴν εἶναι πονηρὸς. εἰ γὰρ ἐξ ἴσου τῆ συμφορᾷ καὶ τὴν διάνοιαν ἔξω καὶ τὸν ἕλλον βίον διάξω, τί τούτου διοίσω; Ἀδ. 2. = ἐὰν ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν σωματικὴν συμφορὰν θὰ ἔχω καὶ τὴν διάνοιαν ὁμοίαν (ἀνάπηρον) καὶ καθόλου ἀν θὰ ζῶ ὁμοίως, τότε κατὰ τί θὰ διαφέρω τούτου; Αἱ 3 προτάσεις καταλήγουσαι εἰς τὰς αὐτὰς συλλαβάς (ἔξω-διάξω-διοίσω) σχηματίζουν τὸ καλούμενον ὁμοιοτέλειτον σχῆμα.

ἴστημι. = στήνω Μεσ. στέκομαι.

ἀφίστημι = παρακινῶ εἰς ἀποστασίαν. τοὺς συμμάχους ἀφίστασαν Ἀπ. 19.

καθίστημι = διορίζω, συνήθως ἐπὶ πραγμάτων ἀφορώντων τὴν πολιτείαν, ὀρίζω, ἰδρύω, νομοθετῶ. κατεστήσατε φύλακας τοὺς ἀγορανόμους Στ. 16. κατασταθεὶς χορηγὸς Ἀδ. 9. ταύτην (πολιτείαν) προσθυμεῖται καθιστάναί Ἀπ. 3. τὰ καθεστηκόια πράγματα ~~καθίστημι~~ 3 = ἡ παρούσα κατάστασις τῆς πολιτείας, τὸ καθεστῶς. καθέστηκεν ἔθος = ὑπάρχει συνήθειά. δι' ἀσθένειάν τινα ἐπιγενομένην ἀδύνατος κατέστη. Φιλ. 15. καθιστάναί εἰς αἰτίαν Ἀπ. 3 = κατηγορεῖν. εἰς ἔλεγχον καταστήναί Μαντ. 1. = ἐλέγχεσθαι. ἐν ταῖς διαβολαῖς καθεστηκότες Ἀπ. 6. = διαβεβλημένοι, συκοφαντηθέντες.

κατάστασις ἢ, 1) κατάταξις τῶν πολιτῶν. εἰς τὸ ἵππικόν.

2) χρηματικὸν ποσὸν καταβαλλόμενον ὑπὸ τῆς πολιτείας εἰς τοὺς κατατασσομένους εἰς τὸ ἵππικόν ἐψηφίσασθε τοὺς φύλαρχου; ἀπεπεγκεῖν τοὺς ἵππεύσαντας, ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναγράξητε παρ' αὐτῶν Μαντ. 6. μετὰ τὴν κατάλυσιν τῶν 30 διετάχθησαν οἱ φύλαρχοι νὰ προσκαλέσουν ἐκείνους, οἵτινες καταταχθέντες ὡς ἵππεῖς ἐπὶ τῶν 30 εἶχον λάβει καταστάσεις, καὶ νὰ εἰσπράξουν παρ' αὐτῶν τὰ ἀδίκως πληρωθέντα ποσά.

μεθίστημι=μεταβάλλω· μεθισταμένης τῆς πολιτείας Μαντ. 4.= ὅτε ἀντὶ τῆς δημοκρατίας ἐγκαθιδρύετο ἡ ἀρχὴ τῶν 30.

προΐσταμαι=εἰμι προστάτης, ἔχω τὴν ἀνωτάτην διεύθυνσιν, τὴν ἐπιστάσιαν. οἱ προσιάντες ἀμφοτέρων τῶν πολιτειῶν Ἀπ. 8 ἦτοι τῆς ὀλιγαρχίας τῶν 400 (411 π. Χρ.) καὶ τῆς τῶν 30 (404 π. Χρ.).

προσιάντης, ὁ· πᾶς ξένος ἐγκαθιστάμενος εἰς τὰς Ἀθήνας (καὶ εἰς ἄλλας πόλεις) ὡς μέτοικος ἐξέλεγεν ἓνα τῶν πολιτῶν κηδεμόνα, προστάτην· οὗτος ἀντιπροσώπευε τὸν μέτοικον ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν εἰς τὰς ὑποθέσεις του. ἐπὶ προσιάτου ᾧκει Φιλ. 14=κατόκει ὑπὸ κηδεμονίαν, ἔχων προστάτην.

συνίσταμαι=συμφωνῶ, συμμαχῶ. ἐπὶ τοὺς ἐμπόρους συνίστασθαι Στ. 17=συνασπίζεσθαι ἐναντίον τῶν ἐμπόρων.

στάσις, ἢ στάσεως=διαστάσις, διχόνοια κομματικῆ. τὴν πόλιν εἰς στάσεις κατέστησαν Ἀπ. 26.

στασιάζω=κάννω στάσεις, ὑποπίπτω εἰς κομματικὰς ἐριδας. ἐπυθάνεσθε τοὺς τριοχιλίους στασιάζοντας Ἀπ. 22.= ἐπληροφορεῖσθε ὅτι εἶναι διήρημένοι εἰς κόμματα. τοῦτο ἐγένετο κυρίως μετὰ τὴν ἐν Μουνηχίᾳ ἦτταν τῶν ὀλιγαρχικῶν.

ἰῶμαι. (ἰάομαι)=ἰατρεύω, θεραπεύω. τὰ τοῦ σώματος δυστυχήματα τοῖς τῆς ψυχῆς ἐπιτηδεύμασιν ἰᾶσθαι Ἀδ. 3.

Κ

κίθοδος ἰδὲ ὁδός.

καί. σύνδεσμος 1) συμπλεκτικός· συνδέει προτάσεις ἢ ὁμοίους ὅρους. εἰς τὴν ὑπεροχίαν ἐξώκησε καὶ ἐν Ὁρωπῶ ᾧκει Φιλ. 9

πρὸς τὰς στρατίας καὶ τοὺς κινδύλους Μαντ. 13. Διὰ τὴν ἀποβῆναι στενωτέρᾳ ἢ συνδεσίς, καὶ ὁ πρῶτος ὄρος λαμβάνει τὸ καὶ ἢ τὸ τε. καὶ τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ τοῖς μηδὲν ἐξάμαρτάρουσι. Μαντ. 5. ὄκει τε ἐν Ὠρωπῶ καὶ ἐκέκτητο οὐσίαν. Φιλ. 14. 2) ἐπιδοτικὸς=ἀκόμη καί. ἡ μήτηρ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ τῶν ἑαυτῆς παίδων ἀρέχεσθαι Φιλ. 22.=ἀκόμη καὶ ὅταν ἀδικῆται. ἐνόμιζε τοῦτον κἄν ἀπὸ τεθνεώσης φέρειν ἑαυτῆς. Φιλ. 22.=ἐνόμιζεν ὅτι αὐτὸς ἤμπορεῖ γὰρ λαμβάνη ἀπ' αὐτὴν καὶ ὅταν ἀκόμη θά εἶναι νεκρά. καὶ εἴτις πρὸς με τυγχάνει ἀηδῶς διακείμενος Μαντ. 2.=ἀκόμη καὶ ἂν εἶναι δυσμενῶς διατεθειμένος. 3) μεταβατικὸς, τίθεται ἐν ἀρχῇ περιόδου πρὸς μετάβασιν εἰς νέαν ἔννοιαν. καὶ οὐ πολλὰς ἡμέρας ὕστερον Μαντ 16. καὶ μοι ἀνάβηθι Μαντ. 13. (=ἀνάβηθι δέ μοι Μαντ. 8).

καὶ γάρ=διότι καί. καὶ γάρ τῷ σώματι δύνασθαι=διότι καὶ κατὰ τὸ σῶμα εἶναι δυνατός. καὶ γάρ οἶμαι δεῖν Ἀδ. 3.=διότι ἔχω καὶ τὴν ἰδέαν ὅτι πρέπει.

καίτοι=καὶ ὅμως, τῇ ἀληθείᾳ. καίτοι ὅστις τοῦτοις φθονεῖ Ἀδ. 2. καίτοι οὔτε ἡμᾶς εἰκὸς ἦν Μαντ. 5.

καὶ μὲν δὴ.=καὶ τῷ ὄντι, καὶ προσέτι Στ. 19.

κακοδαίμων ἰδὲ δαίμων

κακόνους » νοῦς

κακός, ἢ, ὄν. (χείρων, χερίστος, κάκιστος)=τὸ ἀντίθετον τοῦ ἀγαθός. τοὺς τε κακοὺς τιμᾶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνημονεῖν Φιλ. 25. φανερόν τι ἀγαθὸν ὡσπερ ἰότε κακὸν ποιήσας Φιλ. 24. τοῦτους ἠγρεῖσθε χεῖρους Ματ. 3.=χειροτέρους ἀπὸ ὅ τι τῶρα νομίζετε.

κακῶς ποιῶ. Μαντ. 1=βλάπτω. πλεῖστα κακὰ ὑμᾶς εἰργασμένοι Ἀπ. 13=βλάψαντες.

καλῶ (καλέω)=ὀνομάζω, προσκαλῶ.

ἐγκαλῶ=καταγγέλλω, ἐνάγω.

ἐγκλημα=κατηγορία, καταγγελία ἐνώπιον δικαστηρίου. μηδενὸς ἐγκλήματος πρὸς ἀλλήλους γεγενημένου Ἀπ. 23.=χωρὶς γὰρ καταγγεῖλη ὁ ἕνας τὸν ἄλλον δι' ἀδικίαν τινά. μηδέποτε μοι μηδὲ πρὸς ἕνα μηδὲν ἐγκλημα γενέσθαι Μαντ. 10.=οὐδέποτε οὐδεὶς οὐδὲν ἐγκλημα ἐνεκάλεσέ μοι.

παρακαλῶ = καλῶ πλησίον, προσκαλῶ. παρακαλέσαντες τοὺς ἀρχοντας ἠρωτιῶμεν Στ. 8.

προκαλοῦμαι = προτρέπω, προτείνω τι εἰς τινα. προκαλοῦμαι εἰς ἀντίδοσιν = προτείνω ἀνταλλαγὴν περιουσιῶν.

κάπηλος, ὁ = μικρέμπορος, μεταπράτης, πωλὼν λιανικῶς λ. χ. τὸν σίτον, τὸν ὅποιον ἀγοράζει παρὰ τῶν ἐμπόρων.

καρπός, ὁ = καρπός, κέρδος, ἀποτέλεσμα.

καρποῦμαι (καρπέομαι) = λαμβάνω τοὺς καρπούς, ὠφελοῦμαι. ἰδίᾳ καρπωσάμενοι τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς Ἐπ. 25. = ἀφοῦ ἀτομικῶς ὠφελήθησαν ἀπὸ τὰς συμφορὰς τῆς πόλεως.

κατὰ. πρόθεσις· συντάσσεται μὲ Γεν. ἢ Αἰτ. α. Γεν., σημαίνει 1) ἐχθρικήν καταφοράν. τὴν κατὰ Φίλωνος κατηγορίαν. κατὰ Φίλωνος δοκιμασίας = λόγος ἐναντίον τῆς δοκιμασίας τοῦ Φίλωνος, διὰ τὰ μὴ δοκιμασθῆ, διὰ τὰ ἀκυρωθῆ ἢ δηλαδὴ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Φίλωνος ὡς βουλευτοῦ. 2) ἀναφοράν· καθ' ἣστινος προθυμούμενος Ἐπ. 12. = συμφορὰ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ὁποίαν ἀγωνιζόμενος καὶ προσπαθῶν τὰ ἀπαλλαγῶ τῶν παρόντων κακῶν. 6. Αἰτιατ. σημαίνει 1) συμφωνίαν· κρίνειν κατὰ τοὺς νόμους. 2) ἐπιμερισμόν· κατὰ μέδιμον συννούμενοι = ἀπὸ ἓνα μέδιμον ἐκάστοτε ἀγοράζοντες. 3) τρόπον. καθ' ὅσον ἕκαστος οἷός τε ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβοήθει τῇ πατρίδι. — καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι κατὰ τοσοῦτον μέμνημαι. οὐ κατὰ τὸ προσῆκον ἑαυτοῖς. = ὅχι ὅσον ἤρμοζεν εἰς τὴν θέσιν των, ἀλλὰ περισσότερα. Ἐν συνθέσει 1) κίνησιν πρὸς τὰ κάτω. κατελθεῖν εἰς Πειραιᾶ. εἰς τό : κατήλθον οἱ φυγάδες, κατὰγειν, κατὰδέχεσθαι τοὺς φυγάδας, ὡς τέρμα τῆς κινήσεως θεωρεῖται ἡ πατρίς. 2) κίνησιν ἐχθρικήν. καταψηφίζομαι, καταγιγνώσκω = καταδικάζω. καταγγέλλω πόλεμον. καταψεύδομαι = ψεύδομαι κατὰ τινος. 3) κατὰτάξιν. κατασταθεὶς χορηγός. 4) ἐπίτασιν τῆς ἐγγυίας τοῦ ἀπλοῦ. καταλύω, κατανοῶ. κατειρογασμένα, κατέμεινεν ἐν τοῖς δήμοις. καθέστηκεν ἔθος.

καταγγέλλω , κατηγγέλλασι	ἰδὲ	ἀγγέλλω
καταγιγνώσκειν , κατέγνωτε	»	γιγνώσκω
καταδικαιησάμενος	»	δίαιτα
κατειλεγμένοις	»	λέγω

- κατηγορῶ ἴδε ἀγορά
κατιέναι » ἔρχομαι — κατέρχομαι.
κεῖμαι. = εἶμαι τεθειμένος, κοιμῶμαι, ἀναπαύομαι.
διάκειμαι εὐρίσκομαι εἰς τοιαύτην ἢ τοιαύτην κατάστασιν.
Σχηματίζει πολλές περιφράσεις.
ἀσελγῶς διάκειμαι Ἐδ. 15 = εἶμαι ἀσελγής.
ἀηδῶς διάκειμαι Μαντ. 2. = ἀηδιάζω· ἀντίθετόν του
ἠδέως διάκειμαι = εὐχαριστοῦμαι.
ἀπόρως διάκειμαι Μαντ. 14 = εἶμαι ἄπορος. οἱ ὁμοίως
ἐμοὶ διακείμενοι Ἐδ. 7. = οἱ ὅμοιοί μου.
κελεύω. = διατάττω, ἐπιτρέπω· ἀντίθετόν του ἀπαγορεύω. τῶν
ἀρχόντων κελεύόντων Στ. 5. = ἐπειδὴ τὸ ἐπέτρεπον οἱ ἄρ-
χοντες, νόμος δὲ κελεύει τοὺς σιτοπώλας συνωνεῖσθαι Στ. 6.
= ἐπιτρέπει.
διακελεύομαι = παρακινῶ, συμβουλεύω. πολλάκις τῶ ὅμοι-
τέρῳ πλήθει διεκελεύσαντο τοῖς ὅμοις ἐμμένειν Ἀπ. 28.
κέρδος, τό. = ὠφέλεια. ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν
ἂν Φιλ. 6. = θὰ κητάξουν πῶς θὰ κερδίσουν οἱ ἴδιοι.
κερδαίνω (κερδανῶ, ἐκέρδανα, κεκέρδηκα) = κερδίζω,
ὠφελουῦμαι. ὅπως τι κερδανεῖ παρεσκευάτατο Φιλ. 17. = ἐτοι-
μάσθηκε κάτι γὰ κερδίση. μικρὰ κερδαίνειν Φιλ. 18.
κῆρυξ, ὁ, κήρυκος = δημόσιος ὑπὸν ἡγετῆς διὰ τοῦ ὁποίου οἱ
ἄρχοντες ἀγγέλλον καὶ ἐδημοσίεουν τὰς ἀποφάσεις των.
ἐκκηρύττω = ἐξορίζω τινὰ καὶ τὸ ἀναγγέλλω διὰ προκη-
ρύξεως. ἐκκηρυγμένος ἐκ τοῦ ἄστεως Φιλ. 8.
κίνδυνος, ὁ, = κίνδυνος, ἀγών, δίκη, παρεσκευάσατε τόνδε μοι
τόν κίνδυνον Ἐδ. 2. = τὴν δίκην.
κινδυνεύω = ἐκτίθεμαι εἰς κίνδυνον, ἀποτολμῶ [ἐπικίν-
δυνον πράξιν. περὶ τῆς ψυχῆς κινδυνεύειν Στ. 20. = ἐκθέτειν
εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν.
ἀκίνδυνος, ον. = ὁ ἐκτός κινδύνου, ἀσφαλής. ἀκινδύνως
τόν βίον διάγειν Φιλ. 7. = ἐν ἀσφαλείᾳ ζῆν.
κλεισθένης, ὁ — νους. γνωστός ἐν Ἀθήναις συκοφάντης, εἰς
τῶν κατηγόρων.
κλείω καὶ κλήω = ἀποκλείω, ἐμφράττω. κεκλήσθαι τὰ ἐμπό-

ρια Στ. 14.—ἔτι ἐκλείσθησαν (δὲν ἐπιτρέπουν ἐξαγωγήν) οἱ ἐμπορικοὶ λιμένες.

κληῖρος, ὁ. 1) ὁ λαχός. 2) τὸ μερίδιον τὸ παρεχόμενον εἰς τινα διὰ κλήρου 3) κληρονομία.

κληροῦμαι (κληρόμαι)—ἐκλέγομαι διὰ κλήρου. κληρωσόμενος ἦλθε Φιλ. 23.—ἦλθε νὰ κληρωθῆ βουλευτής.

ἀκληρωτί. ἐπιρρ.—χωρὶς νὰ ριφθῆ κλήρος. τὸν ταξιαρχον ἐκέλευον ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν Μαντ. 17.

ἐπίκληρος, ἡ—κληρονόμος κυρίως ἢ μόνη καταλειφθεῖσα θυγάτηρ μὴ ἔχουσα ἀδελφούς, ἢ ὅποια ἐκληρονόμει τὸν πατέρα λαμβάσουσα ὡς σύζυγον τὸν πλησιέστατον συγγενῆ τοῦ πατρός· ἐὰν οὗτος ἦτο ἔγγαμος ὤφειλε νὰ διαζευχθῆ δι' αὐτὴν τὴν σύζυγον του. Ὅσακις ἦσαν πολλοὶ οἱ συγγενεῖς καὶ μεγάλη ἡ κληρονομία συνίστατο ἀγὼν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἡ διαφορά ἐλύετο ἐν δικαστηρίῳ. Πρὸς τοιαύτην ἐπίζηλον πλουσίαν κόρην παρομοιάζει ὁ ἀδύνατος τὴν πενίαν του καὶ τὸν ὀβολόν, τὸν ὅποτον λαμβάνει λέγων ἔτι διεκδικεῖ αὐτὰ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ κατήγορος, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ πολυφέρονος κόρης. Ὅσπερ ἐπικλήρου τῆς συμφορᾶς οὔσης ἀμφισβητήσων ἦκει. Ἄδ. 14.

κοινός, ἡ, ὄν.—δ' ἀνήκων εἰς πολλούς, εἰς τὸ πλῆθος, εἰς ἕλην τὴν πόλιν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ ἴδιος. καὶ τὰ μὲν ἴδια οὕτως διώκηκα· περὶ δὲ τῶν κοινῶν μοι. Μαντ. 11—εἰς μὲν τὰς ἰδιωτικὰς μου (τοῦ σπηγτιοῦ μου τὰς) ὑποθέσεις οὕτως ἐφέρθη· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν δημόσιόν μου βίον (τὰς πρὸς τοὺς ἄλλους σχέσεις μου) τὴν ἐπιείκειάν μου μαρτυροῦν τὰ ἐξῆς. παρόντες τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγαθὸν ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν ἂν Φιλ. 6. οἱ περὶ τῶν τοιούτων ἀγῶνες κοινότατοι τυγχάνουσι ὄντες τῇ πόλει Στ. 19.—αἱ περὶ τῶν τοιούτων ὑποθέσεων δίκαι' κινουῦν παρὰ πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ πλήθους.

κοινῆ ἐπιρρ.—διὰ κοινῆς ἀποφάσεως. ἅ κοινῆ πάντες ἔδοτέ μοι Ἄδ. 12.

κολάζω.—περιορίζω, τιμωρῶ.

ἀκολασία, ἡ—βίος ἄνευ περιορισμοῦ, ἀσωτεία, ἀσέλγεια. τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβους καὶ πότους ἢ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τυγχάνουσι τὰς διατριβάς ποιούμενοι Μαντ. 11.

κομίζω. (μελλ. κομιῶ)=φέρω Μεσ. κομίζομαι=λαμβάνω ἀπολαμβάνω, δέχομαι. κομίσασθαι τιμὴν ἢ χάριν Ἐπιθ. 6.

κομῶ (κομάω)=τρέφω μακρὰν κόμην Μαντ. 18.

Κόρινθος, ἡ. πόλις πλουσία παρὰ τὸν Ἴσθμόν. Κατ' ἀρχὰς ἦτο σύμμαχος τῆς Σπάρτης, ἀλλὰ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον συμμαχήσασα τῷ 395 μετὰ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Βοιωτῶν ἐπολέμησε κατὰ τὸν Κορινθιακὸν κληθέντα πόλεμον ἐναντίον τῶν Λακεδαιμονίων. εἰς τοῦτο ἀναφέρεται τὸ εἰς Κόρινθον ἐξόδου γενομένης Μαν. 15.

κουρεῖον, τὸ=ἐργαστήριον κουρέως, ὅπου συνήθως συνήρχοντο πολλοὶ ἀεργοὶ καὶ ἐφυλάτρουσαν σκώπτοντες καὶ κατηγοροῦντες τοὺς ἄλλους.

κρατῶ (κρατέω)=βασιλεύω, εἶμαι κύριος. νικῶ,

ἐπικρατῶ=ὑπερισχύω, νικῶ. οὐχ οἰοί τε ἦσαν τῆς τούτων πονηρίας ἐτικρατήσαι Στ. 16.

κρένω 1) ἀποχωρίζω τι, ἐκλέγω. 2) ἐκφέρω κρίσιν, δικάζω. κρίνειν τοὺς σιτοπώλας κατὰ τὸν νόμον Στ. 2.

κρίσις, ἡ—εὖς,=δίκη, διαδικασία. ὅτε ἦν αὐτοῖς ἡ κρίσις. Στ. 3. =ἡ ἐν τῇ βουλῇ διαδικασία.

ἄκριτος, ον.=ὁ μὴ κριθείς, ὁ μὴ δικασθείς. ἀκρίτους ἀπολωλέναι Στ. 2.—νά φονευθοῦν ἄνευ τῆς νομίμου διαδικασίας.

κύβος, ὁ ὡς καὶ σήμερον στερεόν μὲ ἐξ πλευρὰς φερούσας σημεῖα. περὶ κύβους τυχεῖοι τὰς διατριβὰς ποιούμενοι Μαντ. 11.—κυβεύοντες διατελοῦσι=διαρκῶς παίζουσαν κύβους.

κωμῶδῶ (κωμῶδέω)=περιπαίζω, χλευάζω τινὰ (κυρίως ἐν κωμῳδίᾳ) ἐμὲ κωμῶδεῖν βουλόμενος Ἐπιθ. 18.

λαγχάνω. (λήξομαι, ἔλαχον, εἴληχα, καὶ λέλογχα)=λαμβάνω τι διὰ λαχοῦ ἢ κατὰ τύχην, τυγχάνω, κληροῦμαι. εἴ τις τινα οἶδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὄντα βουλεύειν Φιλ. 2.—ἐάν τις γνωρίζῃ, ὅτι κανεῖς ἀπὸ τοῦς κληρωθέντας βουλευτὰς δὲν ἔχει τὰ προσόντα νὰ εἶναι βουλευτής.

λαμβάνω, (λήψομαι, ἔλαθον, εἴληφα)=παίρνω ὡς ταύτην παρ'

ἡμῶν πίστιν εἰληφότες. Ἄπ. 13.—αὐτὸ τρόπον τινὰ θεωροῦντες ἐγγύησιν ἐκ μέρους ἡμῶν. δίκην λαμβάνω παρὰ τῶν ἀρνούμενων Στ. 18.—τιμωρῶ τοὺς ἀρνούμενους.

καταλαμβάνω—κυριεύω· χωρῶν ἰσχυρῶν κατελιημμένων Μαν. 16. (ἀντιθετ. μετοχ.)—ἂν καὶ ἤμεθα ὠχυρωμένοι εἰς ἰσχυρὰς θέσεις, ἄρα ἐν ἀσφαλείᾳ, ἐν τούτοις ἐζήτησα νὰ ἀποσταλῶμεν ἐκεῖ ὅπου ὑπῆρχε κίνδυνος.

συλλαμβάνω—πιάνω, αἰχμαλωτίζω. ταὺς ταῦς συνειληφθαι Στ. 14.—ὅτι ἡχμαλωτίσθησαν τὰ πλοῖα.

λαχόντες ἰδὲ λαγχάνω.

λέγω (ἐρῶ καὶ λέξω, εἶπον καὶ ἔλεξα, εἶρηκα, ρηθήσομαι καὶ λεχθήσομαι, ἐρρήθην καὶ ἐλέχθην, εἶρημαι καὶ—εἰλεγμαι), λέγω, ὁμιλῶ ἐν δικαστηρίῳ ἢ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, δημηγορῶ.

διαλέγομαι,—συνομιλῶ, συζητῶ. μικρὸν διαλεγόμενοι. Μαντ. 19—χαμηλοφώνως συζητοῦντες.

καταλέγω—διαλέγω, καταγράφω εἰς κατάλογους· κατελεγμένος ἱππεύειν Μαντ. 13.—ἐκλεχθεὶς μετὰ δοκιμασίαν καὶ καταγραφεὶς εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἱππέων.

κατάλογος, ὁ οὐδ' εἰς τὸν κατάλογον Ἀθηναίων καταλέξας οὐδένα φανήσομαι Ἄπ. 15.—δὲν θὰ ἀποδειχθῇ ὅτι κατέγραψα Ἀθηναῖον τινὰ εἰς τὸν κατάλογον τὸν συνταχθέντα ὑπὸ τοῦ Λυσάνδρου καὶ τῶν 30 καὶ περιέχοντα τὰ ὀνόματα τῶν ἀντιφρονούντων, οἱ ὅποιοι ἔπρεπε νὰ καταδιωχθοῦν.

συλλέγω—συναθροίζω. συλλεγέντων τῶν δημοτῶν Μαντ. 14. συλλέγεσθαι φησιν ἀνθρώπους ὡς ἐμὲ πονηροὺς καὶ πολλοὺς Ἀδ, 19.—λέγει ὅτι συναθροίζονται εἰς τὸ ἐργαστήριόν μου περὶ ἐμὲ πονηροὶ καὶ μάλιστα πολλοὶ ἄνδρες.

λογοποιῶ—πλάττω καὶ διαδίδω ψευδεῖς εἰδήσεις. λογοποιῶντες καὶ ψευδόμενοι Μαντ. 11. λογοποιοῦσι τὰς συμφορὰς Στ. 16—διαδίδουν φανταστικὰς συμφορὰς.

λείπω (ἀόρ. ἔλιπον, παρακ. λέλοιπα)—ἄφηνω ὀπίσω.

ἀπολείπομαι—μένω ὀπίσω, ἀποφεύγω. οὐδεμιᾶς ἀπελείφθην τῶν στρατιῶν Μαντ. 18.

ἐλλείπω—ἄφηνω τι ἐλιπές. εἴτι ἐγὼ ἐλλείπομι τῷ λόγῳ τῆς κατηγορίας Φιλ. 3,—ἔάν ἐν τῷ λόγῳ μου ἡ κατηγορία εἶναι ἐλλιπής, ἔάν δὲν κατορθώσω νὰ τὸν καταγορήσω προσηκόντως

επιλείπει—τελειώνει, «σώνεται». Ἔως ὁ σίτος ἐπέλιπε Στ. 12. ὤς—ποῦ νὰ ἐξαντληθῆ ὁ σίτος.

καταλείπω—ἀφήνω κληρονομίαν. οὐσίας μοι οὐ πολλῆς καταλείφθεις Μαντ. 10.

παραλείπω—παρατρέχω, δὲν λαμβάνω ὑπ' ὄψιν. Ἀντιφάνει ἔδωκε παραλιποῦσα τοῦτον υἷον ὄντα ἑαυτῆς Φιλ. 21.

ὑπολείπω—ἀφήνω ὑπόλοιπον. ἐξ ὧν ἂν ἐγὼ ὑπολίπω Φιλ. 4—ὀρμώμενοι ἀπ' ἐκεῖνα (ἔχοντες ἀφορμὴν ἐκεῖνα) τὰ ὅσα τυχὸν θὰ ἀφήσω ἐγὼ ἀτελεῖ (θὰ παραλείψω ἐγὼ), δεόμενα συμπληρώσεως.

λειτουργία ἢ λητουργία, ἢ=κοινοφελῆς ὑπηρεσία. λειτουργίαι ὠνομάζοντο ἐν Ἀθήναις χρηματικαὶ εἰσφοραί, τὰς ὁποίας ἐκαλοῦντο κατὰ σειρὰν πάντες οἱ πλούσιοι νὰ συνεισφέρουν. ἦσαν δὲ αὗται ἡ τριηραρχία, ἡ χορηγία, ἡ γυμνασιαρχία, ἡ ἐσιτίασις.—ὁ τριηραρχος παρελάμβανε παρὰ τῆς πόλεως τριήρη καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ ἐπεμελεῖτο κατὰ τὸν χρόνον τῆς λειτουργίας του τῆς συντηρήσεως αὐτῶν δαπανῶν ἐξ ἰδίων μεγάλα ποσά· ὁ χορηγὸς ἀνελάμβανε τὴν δαπάνην τῆς παραστάσεως δραμάτων εἰς ὠρισμένας ἑορτάς καταβάλλων τὸν μισθὸν τῶν χορευτῶν καὶ προμηθεύων τὰ ἀπαιτούμενα σκηνικά· ὁ γυμνασιαρχος ἔδαπ' ἀνά εἰς λαμπαδηδρομίας· ὁ δὲ ἐσιτάτωρ εἰς δημοτελεῖς θυσίας. Ἐὰν προσκαλούμενός τις εἰς λειτουργίαν ἐνόμιζεν ὅτι παρελείφθη ἄλλος πλουσιώτερός του, ἐδικαιοῦτο νὰ ὑποδείξῃ αὐτὸν προτείνων ἀντίδοσιν, δυσχυριζόμενος δηλαδὴ ὅτι δέχεται νὰ λειτουργήσῃ ἂν ὁ ὑποδεικνυόμενος ἀνταλλάξῃ μαζί του τὴν περιουσίαν του. Ἐκεῖνος δὲ ὤφειλε τότε ἢ νὰ λειτουργήσῃ ἢ νὰ δεχθῆ τὴν ἀντίδοσιν. εἰ γάρ ἐγὼ κατασταθῆς χορηγὸς τραγωδοῖς προκαλεσαίμην αὐτὸν εἰς ἀντίδοσιν, δεκάκις ἂν ἔλοιτό χορηγῆσαι ἢ ἀντιδοῦναι ἅπαξ Ἄδ. 9.

λειτουργῶ (λειτουργέω)—συνεισφέρω ὑπὲρ τῆς πόλεως χρήματα ἀναλαμβάνων λειτουργίαν· τριηραρχηκα γάρ πεντάκις καὶ τετρακίς νεναυμάχηκα καὶ εἰσφορὰς πολλὰς ἐν τῷ πολέμῳ εἰσενήνοχα καὶ τὰλλα ληθητούργηκα οὐδενὸς χειρὸν τῶν πολιτῶν Ἄπ. 12. οὔτε τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν οὔτε τῇ οὐσίᾳ ἄπορος λειτουργεῖν Φιλ. 12,

λογοποιῶ. ἰδὲ λέγω.

λύπη, ἧ=θλίψις, ἀθυμία.

ἄλυπος, ον.—ἀνευ λύπης, πόνου· ζητοῦσιν ὅπως ὡς^ο
ἀλυπότατα μεταχειροῦνται τὸ συμβεβηκὸς πάθος ἸΑδ. 10.—
ζητοῦν πῶς θὰ ὑποφέρουν τὸ δυστύχημα τοῦ τοὺς συνέβη με-
λύπην ἔσον τὸ δυνατόν ὀλιγωτέραν.

Λυσίας. Ὁ Λυσίας ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις περὶ τὸ 450 π. Χρ. Ὁ πατήρ του Κέφαλος, Συρακόσιος τὴν καταγωγὴν εἶχεν ἐγκατασταθῆ ὡς μέτοικος ἐν Ἀθήναις κατὰ προτροπὴν τοῦ Περικλέους καὶ δι-
τήρει μέγα ὄπλοποιεῖον. Δεκαπενταετῆς ὁ Λυσίας ἀπῆλθε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Πολεμάρχου εἰς τοὺς Θουρίους τῆς Κάτω Ἰταλίας, τοὺς ὁποίους εἶχον καταλάβει Ἀθηναῖοι ἄποικοι. Ἐκεῖ ἐδιδάχθη τὴν ρητορικὴν παρὰ τοῦ Τισίου. Ἐπανῆλθε δὲ πάλιν εἰς τὰς Ἀθήνας τῆ 412.

Ἐπὶ τῶν τριάκοντα κατεδιώχθη ὁ Λυσίας ὅπως ἔλοι οἱ πλούσιοι μέτοικοι. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐσώθη καταφυγὼν εἰς τὰ Μέγαρα, ἀλλ' ἐφονεύθη κατὰ διαταγὴν τῶν 30 ὁ ἀδελφός του Πολεμάρχος καὶ μέγα μέρος τῆς περιουσίας των διηρπάγη. Ὁ Λυσίας συνειργάσθη μετὰ τῶν δημοκρατικῶν πρὸς κατάλυσιν τῶν τριάκοντα, ἐνισχύσας οἰκονομικῶς τὸν ἀγῶνα τοῦ Θρασυβούλου.

Μετὰ τὴν παλινόρθωσιν τοῦ δήμου ὁ Λυσίας ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ἄστυ καὶ ἀνέκτησε σὺν τῇ χρόνῳ τὴν περιουσίαν του. Κατὰ τὴν περίσδοδ ταύτην ἐδίδασκε ρητορικὴν καὶ ἔγραφε δικανικοὺς λόγους χάριν ἄλλων ὡς λογογράφος. Ἡυδοκίμησε δὲ εἰς τὸ ἔργον τοῦτο περισσότερον παντὸς ἄλλου ἀποκτῆσας πολυπληθῆ πελατεῖαν. Ἐνα μόνον λόγον ἀπήγγειλεν ὁ ἴδιος ἐν δικαστηρίῳ τὸν κατὰ Ἐρατοσθέλους, ἐναγαγὼν τὸν Ἐρατοσθένη, ἕνα τῶν 30, ὡς φονεύσαντα τὸν ἀδελφόν του Πολεμάρχον.

Ὁ Λυσίας ἀπέθανεν εἰς βαθὺ γῆρας μετὰ τὸ 380 π. Χρ.

Σῶζονται 34 λόγοι τοῦ Λυσίου καὶ ἀποσπάσματα ἄλλων λόγων. (Οἱ ἀρχαῖοι εἶχον 425 λόγους του, ἐκ τῶν ὁποίων γνήσιοι ἔθεωροῦντο οἱ 233).

Ὡς ρήτωρ ὁ Λυσίας ἐπαινεῖται διὰ τὴν καθαρότητα, τὴν ἀπλότητα, τὴν σαφήνειαν καὶ τὴν χάριν τοῦ λόγου. Χωρὶς πολλὰς ἐξεζητημένας καὶ ποιητικὰς λέξεις καὶ φράσεις, χωρὶς πολλὰ ρητο-

ρικὰ τεχνάσματα, μὲ τὰ κοινὰ καὶ συνήθη ὀνόματα κατορθοὶ ὁ Λυσίας νὰ καταστήσῃ τὸν λόγον του σεμνόν, ἀπέριττον, ἐναργῆ, ἀληθινόν. Ἰδίως δὲ ἐπαινεῖται ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ὁ Λυσίας «ὅτι ἐνεδάθουνεν εἰς τὸν χαρακτήρα ἑκάστου πελάτου καὶ προσήρμοξε τὸν λόγον τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ φαίνεται φυσικὸς καὶ ὄχι ἀγοραστός». Ἡῤοκίμει δὲ τόσον ὁ λόγος του εἰς τὰ δικαστήρια, ὥστε ἐλέχθη περὶ αὐτοῦ ὅτι «καὶ ὑπὲρ ἀδίκων ἔπειθε λέγων».

Λυσιτελῶ (λυσιτελέω) = ὠφελῶ. ὁ οὗτοι συμβουλεύουσιν, οὐδὲ πώποτε ὑμῖν ἐλυσιτέλησε Ἄπ. 25.

Λυσιτελεῖ (ἀπροσώπως) = ὠφέλεια γίνεται. οὐκ ἄξιον τούτοις χρῆσθαι συμβούλοις, οἷς οὐδὲ ἄπαξ ἐλυσιτέλησε πειθόμενοις Ἄπ. 27. (πειθόμενοις ἐγνωεῖται ὑμῖν: δοτ. προσωπικῆ εἰς τὸ ἐλυσιτέλησε· τὸ δὲ οἷς = τοῖς συμβούλοις εἶναι ἀντικείμενον τοῦ πειθόμενοις) = δὲν ἀξίζει νὰ συμβουλευέσθε ἐπανειλημμένως αὐτούς, ἀφοῦ καμμιά φορὰ δὲν εἶδατε ὠφέλειαν πειθόμενοι εἰς αὐτούς.

Λυσιτελής, ἐς. = ὠφέλιμος.

ἀλυσιτελής, ἐς. = ἀνωφελής, ἀχρηστος.

λύω = λύνω.

ἐπιλύω = ἀπολύω, ἀπαλλάσσω, ἀπελευθερώνω. | τούτους μὲν ἐπιλύσεσθαι Ἄπ. 33 (ὁ Μέσ. Μελ. ἀντὶ Παθητ. = ἐπιλυθήσεσθαι) = νομίζουσι ὅτι οὗτοι μὲν θὰ χάσουν τὴν ἰσχὺν των.

M

μάλα, μάλλον, μάλιστα. ἐπιρρ. ἐπιτατικά. νεωτέρω καὶ μάλλον ἐρρωμένω Ἄδ. 7. = ἐρρωμενεστέρω. εἰ ὡς μάλιστα αὐτούς ἀδικεῖν ἠγείσθε Στ. 1. = καὶ ἐὰν νομίζετε ὅτι παρὰ πολὺ ἀδικοῦν.

Μαντίθεος, ὁ. Ἀθηναῖος ἐξ ἐπιφανοῦς οἰκογενείας, ἐκλεγείς βουλευτὴς κατηγορήθη ὑπὸ τινων ὅτι ἦτο ἀνεπιτήδειος βουλεύειν, διότι δήθεν ὡς χρηματίσας ἰππεὺς ἐπὶ τῶν 30 ἦτο ὀλιγαρχικῶν φρονημάτων. Κατὰ τὴν δοκιμασίαν ἀπολογοῦ-

μενος ἀπήγγειλε τὸν ὑπὸ τοῦ Λυσίου ὑπὲρ αὐτοῦ γραφέντα λόγον τὸν ἐπιγραφόμενον *Μαντιθέῳ δοκιμαζομένῳ ἀπολογία*.

μαχόμεαι (μαχοῦμαι, ἐμαχεσάμην) = πολεμῶ.

διαμάχομαι = ἀγωνίζομαι ἐπιμόνως κατὰ τινος.

σύμμαχος, δ = συναγωνιστής, βοηθός. οὕτω γάρ ἂν τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι πλείστους συμμάχους ἔχοιτε Ἐπ. 3. = διότι τοιοῦτοτρόπως ἤμπορεῖ νὰ εὑρετε πλείστους ὑποστηρικτὰς τοῦ καθεστῶτος.

μέδιμνος, ὁ, ἡ = μέτρον χωρητικότητος διὰ τὸν σίτον, φορμῶς, περίπου 36 ὀκάδες.

μεθισταμένης ἰδὲ Ἔστημι.

μέλει. ἀπρόσωπον. οὐ μέλει μοι = δὲν μὲ μέλει.

μεταμέλει μοι = ἔστι μοι μεταμέλεια, μετανοῶ. *μεταμελήσειν αὐτῷ ἐλπίζω Μαντ. 2.*

μέρος, τό. οὐκ ἐλάχιστον ἐν ὑμῖν ἐστὶ μέρος Ἐπ. 8. = κατὰ μέγιστον μέρος ἐξαρτᾶται ἀπὸ σῆς.

μετά. πρόθεσις· συνάσεται μὲ Γεν. ἢ Αἰτ. α) Γεν. σημαίνει 1) τὸ ὅμοῦ, μετά τινος. μετά τοῦ ὑμετέρου πλήθους ἐφυγον· μετ' ἐκείνων πολιτεύεσθαι μεθ' ἡμῶν κινδυνεύειν. 2) τρόπον· μετ' εὐνοίας ἀκροᾶσθαι. β) Αἰτιατ. τὸ κατόπιν. μετά ταῦτα. Ἐν συνθέσει σημαίνει κοινωνίαν· μεταλαβεῖν. μετέχειν. μεταδιδόναι. 3) μεταβολήν· μεθισταμένης τῆς πολιτείας. τῶν πραγμάτων μεταπιπτόντων.

μεταδιδόναι	ἰδὲ	δίδωμι
μεταλαβεῖν	»	λαμβάνω
μεταμελήσειν	»	μέλει
μεταπίπτω	»	πίπτω
μεταπορεύομαι	»	πορεύομαι
μετέχειν	»	ἔχω
μέτοικος, μετοίκιον	»	οἶκος
μετὸν	»	εἶμι—μέτεστι

μέτριος, ον. = ὁ ἔχων τὸ προσήκον μέτρον, μετριοπαθής, ἀπλοῦς. ἐὰν φαίνομαι καὶ κατὰ τὰ ἄλλα μετρίως βεβιωκώς. Μαντ. 8. = ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι καὶ κατὰ τὰ ἄλλα ὁ βίος μου ὑπῆρξεν ἀπλοῦς, κόσμιος.

μικρός, ἄ, ὄν. (ἐλάττων-ἐλαττον, ἐλάχιστος) = μικρός, ἀνά-

ξιος λόγου. οὐκ ἐλάχιστον ἐν ὑμῖν μέρος ἐστίν. Ἄπ. 8.—
κατὰ μέγιστον μέρος ἐξαρτᾶται ἀπὸ ὑμᾶς.

μισῶ (μισέω)=ἀποστρέφομαι.

ὑπερμισῶ=ἀποστρέφομαι ὑπερβολικά. τοῦτον ὑπερμισήσατε Φιλ. 19.

μνᾶ. (μνάα) χρηματικὸν ποσὸν 100 δραχμῶν. τρεῖς μνᾶς ἀργυρίου Φιλ. 21 (ἢ χρυσῆ μνᾶ ἔχει ἀξίαν δεκαπλασίαν).

μνήμη, ἡ=ἐνθύμησις, ἡ ἱκανότης τοῦ μνημονεῦειν.

μιμνήσκω (ἀναμνήσκω. ὑπομιμνήσκω) = ἐνθυμίζω. τὸ μέσον=ἐνθυμοῦμαι, ἀναφέρω. περὶ τῆς ἐμῆς ἱππικῆς, ἧς οὗτος ἐτόλμησε μνησθῆναι πρὸς ὑμᾶς Ἄδ. 10.

ἀμνημονῶ (ἀμνημονέω)=λησμονῶ, παραλείπω. τοὺς κακοὺς τιμᾶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνημονεῖν Φιλ. 25.

μόλις ἐπίρρ.=μόλις.

μυροπωλεῖον ἢ μυροπώλιον, τό,=μέρος ἔπου πωλοῦνται μύρα, κέντρον συναντήσεως ἀέργων.

N

νέμω. (νεμῶ, ἔνειμα γενέμηκα)=παρχωρῶ, ἀπονέμω. μοιράζω. πρὸς τὸν ἀδελφὸν οὕτως ἐνειμάμην Μαντ. 10.—ἔκαμα τοιαύτην διανομήν τῆς πατρικῆς περιουσίας μετὰ τὸν ἀδελφόν μου.

νόμος, δ.=ὁ ἀπονέμων ἐκάστη τὸ ἀνήκον αὐτῷ, τὸ δίκαιόν του) ὁ νόμος, αἱ διατάξεις εἰς τὰς ὁποίας στηρίζεται ἡ πολιτεία.

παρανομῶ (παρανομέω) 1) (ἄνευ ἀντικειμένου) = παραβαίνω τοὺς νόμους. τοὺς ὁμολογοῦντας παρανομεῖν ἀζημίους ἀφήσετε ; Στ. 17. 2) (μετὰ ἀντικείμενον)=πράττω τι κατὰ παράθεσιν τῶν νόμων. ταῦτα ἐπ' εὐνοίᾳ φασὶ τῇ ὑμετέροια παρανομήσαι Στ. 13.

νικῶ. (νικάω)=εἶμαι νικητῆς, ἀνώτερος.

φιλονικῶ (φιλονικέω) = προσπαθῶ γὰ φανῶ ἀνώτερος ἄλλου. συνεβούλευσεν αὐτοῖς παύσασθαι φιλονικοῦσι Στ. 8.—τοὺς συνεβούλευσε γὰ παύσουν τὸν συναγωνισμόν, δηλαδὴ γὰ

παύσουν γὰ ἀυξάνουν τὴν τιμὴν τοῦ αἵτου πλειοδοτοῦντες.
νοῦς, ὁ τοῦ νοῦ. = νοῦς, σκέψις, φρόνημα.

διάνοια, ἡ = γνώμη, φρόνημα. τοὺς ἔτι νέους καὶ νέαις ταῖς
 διανοίαις χρωμένους Ἄδ. 16 = ἐκείνους τοῦ εἶναι ἀκόμα νέοι,
 καὶ φρονήματα ἔχουν νεανικά, ζωηρά.

διανοοῦμαι = σκέπτομαι. οὐχ ὅπως ὠφελήσει τὴν πόλιν
 διενοήθη Φιλ. 17.

εὔνους, εὔνον = εὐνοϊκῶς διακείμενος, φίλος. εὔνους
 εἰμι τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι Μαντ. 3 = εἰμαι φίλος τῆς
 δημοκρατίας.

εὐνοια, ἡ = ἀγάπη, ἐνδιαφέρον, ἐπ' εὐνοία τῇ ὑμετέροα
 παρανομήσαι φασι Στ. 13.

κακόνους, ὁ = δυσμενής, ἐχθρός. κακόνους τῶ ὑμετέροα
 πλήθει Ἄπ. 7. = ἀντιδημοκρατικῶν φρονημάτων.

ὁμόνοια, ἡ = ἀγάπη, ἐμπιστοσύνη, συμφωνία. ἀντὶ ὁμο-
 νοίας ὑποψίαν πρὸς ἀλλήλους πεποιήασι Ἄπ. 30.

προνοῶ (προνοέω) συνῆθέστερον προνοοῦμαι. = λαμβάνω
 πρόνοιάν τινα, φροντίζω — προνοηθεῖσα ἡ πόλις τῶν οὕτω
 διακειμένων Ἄδ. 23.

ὄβολός, ὁ = τὸ ἕκτον τῆς δραχμῆς. περὶ τοῦ ὄβολου μόνον ποι-
 οῦμαι τοὺς λόγους Ἄδ. 27. ἦτοι περὶ τοῦ ἐπιδόματος τὸ ὁποῖον
 παρεῖχεν ἡ πόλις εἰς τοὺς ἀδυνάτους.

ὁδός, ἡ. = δρόμος, πορεία. εἰς τὰς ὁδοὺς τὰς μακροτέρας τῶν
 ἀναγκαίων Ἄδ. 10. = δσάκις εἶναι ἀνάγκη μακρότερον γὰ πο-
 ρεύωμαι.

ἐξοδος, ἡ. τὸ ἀφηρημένον τοῦ ἐξιέναι = ἐκστρατεία. ἐξό-
 δου γενομένης εἰς Κόρινθον Μαντ. 15 τῶ 394 π. X, ὅτε οἱ
 Ἀθηναῖοι (6000 ὁπλίται καὶ 600 ἵππεις) ὑπὸ τὸν Θρασύβουλον
 ἐδοήθησαν τοὺς συμμάχους (Κορινθίους, Θηβαίους, Ἀργεῖους)
 καὶ νικηθέντες παρὰ τὴν Νεμέαν ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ὑπέ-
 στησαν μεγάλας ἀπολείας.

ἐφόδιον, τὸ = τὰ διὰ τὴν ἐκστρατείαν ἀναγκαιοῦντα. Ἡ πό-

λις παρείχεν εἰς ἕκαστον στρατιώτην 2 μὲν ὁλοοὺς μισθόν, 2 δὲ διὰ σιτηρέσιον. Ἄλλὰ ταῦτα δὲν ἐπήρουν συνήθως, οἱ δὲ ἀπορώτεροι εἶχον ἀνάγκην καὶ ἔξωθεν συνδρομῆς. ἐφοδίων ἀποροῦντες Μαντ. 14.

κάθοδος, ἡ. τὸ ἀφηρημένον τοῦ κατέρχομαι. = ἐπάνοδος τῶν φυγάδων εἰς τὴν πατρίδα.

πρόσοδος, ἡ. = εἰσόδημα. πρόσοδος δέμοι οὐκ ἔστιν ἄλλη.

Ἄδ. 6.

οἶδα. (παρακείμε. μὲ σημασίαν ἐνεστώτος παρατ. ἦδειν, Μελλ. εἶσομαι καὶ εἰδήσω) = γνωρίζω. μανθάνω. ἐγνοῶ. οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν. Μαντ. 9. (ὅτι δεῖ, πλαγία ἐρώτησις: τί δεῖ πλείω λέγειν;). δὲν γνωρίζω τί περισσότερα νὰ εἶπω, δὲν βλέπω καμμίαν ἀνάγκην νὰ εἶπω περισσότερα. πάντες εἴσεσθαι μέλλουσι Στ. 13. = θὰ τὸ μάθουν ὅλοι.

πρόοιδα. = αἰσθάνομαι τι ἐκ τῶν προτέρων. πάντων προειδότεων Μαντ. 15 (ἀντιθετικὴ Μετοχ.) = εἰ καὶ προήδεσαν.

σύνοιδα. = γνωρίζω καλῶς συντάσσεται μετὰ Δοτ. καὶ κατηγορηματικῆς μετοχῆς. συνήδειν τοῖς κατηγοροῦσι βουλομένοις Μαντ. 1. = ἐγνώριζα καλῶς ὅτι οἱ κατήγοροι θέλουν.

οἶκος, ὁ, οἶκέα, ἡ = σπήτι. οἰκογένεια, πατρίς.

οἰκῶ (οἰκέω) = κατοικῶ. ἐν Ὁρωπῷ ἐπὶ προστάτου ὄκει Φιλ. 9.

διοικῶ = διευθετῶ. κανονίζω. τὰ μὲν ἴδια οὕτω διάρρηκα Μαντ. 10.

ἐξοικῶ = ἐξερχόμενος τῆς πόλεως κατοικῶ ἄλλου· εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐξώκησε Φιλ. 9.

μετοικῶ = εἶμαι μέτοικος, βουλευθεὶς παρ' ἐκείνοις μετοικεῖν μᾶλλον ἢ μεθ' ἑμῶν πολίτης εἶναι Φιλ. 9. = Ἀθηναῖος πολίτης κατεδέχθη νὰ ζῆ ὡς μέτοικος εἰς μικρὰν καὶ ἀφανῆ πόλιν.

μέτοικος, ὁ = ὁ ἐν τινι πόλει μονίμως ἐγκατεστημένος ξένος Ἐν Ἀθήναις οἱ μέτοικοι ἀπετέλουν πολυπληθῆ τάξιν, ἡσχαλοῦντο μὲ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν, ἐστρατεύοντο, ἀλλὰ δὲν μετείχον τῶν ἀρχῶν, ἐπλήρωνον ἴδιον φόρον μετόικιον καλούμενον. Ἐγγραφόμενός τις μέτοικος ἀνεγνώριζεν ἕνα τινα τῶν πολιτῶν ὡς προστάτην καὶ οὗτος ἀντεπροσώπευεν

ὄρκος

αὐτὸν παρὰ ταῖς ἀρχαῖς. μετοίκιον κατατεθεῖς ἐπὶ προστάτου ᾧκει Φιλ. 9.—ἐπλήρωσε φόρον μετοίκου καὶ ἔζη ἔχων προστατήν.

οἶκτος, ὄ.—λύπη, συμπάθεια.

οἰκίρω=λυποῦμαι, σπλαχνίζομαι. διὰ τὴν ἀπορίαν οἰκίραντες αὐτοὺς Φιλ 19.

οἶομαι, οἶμαι (ᾠόμην καὶ ᾠμην, οἴησομαι, ᾠήθην)=νομίζω. ᾠμην οὐκ ἂν ποτὲ εἰς τοῦτο τόλμης Φίλων ἀφικέσθαι Φιλ 1.—ἐνόμιζα ὅτι δὲν θὰ ἐτολμοῦσε ποτὲ νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ σημείου τούτου ὁ Φίλων.

οἶος οἶα, οἶον. ἀντωνυμ. ἀναφορικῆ=ὄποιος.

οἶός τε εἶμι=δύναμαι. καθ' ὅσον ἕκαστος οἶός τε ἦν Φιλ. 9.—ὅσον ἤμποροῦσε ὁ καθένας.

οἶόν τε ἔστιν, ἀπροσώπως=εἶναι δυνατόν.

ὀλιγαρχία. ἰδὲ ἀρχῶν.

ὀλλυμι. πάντοτε σύνθετον ἀπόλλυμι (ἀπολῶ, ἀπώλεσα, ἀπώλεκα καὶ ἀπόλωλα)=καταστρέψω. μὴ τοίνυν ἀπολέσητέ με ἀδίκως Ἄδ. 7.

ὀμνυμι καὶ ὀμνῶ (ὀμοῦμαι, ὄμοσα, ὀμώμοκα)=ὀρκίζομαι. **ὀνειδος, τὸ ὀνειδούς**=αἰσχος. αἰσχρὰ φήμη. κακολογία. τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας ὀνειδούς καὶ διαβολῆς τυγχάνειν Ἄπ. 6.—νὰ ὀνειδίξωνται καὶ νὰ διαβάλλωνται αἱ μηδὲν ἀδικοῦντες.

ὀνειδίξω=κακολογῶ, δυσφημῶ τινα. τοῦ πάσων ἀνθρώποις δειλίαν ὀνειδικότος Μαντ 15.

ὀνομάζω=δίδω ὄνομά τι εἰ φοβεροῦς ὀνομάσειε Ἄδ. 15—ἐὰν μοῦ ἔδιδε ἑνόματα φοβερά, ἐὰν μὲ ὠνόμαζε ὕβριστήν, βίαιον, ἀσελγῆ.

ὀποσουτινοσούν (γενικὴ τοῦ ὀποσος-τις-οὔν)=ἀντὶ οἰασθήποτε τιμῆς.

ὀρθόβουλος, ὄ. φύλαρχος, δηλ. ἀρχηγὸς τῶν ἱππέων, τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς εἰς ἣν ἀνήκε καὶ ὁ Μαντίθεος.

ὄρκος, ὄ.—ἡ δι' ἐπικλήσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἐπιθεβαίωσις λόγου τινός. Οἱ βουλευταὶ ἀναλαμβάνοντες τὰ καθήκοντά των ὀρκίζοντο τὸν βουλευτικὸν ἔρκον διὰ τοῦ ὀποίου ἐβεβαίουν κατὰ τοὺς νόμους βουλεύσειν,—τοὺς Σόλωνος νόμους ἐμπεδώσειν,—τὰ βέλτιστα βουλεύσειν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων—

ἀποφαίνειν εἴ τις τινα οἶδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτήδειον ὄντα βουλευεῖν Φιλ. 2. Ὅμοίως οἱ Ἡλιασταὶ ὠρκίζοντο τὸν δικαστικὸν ἔρκον (Στ. 7.) ψηφιοῦμαι κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων καὶ ἀκροάσομαι τῶν τε κατηγορούντων καὶ τῶν ἀπολογουμένων ὁμοίως ἀμφοῖν.

ὄρμη, ἦ.—κίνησις βίαία.

ἄφορμη, ἦ—ἐκεῖνο ἐξ οὗ ὀρμᾶται τις, μέσον (κεφάλαιον) δι' οὗ πράττομέν τι. οὗ τοιαύταις ἀφορμαῖς τοῦ βίου τυγχάνω χρώμενος Ἀδ. 24.—δὲν διαθέτω τοιαῦτα μέσα, ὥστε γὰ εἶμαι πολυπράγμων, θρασὺς κτλ.

ὄρος, ὄ καὶ **ὄριον, τό.**—σύνορον

ὑπερορία, ἦ—ἠ πέραν τῶν ὀρίων διαμονή εἴτε δι' ἐξορίαν εἴτε δι' ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις. οἱ ἐκ τῆς ὑπερορίας Φιλ. 8 =οἱ φυγάδες.

ὄρῳ (ὄράω) (ἐώρων, ὄψομαι, εἶδον, ἐόρακα· ὀφθήσομαι, ὄφθην καὶ ἐωράθην ἐώραμαι)=βλέπω.

ὄφορῳ=ὑποβλέπω, βλέπω μὲ ὑποψίαν.

ὄψις, ἦ.—εως.—τὸ ἐξωτερικόν, ὅ,τι φαίνεται. οὐκ ἄξιον ἀπὸ ὄψεως οὔτε φιλεῖν οὔτε μισεῖν οὐδένα, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων σκολεῖν Ματθ. 19.

ὑποψία, ἦ—ὑπόνοια ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης. ἀντὶ ὁμοιοῦς ὑποψίαν πρὸς ἀλλήλους πεποιήκασι Ἀπ. 30.

ὄτι σύνδεσμος 1) εἰδικός. ἐπίστασθε ὅτι τούτοις ἦκιστα προσήκει Στ. 13. 3) αἰτιολογικός. χάριν ἔχω τῷ κατηγορῶ, ὅτι μοι παρεσκεύασε τὸν ἀγῶνα τουτονὶ Ἀδ. 1. Διὰ τί γάρ ἂν καὶ τύχοιμι τοιοῦτων ὑμῶν; πότερον ὅτι δι' ἐμέ τις ἀπώλεσε τὴν οὐσίαν; Ἀδ. 23. 3) οὐχ ὅτι.. ἀλλὰ=οὐ μόνον.. ἀλλὰ καὶ οὐχ ὅτι τοὺς εἰτέρους, ἀλλ' ἀμφοτέρους φανερός ἐστι προδὸς Φιλ. 13.

οὐπω ἐπιρρ.—ὄχι ἀκόμη. οὐπω δύναμαι κησασθαι Ἀδ. 6.—ἀκόμη δὲν κατάρθωσα ν' ἀποκτήσω. παῖδες μοι οὐπω εἰσί. Ἀδ. 6.—δὲν ἀπέκτησα ἀκόμη παιδιὰ.

οὐσία, ἦ—περιουσία. εἰ ἐκεκτῆμην οὐσίαν Ἀδ. 11.

ὀφείλω (ὀφειλήσω, ὀφείλῃσα καὶ ὀφελον, ὀφείληκα)=χρεωστῶ. ὀφείλεται αὐτοῖς χάρις Ἀπ. 11.

ὄχλος, ὄ.—ἐνόχλησις, ἀταξία, πλῆθος ἀτακτον.

ἐνοχλῶ (ἐνοχλέω ἠνώχλουν)=προξενῶ ἐνόχλησιν, οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ με .. ὑμῶν... ἐνοχλεῖν πλείω χρόνον Ἄδ. 21.

ὄχοῦμαι=κάθημαι ἐπὶ ἵππου ἢ ἀμάξης.

ὄχημα, τὸ=ἄμαξα.

ΠΙ

παρά. πρόθεσις. συντάσσεται μὲ Γεν. Δοτ. Αἰτ. α. Γεν. σημαίνει 1) τὸ ἀπὸ μέρους· παρ' αὐτῶν προΐαμενοι. παρ' ὑμῶν κερδαίνειν, τὸ παρὰ τῆς πόλεως ἀργύριον. 2) ποιητικὸν αἰτιον. παρὰ πάντων ὁμολογεῖται. β. Δοτ. τὸ πλησίον ἐπὶ στάσεως. οἱ παρὰ τοῖς ἄλλοις διατριβόντες. παρ' ἐκείνοις μετοικεῖν. γ. Αἰτιατ. 1) διεύθυνσιν. ἦλθον παρὰ βασιλέα. 2) ἐναντιότητα. παρὰ τοὺς νόμους. παρὰ τὴν δόξαν καὶ παρὰ τοὺς λόγους= παρ' ὅ,τι νομίζουσιν αὐτοὶ καὶ λέγουσιν. Ἐγὼ συνθέσει 1) τὸ πλησίον. παρακαλέσαντες τοὺς ἄρχοντας. παραμεῖναι. παρελθῶν. παρεῖναι. 2) παράθεσιν. παρανομῶ.

παρανομῶ. ἰδὲ νέμω.

παραχρῆμα. » χρῶμαι.

πᾶς, πᾶσα, πᾶν καὶ ἅπας, ἅπασα, ἅπαν=ἕλος· τίθεται συνήθως μὲν ἀνάρθρωτος μετὰ οὐσιαστικοῦ ἐνάρθρου ἢ ἀνάρθρου. πᾶσιν ἀνθρώποις Φιλ. ΙΙ ἀπάντων Ἀθηναίων. Ἄδ. 20 παντὸς τοῦ βίου. ἅπαντας τοὺς πολίτας. πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως πράξιοντες. πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας. ἐνίοτε δὲ καὶ ἐνάρθρωτος πρὸς δῆλωσιν συνάλου. τοσοῦτον διενήνοχε τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων Ἄδ. 13. κοινὰς εἶναι τὰς τύχας τοῖς ἅπασιν Ἄδ. 22. τίθεται καὶ μετὰ ἀντωνυμιῶν· πάντας αὐτούς. ἅπαντες ὑμεῖς. ὑμεῖς ὁρᾶτε πάντες καὶ πάντες ἐπίστασθε.

πάσχω (πέισομαι, ἔπαθον, πέπονθα)=παθαίνω, ὑποφέρω, τιμωροῦμαι.

εὔ πάσχω=εὐεργετοῦμαι· κεῖται ὡς παθητ. τοῦ

εὔ ποιῶ=εὐεργετῶ.

κακῶς πάσχω=βλάπτομαι. παθητ. τοῦ

κακῶς ποιῶ=βλάπτω. οὐδεὶς τῶν πολιτῶν ὑπ' ἐμοῦ κακῶς πέπονθε Μαντ. 8. κακῶς ἐποίησα πολλοὺς τῶν πολιτῶν Ἄδ. 25.

πεῖθω (παρακ. πέπεικα καὶ πέποιθα)=κάνω τινά νά πιστεύῃ πειθείσῃς τῆς βουλῆς Στ 3.=ἐπειδὴ ἐπεισθη ἡ βουλή καὶ παρεδέχθη τὴν γνώμην μου.

πείρα, ἡ.=δοκιμασία, προσπάθεια.

πείραν λαμβάνω τινός.=δοκιμάζω.

ἄπειρος, ον=δ μὴ ἔχων πείραν, ὁ μὴ δοκιμάσας τι.

ἀπειρία, ἡ=ἔλλειψις πείρας. ἐνδεῶς διὰ τὴν ἀπειρίαν εἰρηκῶς ἂν εἶην. Φιλ. 4.=δ λόγος μου θὰ ἦτο ἀτελής ἐπειδὴ εἶμαι ἄπειρος, δὲν εἶμαι ἐξησχημένος εἰς τοὺς λόγους.

Πειραιεύς, ὁ, ὁ λιμὴν τῶν Ἀθηνῶν συνδεόμενος μετὰ τοῦ ἄστεως διὰ τῶν μακρῶν τειχῶν. Οἱ περὶ τὸν Θρασύδουλον ὄρμηθέντες ἐκ Φυλῆς κατέλαβον τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐκεῖθεν ἐπολέμουν κατὰ τῶν 30. Τούτους ἐννοεῖ ὁ ρήτωρ λέγων πολλαχοῦ οἱ ἐκ Πειραιῶς ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ ἄστεως, τοὺς ὀλιγαρχικούς.

Πείσανδρος, ὁ, δημαγωγὸς διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ὁποίου τῆ 411 κατέστη ἐν Ἀθήναις ἡ ὀλιγαρχία τῶν 400, οἵτινες ἀντικατέστησαν ἐπ' ὀλίγον ῥόνον τὴν βε λήν τῶν 500.

πέμπω (παρατ. πέπομφα)=στέλλω.

ἐκπέμπω=στέλλω ἔξω. ἡμᾶς ὁ πατήρ ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ ἐξέπεμψε Μαντ. 4.

περὶ. πρόθεσις. συντάσσεται μὲ Γεν. Δοτ. Αἰτ. α. Γεν. σημαίνει 1) ἀναφοράν, τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος. περὶ τῶν καιηροσούμενων ἀπολογεῖσθαι. περὶ τῆς τιμῆς διαφερώμεθα. περὶ τῆς ψυχῆς κινδυνεύειν. 2) ὑπεράνω, περισσότερον. περὶ πλείονος ποιῶμαι=ἀποδίδω μείζονα σημασίαν, προτιμῶ. περὶ οὐδενὸς ἠγγήσατο.=δὲν τὸ ἐθεώρησε τίποτε —β. Δοτ. 1) ἀναφοράν καὶ φροντίδα. περὶ τῆ πάσῃ πόλει δεδιέναι.—γ. Αἰτ. 1) τὸ πέριξ. περὶ τοὺς κύβους διατρέβειν. 2) ἀναφοράν. περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους ἀμαρτάνει ἀγαθοὶ περὶ τὴν πόλιν γερόμενοι. 3) τὸ περίπου. περὶ τοὺς δέκα. Ἐν συνθέσει σημαίνει 1) τὸ πέριξ περιπεπιτωκῶς τῆ συμφορᾶ. περιφανής.=πανταχόθεν φανερός, ἐνδοξός. 2) ὑπεροχὴν περιγίγνεσθαι.

πίστις, ἡ. πίστεις.=πεποίθησις. ἀπόδειξις. ἐγγύησις, μεγίστην ἠγοῦμαι περὶ ἑμαντοῦ τῆ δημοκρατία πίστιν δεδωκέναι Ἀπ. 16.=ἔδωκα μεγίστην ἀπόδειξιν τῶν δημοκρατικῶν μου φρο-

νημάτων. ὡς ταύτην παρ' ἡμῶν πίστιν εὐληφότεως Ἐπ. 13. = μᾶς ἀπέκλειον τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦτο ἐθεώρουν τρόπον τινα ἐγγύησιν τοῦ ὅτι δὲν θὰ παρέχωμεν εἰς αὐτοὺς πράγματα.

πιστεύω 1) δίδωμι πίστιν εἰς τι· ἡμεῖς δὲ μᾶλλον πιστεύετε τοῖς ὑμετέροισι αὐτῶν ὀφθαλμοῖς. Ἐδ. 14. 2) ἔχω ἐμπιστοσύνην, πεποιθήσιν. στηρίζομαι. οἱ πιστεύοντες ταῖς αὐτῶν ρώμαις Ἐδ. 16. σφόδρα ἐμαυτῷ πιστεύω Μαντ. 2. = ἔχω πεποιθήσιν εἰς τὸ δίκαιόν μου. τῷ πλήθει τῶν ἁμαρτημάτων αὐτοῦ πιστεύων Φιλ. 2. = θὰ τὸν κατηγορήσω στηριζόμενος εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτημάτων του. 3) ἀναμένω τι μετὰ πεποιθήσεως, ἐλπίζω. συντάσσεται μὲ ἀπαρεμ. πιστεύω ὑμᾶς τὰ συμφέροντα τῇ πόλει γνώσεσθαι Φιλ. 34.

ἀπιστῶ (ἀπιστέω) = δὲν ἔχω ἐμπιστοσύνην. ἠπίστησεν εαυτὴν ἐπιτρέψαι Φιλ. 21 = δὲν ἐνεπιστεύθη τὸν ἑαυτὸν της. πλεῖω, πλεῦστος, πλέων ἰδὲ πολὺς.

πλέω. (μελλ. πλεύσομαι καὶ πλευσοῦμαι) ταξιδεύω μὲ πλοῖον.

εἰσπλέω = καταπλέω εἰς λιμένα τινά.

οἱ εἰσπλέοντες = οἱ διὰ τῶν πλοίων αὐτῶν εἰσάγοντες ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορεύματα.

πλήθος, τό. 1) ἄθροισμα πολλῶν, μέγας ἀριθμὸς. πλῆθος ἁμαρτημάτων. 2) ὁ δῆμος. οἱ ἐν δημοκρατίᾳ πολῖται. τῷ ὑμετέρῳ πλήθει Ἐπ. 28. = τῷ δήμῳ. τοῦ πλήθους μέλλοντος κινδυνεύειν Μαντ. 13.

ποιῶ (ποιέω) = ἐργάζομαι, κάμνω, συντελῶ νὰ γίνῃ τι. ἵνα τὰ τῶν ἐχθρῶν ἁμαρτήματα ἄμεινον ὑμᾶς ποιήσῃ περὶ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν βουλευσασθαι Ἐπ. 21. εὐποιῶ = εὐεργετῶ. τοὺς εὐ ποιηκῆς Ἐπ. 4 = τοὺς εὐεργέτας· κακῶς ποιῶ = βλάπτω. κακῶς ἐποίησα πολλοὺς τῶν πολιτῶν Ἐδ. 25. Πλεῖσται περιφράσεις σχηματίζονται διὰ τοῦ μέσου ποιῶμαι.

ἀπολογία ποιῶμαι Στ. 19 = ἀπολογοῦμαι

τὰς διατριβὰς ποιῶμαι Μαντ. 11 = διατρίβω

τὰς ἐξίδους ποιούμενος Φιλ. 18 = ἐξιών, ἐστρατεύων.

κατηγορίαν ποιῶμαι Φιλ. 2 = κατηγορῶ.

λόγον ποιῶμαι Στ. 1 = λέγω

τοὺς λόγους τούτους ἐποιούμην Στ. 1 = ἔλεγον ταῦτα

συμμαχίαν ποιῶμαι Μαντ. 12. = συμμαχῶ

περὶ πλείονος ποιῶμαι Φιλ. 18=προτιμῶ.

πόλις, ἡ. = πόλις, πολιτεία, κράτος, τὴν πόλιν εἰς στάσεις κατέσκησαν. Ἀπ. 26. ἡ πόλις ἔσται μέγιστη Ἀπ. 20. θὰ εἶναι μέγιστον τὸ ἀξίωμα (τὸ κῦρος) τῆς πόλεως. τὸ τῆς πόλεως κοινὸν ἀγαθόν Φιλ. 6. οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες=οἱ πολιτευόμενοι.

πολιτεία, ἡ. 1) πολίτευμα, συνήθως τὸ δημοκρατικόν. οὐ περὶ πολιτείας εἶσιν αἱ πρὸς ἀλλήλους διαφοραὶ Ἀπ. 10=δὲν πρόκειται περὶ τοῦ εἶδους τοῦ πολιτεύματος, ἂν θὰ εἶναι δηλαδὴ δημοκρατία ἢ ὀλιγαρχία. ἐπιθυμεῖν εἰέρας πολιτείας Ἀπ. 11. τὴν πολιτείαν παραμεῖναι Ἀπ. 28=να διατηρηθῇ ἡ δημοκρατία. 2) τὰ δίκαια τοῦ πολίτου. μεταδιδόναι τῆς πολιτείας Μαντ. 5 = ποιεῖν μετόχους ἐν τῇ διοικήσει τῆς πόλεως ἔξ ἴσου τῆς πολιτείας μεταδιδόναι Ἀπ. 3=να τοὺς θεωρεῖτε ἴσους ὅσον ἀφορᾷ τὰ πολιτικὰ δίκαια.

πολιτεύομαι. = ζῶ ὡς ἐλεύθερος πολίτης. λαμβάνω μέρος εἰς τὴν διοίκησιν τῆς πόλεως. ἀδεῶς πολιτεύεσθαι Ἀδ. 25 οἱ ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πεπολιτευμένοι Ἀπ. 10.

πολύς, πολλή, πολύ. (πλείων, τὸ πλείον καὶ πλεόν, πλείστος) οὐ πολλάς ἡμέρας ὕστερον. Μαντ. 16=μετ' ὀλίγας ἡμέρας. πολλὰ κάγαθά. πλείω σῖτον συμπρίασθαι πενήτην φορμῶν. ὥστε ἐκεῖνον πλεόν ὁμολογεῖν ἔχειν ἐμοῦ τῶν πατρῶων Μαντ. 10 (τὸ ἐμοῦ εἶναι Γεν. συγκριτικῆ εἰς τὸ πλεόν, τὸ δὲ πατρῶων ἀντικειμ. τοῦ ἔχειν, κυρίως Γεν. τοῦ ὄλου)=ὥστε νὰ ὁμολογῇ ἐκεῖνος ὅτι ἔχει λάβει ἐκ τῆς πατρικῆς περιουσίας περισσότερα ἀπὸ ἐμέ.

πολλῶ ἐπιρρ. ἐπιτακτικόν. τίθεται μετὰ συγκριτικοῦ. τοὺς πολλῶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένους Ἀδ. 16.

πολλοστόν, τὸ=ἐνα ἀπὸ τὰ πολλὰ μέρη, πολλοστημόριον, ἐλάχιστον καὶ εὐτελὲς μέρος

πολυπράγμων, ονος, = ὁ ἀσχολούμενος μὲ πολλὰς, ἰδίᾳ ξένας ὑποθέσεις, περίεργος, ραδιοῦργος.

Πόντος, ὁ. 1) ὁ Εὐξείνιος Πόντος· τὰς ναῦς τὰς ἐν τῷ Πόντῳ διεφθάρθαι Στ. 14. 2) αἱ περὶ τὸν Εὐξείνιον χῶρα. ἡμᾶς ὁ πατήρ ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντῳ διαιτησομένους ἐξέπεμψε Μαντ. 4.

πόρος, ό. 1) τὸ πέρασμα τῶν ποταμῶν. 2) τὰ μέσα δι' ὧν ἐξοικονομεῖ τις τὰ ἀναγκαιοῦντα, εἰσόδημα, πλοῦτος.

ἄπορος, ον—ὁ μὴ ἔχων πόρους, πτωχός.

ἀπορία, ἡ—ἔλλειψις πόρων, πείνα.

ἀπορῶ (ἀπορέω)—εὐρίσκομαι ἐν ἀπορίᾳ. ἐφοδίων ἀπορῶντιες Μαντ. 14—στερούμενοι.

εὐπορος, ον—πλούσιος.

εὐπορία, ἡ—ἀφθονία μέσων, εὐκολία.

πορεύομαι—διέρχομαι, πηγαίνω.

μεταπορεύομαι—πηγαίνω κατόπιν τινός. ζητῶ ἐκδίκησιν.

ἰδίαν ἔχθραν μεταπορευόμενος. Φιλ. 2.

πούς, ό, ποῦός—τὸ πόδι

ἐμποδῶν ἐπίρρ.—μὲ ἐμπόδιον. τίθεται συχνὰ μετὰ τοῦ

εἰμι ὡς κατηγορούμενον. πάντες ἐμποδῶν εἰσι Ἄπ. 33—ἐμποδίζουσι.

πραόνως ἐπίρρ.—πράως.

πράττω—ἐργάζομαι, κάμνω τι, Μεσ. πράττομαι—πράττω τι διὰ τὸν ἑαυτὸν μου, εἰσπράττω. οἱ τὰ τῆς πόλεως πράττοντες Ἄπ. 19.—οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τὴν διοίκησιν τῆς πόλεως, οἱ πολιτεύόμενοι.

εὖ πράττω—Φιλ 5—εὐτυχῶ.

ἀνεπιτηδεῖως (κακῶς) πράττω—δυστυχῶ. εὖ τε πράττειν τὴν πόλιν τήνδε καὶ ἀνεπιτηδεῖως Φιλ. 5—ἢ τε εὐτυχία καὶ ἢ δυστυχία τῆς πόλεως ταύτης.

ἀναπράττω—εἰσπράττω, πέρνω ὀπίσω. ἵνα ἀναπράξητε τὰς καταστάσεις Μαντ. 6.—διὰ γὰρ εἰσπράξετε (γὰρ πάρετε ὀπίσω) τὸ εἰς τοὺς ἵππεις χορηγηθὲν ποσόν.

διαπράττω—κατορθῶν, ἐπιτυχάνω. διεπραξάμην ὥστε τῆς πρώτης τεταγμένος μάχεσθαι Μαντ. 15.

πριάμενοι ἰδὲ ὠνοῦμαι.

πρὶν χρονικὸς σύνδεσμος. συντάσσεται 1) μὲ ἀπαρέμφατον πρὶν τοὺς ἀπὸ Φυλῆς κατελθεῖν Μαντ. 4. 2) μὲ ὑποτακτ. πρὶν ἂν ὁμεῖς ψηφίσησθε Στ. 4.

πρὸ. πρόθεσις. συντάσσεται μὲ Γεν. σημαίνει 1) τὸ πρότερον χρονικῶς. πρὸ τῆς ἐξόδου. πρὸ τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ συμφορᾶς, τῆς κατὰ τὸ 405 γενομένης ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς πανωλεθρίας. 2)

τὸ ἔμπροσθεν τοπικῶς· πρὸ τῶν τειχῶν. Ἐν συνθέσει ἐπίσης

1) τὸ πρότερον· προειδότες, προνοηθεῖσα, τὰ προειρημένα.

2) τὸ ἔμπροσθεν. προσιάντες, προσιάτης.

προειδότες	ἰδὲ	οἶδα
προειρημένα	»	ἀγορά, προαγορεύω
προνοηθεῖσα	»	νοῦς

πρὸς πρόθεσις· συντάσσεται μὲ Γεν. Δοτ. Αἰτ. α. Γεν. σημαίνει 1)

τὸ ἐκ μέρους(πρὸς Διὸς εἰσιν οἱ ξένοι).2) πλησίον. (τὰ ὑποζύγια

εἶχον πρὸς τοῦ ποταμοῦ) 3) ἐξορκισμούς. πρὸς θεῶν, πρὸς

παίδων.—6. Δοτ. τὸ πλησίον, προσθήκη. πρὸς τῷ εἶναι πο-

λίτας Φιλ. 5=ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι πολίται.—γ. Αἰτ. 1) ἐνώ-

πιον. πρὸς τὴν βουλήν οὕτως ἀπελογοισάμην.. ἐμνήσθην πρὸς

ὑμᾶς. τεκμηρίω χοῖται πρὸς ὑμᾶς. 2) φιλικὴν ἢ ἐχθρικήν κί-

σιν. πρὸς με ἀηδῶς διάκειται. αἱ πρὸς ἀλλήλους διαφοραί.

τὴν πρὸς ἐκείτους δογῆν. 3) ἀναφοράν. πρὸς ἕν ἕκαστον ἀπο-

λογοῦμαι. πρὸς τοὺς ἄλλους οὕτω βεβίωκα. Ἐν συνθέσει 1)

διεύθυνσιν. προσέρχεται, προσφοιτᾷ. 2) συμφωνίαν. προσήκει

3) προσθήκη· προσγίγνεται.

πρότερον. ἐπίρρ. συντάσσεται μετὰ Δοτ. τοῦ ποσοῦ· πένθ' ἡμέ-
ραις πρότερον Μαν. 4.

προσγίγνεται	ἰδὲ	εἶμι
προσεληλύθασι	»	ἔρχομαι
προσῆκει	»	ἦκω
προσφοιτῶ	»	φοιτῶ
πρόφασις	»	φαίνω
πρυτάνεις	»	βουλή.

πυνθάνομαι (πέυστομαι, ἐπυθόμην, πέπυσμαι).—πληροφοροῦμαι,
μανθάνω.

P

ράδιος, ον (ράων, ρᾶον, ρᾶστος)=εὐκολος. ἔξαμαρτεῖν
τῷ βουλομένῳ ράδιον ἦν Ἄπ. 15.

ρασιώνη, ἡ=εὐκολία, ἡσυχία, ἀνάπαυσις. ταύτην ἔμαυτῷ
ρασιώνην ἐξεῦρον Ἄδ. 10.

ρώμη, ἡ.—δύναμις σωματική, εὐρωστία.

ρώννυμι καὶ ρωννύω=(ρώσω, ἔρρωσα, ἔρρωμαι)=ἔχω
 ρώμην, εἶμαι δυνατός. ἃ νεωτέρω καὶ μᾶλλον ἐρρωμένω ἔδοτε
 Ἐδ. 7.

Σ

σανέδιον, τό.—πίναξ λελευκασμένος διὰ γύψου ἐπὶ τοῦ ὁποίου
 εἶχον γράφει οἱ τριάκοντα τὰ ὀνόματα τῶν ἵππέων, μεταξὺ
 τούτων ἐφέρετο καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Μαντιθέου.

Σάτυρος, ὁ. ἄρχων τοῦ Πόντου, τοῦ κράτους δηλαδή τοῦ περὶ
 τὸν Κιμμέριον Βόσπορον μὲ πρωτεύουσαν τὸ Παντικᾶπαιον.

σεμνός, ἡ, ὄν=σοβαρός, σπουδαῖος, μεγαλοπρεπής. τοῦ σεμνοῦ
 Στειριῶς τοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις δειλίαν ἀνειδικότος Μαντ. 15.
 εἰρωνικῶς τοῦ σεμνοῦ:—τοῦ προσποιουμένου σοβαρότητα μὲ
 τοὺς μορφασμοὺς τοῦ προσώπου καὶ τὴν στάσιν καὶ τὴν περι-
 βολὴν τοῦ σώματος, τοῦ ἀλαζόνος, ὁ ὁποῖος ζητεῖ νὰ φανῇ
 αὐτὸς σπουδαῖος κατηγορῶν τοὺς ἄλλους ὡς δειλοὺς. Πρόκει-
 ται περὶ τοῦ Θρασυβούλου.

σίτος, ὁ.—ὁ καρπὸς ἐξ οὗ κυρίως κατεσκευάζετο ὁ ἄρτος. εἰσή-
 γετο δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα κυρίως ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου Πόντου.

σιτοπῶλαι, οἱ=μικρέμποροι (κάπηλοι) ἀγοράζοντες τὸν
 σίτον ἀπὸ τὰ πλοῖα καὶ πωλοῦντες λιανικῶς ὑπὸ ὄρισμένης
 ἀγορανομικᾶς διατάξεως. Διὰ τοῦ Κατὰ σιτοπωλῶν λόγου
 κατηγοροῦνται σιτοπῶλαι μέτοικοι πρὸ τῆς Ἡλιαίας ὑπὸ τινος
 βουλευτοῦ (τῆ 387) ὅτι πλείω σίτον συνεπρίαντο πενήτηκοντα
 φορμῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπηγόρευεν ὁ νόμος. Εἶχον μη-
 νυθῆ εἰς τὴν βουλὴν, ὅπου ἐκινδύνευσαν νὰ θανατωθοῦν ἀκρί-
 τως. Παρεπέμφθησαν ὅμως εἰς τὸ δικαστήριον προτάσει τοῦ
 κατηγοροῦ καὶ ἐδικάσθησαν κατὰ τὰ νόμιμα.

σιτοφύλακες, οἱ=10 ἐνιαύσιοι ἄρχοντες ἐπιτηροῦντες τὴν
 εἰσαγωγὴν, τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν πώλησιν τοῦ σίτου· οἱ μὲν
 πέντε ἔμενον ἐν Πειραιεῖ, οἱ δὲ λοιποὶ ἐν Ἀθήναις.

σκευός, τό=ἀγγεῖον. ἐργαλεῖον, προσωπεῖον καὶ ἐνδυμασία
 ὑποκριτοῦ.

σκευή, ἡ = τὸ ὄλον τῶν ἀπαιτουμένων σκευῶν (πλοίου, ἵππου, ἀνθρώπου) ἀρματωσιά.

σκευάζω = ἐνδύω, προετοιμάζω.

κατασκευάζομαι. = καταθέτω κάπου τὰ σκεύη μου, ἐγκαθιδρύομαι. οἱ ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατεσκευασμένοι Ἰδ. 20 = οἱ ἔχοντες τὰ ἐργαστήριά των πολὺ πλησίον τῆς ἀγορᾶς.

παρασκευάζω = ἐτοιμάζω, δημιουργῶ. παρασκεύασε τὸν ἀγῶνα τουτονί. Ἰδ. 1. ἄδειαν ἑμαυτῷ παρασκεύασαντα στρατεύεσθαι Μαντ. 13. = νὰ ἐκστρατεύσω ἀφοῦ ἐξασφαλίσω τὸν ἑαυτόν μου ἀπὸ κάθε φόβου.

παρασκευή, ἡ = προετοιμασία, τὰ προϋπάρχοντα μέσα διὰ τῶν ὁποίων γίνεται τι. ἀπὸ ἴσης παρασκευῆς Φιλ. 3 = διαθέτων μέσα ἐξ ἴσου μεγάλα (ἰδὲ καὶ ἴσος). ἀγαθοὶ γίνεσθαι ἐκ παρασκευῆς Φιλ. 30 = ἐκ προμελέτης, κατὰ προδιαγεγραμμένον σχέδιον, σταθερῶς.

σκοπῶ καὶ **σκοποῦμαι** (σκοπέω σκέψομαι, ἐσκεψάμην, ἐσκεμμαι) = παρατηρῶ, ἐξετάζω. ἐκ τοῦ σανιδίου τοὺς ἵππεύσαντας σκοπεῖν εὐηθές ἐστιν Μαντ. 6.

σκυτοτομεζόν, τὴ (σκῦτος = δέριμα, πετσί, τέμνω) = ἐργαστήριον ἐν ᾧ κατεργάζονται δέρματα, ὑποδηματοποιεῖον.

σοφύς, ἡ, ὄν. = ὁ γνωρίζων πολλά.

φιλοσοφῶ (φιλοσοφέω) = μελετῶ, σπουδάζω τι μεθοδικῶς. εἰκὸς τοῦτο ζητεῖν καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν Ἰδ. 10 = φυσικὸν εἶναι τοῦτο νὰ ἐπιζητοῦν καὶ τοῦτο νὰ προσπαθοῦν συστηματικῶς νὰ ἐπιτύχουν.

σπένδω. (σπεῖσω, ἔσπεισα, ἔσπεικα) = κάμνω σπονδήν, ἐκχύνω οἶνον ὡς θυσίαν. σπένδομαι = κάμνω συνθήκην.

σπονδή, ἡ = θυσία.

σπονδαί, αἱ = συνθήκη.

σπουδῆ, ἡ = προθυμία, ζήλος.

σπουδάζω. = σπουδαίως ἀσχολοῦμαι περὶ τι. δοκεῖ μοι ὁ κατήγορος εἰπεῖν περὶ τῆς ἐμῆς ὕβρεως οὐ σπουδάζων ἀλλὰ παίζων Ἰδ. 18.

στάσις, **στασιάζω** ἰδὲ ἴστημι.

Στειριεύς, ὁ = κάτοικος τοῦ δήμου Στειρίας· ὑπονοεῖται ὁ Θρασύβουλος ὁ καταλύσας τοὺς 30.

στρατηγός, ὁ ἀπὸ τῆς μεταρρυθμίσεως τῆς Ἀθηναϊκῆς πολιτείας ὑπὸ τοῦ Κλεισθέους ἐξελέγοντο 10 στρατηγοὶ κατ' ἔτος· ὑπ' αὐτοὺς ὑπήγοντο 10 ταξίαρχοι ἡγούμενοι ἕκαστος τῶν ὀπλιτῶν τῆς φυλῆς του. Ἡ δικαιοδοσία τῶν στρατηγῶν ἠδύξθη κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Περικλέους. Οἱ στρατηγοὶ συνῆγον τὴν Ἐκκλησίαν, ἐπεμελοῦντο τῆς πολεμικῆς παρασκευῆς, τῶν τευχῶν καὶ τῶν φρουρίων, καὶ ἐν γένει τῶν πολεμικῶν, ἐδίκαζον τὰ στρατιωτικὰ ἀδικήματα, διεύθυνον τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς πόλεως, ἐδέχοντο τοὺς ξένους πρέσβεις, συνωμολόγουν συνθήκας κ.τ.λ.

συγγνώμη ἰδὲ γινώσκω.

σύμμαχος » μάχομαι

συμπριαμένους » ὠνοῦμαι

συμφορὰ » φέρω

σὺν πρόθεσις· συντάσσεται μετὰ Δοτικῆς. σημαίνει τὸ ὁμοῦ, συνοδεῖαν· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐν συνθέσει. σὺν ὑμῖν ἔσομαι· σύμμαχος, συμβουλεύω.

σύνδικοι ἰδὲ δίκη

συνειληφθαι » λαμβάνω

συνεωνημένους » ὠνοῦμαι

συνήδειν » οἶδα

συνήθως » ἔθος

σφάλλω = κάμνω τινὰ νὰ σκοπτάψῃ, νὰ πέσῃ.

σφάλλομαι = σκοπτάπτω, κάμνω λάθῃ.

ἀσφαλής, ἐς. = ὁ μὴ σφάλλομενος. σταθερός.

ἀσφάλεια, ἡ = τὸ νὰ εἶναι τις ἀσφαλής. τοῖς ἰππεῦσιν

ἀσφάλειαν εἶναι νομίζοντες Μαντ. 13. = νομίζοντες ὅτι οἱ ἰππεῖς δὲν διατρέχουν κίνδυνον.

σχέτλιος, ον = δεινός, φοβερός, ἀπαίσιος Φιλ. 31.

σώφρων, σωφρονῶ. ἰδὲ φρήν.

T

ταλαιπωρῶ (ταλαιπωρέω) = ὑποφέρω κόπους, κακοπαθῶ. οὔτε τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν Φιλ. 12. = ἀδύνατος ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ὑποβληθῇ εἰς ταλαιπωρίαν.

Λυσίου λόγοι

τάττω = κατατάσσω, παρατάσσω. οὐδ' ἔστιν ὅπου ἑαυτὸν ὑμῖν τάξει παρέσχεν Φιλ. 9. = δὲν παρουσιάσθη διὰ νὰ παρατάξετε καὶ αὐτὸν εἰς τὴν γραμμὴν κάπου. τῆς πρώτης τεταγμένος Μαντ. 15 = παρατεταγμένος εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν.

τεκμηρίον, τό. = ἀπόδειξις οὐ γάρ ἄλλοις τισὶν ὑμᾶς δεῖ τεκμηρίοις χρῆσθαι Φιλ. 34 = δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ λάβετε ἄλλους τινὰς ὡς παράδειγμα περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ εἶναι οἱ βουλευταί, ἀλλ' ὑμᾶς αὐτούς. καὶ τεκμηρίοις χρῆται τῆς τοῦ σώματος ρώμης, ὅτι ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω. Ἀδ. 5 = ἀπόδειξιν τῆς σωματικῆς μου ρώμης θεωρεῖ τὸ ἔτι ἀναβαίνω εἰς τοὺς ἵππους.

τετρακόσιοι, οἱ. ὀλιγαρχικοὶ οἱ ὅποιοι ἐγκαθιδρυθέντες ἐν Ἀθήναις τῷ 411 διὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Πεισάνδρου ἀντικατέστησαν ἐπ' ὀλίγον καιρὸν τὴν βουλὴν τῶν 500. Κατελύθησαν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

τῆτες ἐπιρρ. = κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. ἐφέτος.

τίθημι = θέτω, τοποθετῶ.

διατίθηναι = φέρω τινὰ εἰς τοιαύτην ἢ τοιαύτην διάθεσιν. ὑμεῖς οὕτω διετέθητε ὥστε Ἀπ. 27. ἐμαυτῶ δοκῶ φιλοτιμότερον διατεθῆναι τοῦ δέοντος Μαντ. 20. = φαίνεται ὅτι ἤσθάνθην περισσοτέραν τοῦ δέοντος φιλοτιμίαν.

κατατίθεμαι = ἀποθηκεύω διὰ νὰ κερδίσω περισσότερα. οὐ συμπιαμένους καταθέσθαι ἐκέλευεν αὐτούς. Στ. 9.

συνθήκη, ἡ = συμφωνία κυρωθεῖσα δι' ἔρκου. τοῖς ὄρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ἐμμένονοι Ἀπ. 23. ὑπονοεῖ τὰς συνθήκας, αἱ ὅποια συνωμολογήθησαν μεταξὺ τῶν δύο μερίδων ἤτοι τῶν ἐκ Πειραιῶς (τῶν ὀπαδῶν τοῦ Θρασυβούλου) καὶ τῶν ἐξ ἄστεως (τῶν ὀλιγαρχικῶν), ὅτε ἀπεκατεστάθη ἡ δημοκρατία καὶ ἐκηρύχθη ἀμνηστία.

τιμή, ἡ = τὸ ἀντίτιμον, ἡ ἀμοιβή. τιμωρία. ἵνα μὴ περὶ τῆς τιμῆς διαφερώμεθα Στ. 15 = νὰ μὴ φέρωμεν ἀντιρρήσεις διὰ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου.

τίμιος, ον = ἔχων μεγάλην τιμὴν, τίμιος ἦν ὁ σῖτος Στ. 8.

τιμῶ (τιμάω) = παρέχω τιμὴν τινα. ἐτιμήσατε ἀξίως τῆς πόλεως Φιλ. 29. = ἐδώσατε ἀνώτερα πολιτικὰ δικαιώματα ψηφίσαντας ὑπὲρ αὐτῶν ἰσοτέλειαν. οἱ ἰσοτελεῖς ἀπηλλάσσοντο

τοῦ μετοικίου καὶ τῆς ὑποχρέωσης νὰ ἔχουν προστάτην, εἶχον δὲ καὶ τὸ δικαίωμα ἐγκτήσεως γῆς καὶ οἰκιῶν.

τιμωροῦμαι (τιμωρέομαι)=ἐκδικούμαι. ὡς ἐχθρὸν ἑαυτοῦ μὲ τιμωρεῖται Ἄδ. 2=προσπαθεῖ νὰ ἐκδικηθῇ.

ἄτιμος, δ=ἐστερημένος τῶν πολιτικῶν δικαίων, τῆς ὑπερτάτης τιμῆς τοῦ πολίτου Ἄπ. 11.

ἀτιμία, ἡ=στέργσις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἢ ἄλλης τινὸς τιμῆς. εἰ μὴ κολάσετε τοῦτον, εἰμὴ γε ἄλλω τινὶ μείζονι, τῇ γε παρουσίᾳ ἀτιμίας Φιλ. 29.=ἂν δὲν τὸν τιμωρήσετε, ἂν ὄχι μὲ μεγαλυτέραν τουλάχιστον μὲ τὴν παρούσαν ἀτιμίαν, τὴν στέργσιν δηλαδὴ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, τὴν ἀποδοκιμασίαν.

ἀτιμάζω.—δὲν τιμῶ, περιφρονῶ. ἐξευτελίζω. τοὺς ἀγαθοὺς τιμᾶτε καὶ τοὺς κακοὺς ἀτιμάζετε Φιλ. 30.

ἀτιμῶ. (ἀτιμῶ)=καθιστῶ ἄτιμον. πολλοὺς διαβεβλήσθαι καὶ ἠτιμῶσθαι βούλονται Ἄπ. 24=θέλουν πολλοὶ νὰ κατηγορηθοῦν ἄνευ λόγου καὶ νὰ στερηθοῦν τὰ πολιτικὰ των δικαιώματα.

ἐπίτιμος, δ=ὁ διατηρῶν τὰ πολιτικὰ του δίκαια. τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ἐποιήσατε Ἄπ. 27=εἰς τοὺς στερηθέντας ἀπέδωσατε τὰ δίκαιά των.

ἐπιτιμῶ (ἐπιτιμάω) = κατακρίνω, ψέγω. εἰκότως ἂν ἐπιτιμήσειεν ὑμῖν Φιλ. 27.

φιλότιμος, δ=φιλόδοξος, φιλότιμος. φιλοτίμως καὶ κοσμίως πολιτευόμενοι, Μαντ. 18. φιλοτιμότερον διατεθῆναι Μαντ. 20=ἰδὲ τίθημι—διατίθημι.

φιλοτιμοῦμαι (φιλοτιμέομαι)=ἔχω τὴν φιλοδοξίαν νὰ κάμω τι.

τοίνυν. σύνδεσμος συμπερασματικός.=λοιπόν.

τολμῶ. (τολμάω)=ἐπιχειρῶ δύσκολόν τι ἔργον. ἐμὲ τολμήσαντες ἀδικῆσαι Ἄδ. 7. ἡ ἀδικία εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε ἀπαιτεῖται τόλμη.

τολμηρός, α, ον,=ὁ τολμῶν. οὐχ ἔν τι, ἀλλὰ πολλὰ τολμηρός ἐστὶ Φιλ. 1. κατὰ τὸ τολμᾶν πολλὰ (σύστοιχον ἀντικειμ.) λέγεται καὶ τολμηρός ἐστὶ πολλά,

τραγωδός, ὁ=ὁ ποιητῆς καὶ ὁ ὑποκριτῆς δράματος. τραγωδοῖς

καινοῖς (δοτ. χρονική) = κατὰ τὴν παράστασιν νέων δραμάτων. κατασταθεῖς χορηγὸς τραγωδοῖς Ἄδ. 9. = κληθεὶς νὰ δαπανήσω διὰ παράστασιν δραμάτων.

τρέβω = κοπανίζω, συντρίβω.

διατρίβω. = περνῶ τὸν καιρὸν μου, ἀσχολοῦμαι. ἅπαντες εἴθισθε προσφοιτᾶν καὶ διατρίβειν ἀμουγέπου. Ἄδ. 20. = ἔλοι συνειθίζετε νὰ συχνάζετε καὶ νὰ περνᾶτε τὴν ὥραν σας κάπου.

τριηραρχία τριηραρχῶ ἰδὲ λειτουργία.

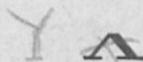
τρισχέλιοι, οἱ. πολῖται ὀλιγαρχικοί, τοὺς ὁποίους συνεκάλουν ἐνίοτε οἱ τριάκοντα διὰ νὰ νομιμοποιήσουν διὰ τῆς ἐγκρίσεως αὐτῶν τὰς πράξεις των.

τύχη, ἡ. 1) ἡ καλὴ ἢ κακὴ ἔκβασις. εὐτυχία. 2) ἡ προσωποποιουσα τὴν τύχην θεότης. οὔτε τὴν τύχην δείσας Ἄδ. 10. = χωρὶς νὰ φοβῆται τὴν Νέμεσιν, τὴν θεὰν δηλαδὴ ἐκείνην, ἢ ὅποια τιμωρεῖ τοὺς περιγελῶντας τὴν συμφορὰν τῶν ἄλλων διὰ τῆς αὐτῆς συμφορᾶς.

τυγχάνω. (τεύξομαι, ἔτυχον, τετύχηκα) = τυχαίνω. εἶμαι. συντάσσεται 1) μετὰ Γεν. τυγχάνειν ὀνειδούς καὶ διαβολῆς. Ἄπ. 6. = ὀνειδίζεσθαι καὶ διαβάλλεσθαι. 2) μετὰ Κατηγορηματικῆς Μετοχῆς. πρὸς με τυγχάνει ἀηδῶς διακείμενος Μαντ. 2. 3) μετὰ Γεν. καὶ Κατηγορουμένου, διὰ τί γάρ ἂν καὶ τύχοιμι τοιούτων ὑμῶν; Ἄδ. 23. = διατί θὰ ἦτο δυνατόν νὰ εἴσθε τοιοῦτοι πρὸς ἐμέ; ὁμοίων ὑμῶν τύχοιμι τοῖς πολλὰ ἡδίκηκοσι Ἄδ. 26. = νὰ εἴσθε πρὸς ἐμέ τοιοῦτοι, ὅποιοι εἴσθε πρὸς τοὺς πολλὰ ἀδικήσαντας.

δυστυχῶ = ἀποτυγχάνω, ἡττῶμαι. δυστυχησάσης τῆς ἡμετέρας φυλῆς Μαντ. 16. (λεπτότης ἐκφράσεως ἀντὶ) ἡττηθείσης.

δυστύχημα, εὐτύχημα. οἷς τὰ ὑμέτερα δυστυχήματα εὐτυχήματα ἐγεγόνει Φιλ. 18. = οἷτινες ὠφελήθησαν ἐκ τῶν ὑμετέρων συμφορῶν.

ὑβρις, ἡ. -εως = ὑπεροπτική συμπεριφορά. ἐπίδειξις ὑπεροχῆς. ἀθαιρεσία. βιαιοπραγία.

ὕβριζω = φέρομαι ὑβριστικῶς, περιφρονῶ, προσβάλλω τοὺς ἄλλους· οὐ γὰρ τοὺς πενομένους καὶ λίαν ἀπόρως διακειμένους ὑβρίζειν εἰκός, ἀλλὰ τοὺς πολλῶν πλείω τῶν ἀναγκαιῶν κεκτημένους Ἄδ. 16.

ὕβριστής, δ = ὑπεροπτικός, βίαιος, τραχύς.

ὑπάρξαντες ἰδὲ ἄρχω

ὑπέρ. πρόθεσις. συντάσσεται μὲ Γεν. ἢ Αἰτ. α. Γενικ. σημαίνει

1) ὑπεράσπισιν· οὐχ ὑπὲρ τούτων ἔλεγον 2) αἰτίαν· ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων ἐτέρους διαβάλλειν. 3) ἀναφορὰν (=περὶ) ὑπὲρ τῶν μεγίστων εἴρηκα. τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν δεδιότας.

4) ἀντικατάστασιν· ἄλλους ὑπὲρ τούτων τιμὴν κομίσασθαι.—
Αἰτιατ. 1) ὑπεράνω· ὑπὲρ τὰ ὄρη. 2) πέραν ὀρίου τινός. ὑπὲρ τὰ Μηδικά. Ἐν συνθέσει δὲ τὸ 1) ὑπεράνω· ὑπερβάλλω 2) πέραν ὀρίου· ὑπερορία, ὑπερμισήσατε. 3) ὑπεράσπισιν· ὑπερμάχομαι.

ὑπερμισήσατε ἰδὲ μισῶ

ὑπερορία » ὄριον

ὑπέχω » ἔχω

ὑπό. πρόθεσις. συντάσσεται Γεν. Δοτ. Αἰτ. α. Γεν. σημαίνει 1) τὸ ὑποκάτω δ ὑπὸ γῆς 2) τὸ ποιητικὸν αἴτιον ὑπὸ τῶν ἀρχόντων κλειυσθέντες. ὑπὸ τῶν 3) γεγένηται. 3) τὸ ἀναγκαστικὸν αἴτιον (=ἐνεκα) ἀδύνατοι ὑπὸ τῆς ἡλικίας—β. Δοτ. καὶ Αἰτ. τὸ ὑποκάτω. ὑπὸ τῆς δυσχεροστάτης τύχῃ γενέσθαι ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν. Ἐν συνθέσει 1) τὸ ὑποκάτω. ὑπέχω εὐθύναις 2) τρόπον, κρυφίως, ὀλίγον. ὑπάρξαντες. ὑποψία.

ὑποψία. ἰδὲ ὀρώ.

φαινώ (φανῶ, ἔφηνα, πέφαγκα καὶ πέφηνα, πέφασμαι)=δεικνύω, φέρω φῶς.

ἀποφαίνω = ἀποδεικνύω, φανερώνω. ἐνεσιν ἐν τῷ ὄρω ἀποφανεῖν Φιλ. 2=ὑπάρχει εἰς τὸν ὄρκον ἢ ὑπόσχεσις ὅτι ἕκαστος θὰ φανερώσῃ (θὰ καταγγείλῃ) ἐκείνον ἐκ τῶν κληρωθέντων τὸν ὅποιον θεωρεῖ ἀκατάλληλον διὰ βουλευτήν. εἰάν

ἀποφήνω συμφορᾶς μηδεμιᾶς αἴτιος γεγενημένος Ἄπ. 4 =
ἐὰν ἀποδείξω ὅτι δὲν ἐπροξένησα συμφορὰν τινα.

περιφανής, ἐς, = φανερός, κατὰδηλος· περιφανῶς ἐτόλμη-
σάν μου καταγεύσασθαι Μαντ. 8.

πρόφασις, ἢ -εως = φαινομενικὴ αἰτία, δικαιολογία,
συνήθως ψευδῆς καὶ πλαστή, ἐνίοτε δὲ ἀληθῆς. οὐκ ἔχων
πρόφασιν ἐφ' ἧς τοῦ βίον λόγονδοίην Ἄδ. 1.

φάυλος, ἡ, ον. = μικρός, εὐτελής, ἀνάξιος λόγου. εἰ γὰρ ὑπὲρ
τῶν μερίστων εἶρηκα, τί δεῖ περὶ τῶν φαύλων ὁμοίως τούτῳ
σπουδάζειν Ἄδ. 21.

φέρω (οἶσω, ἤνεγκον, ἐνήνοχα, ἐνεχθήσομαι, ἠνέχθη, ἐνήνε-
μαι) = σηκώνω βάρος. ὑποφέρω. μεταφέρω. Μεσ. = λαμβάνω.
ἐνόμιζε τοῦτον κἄν ἀπὸ τεθνεώσης φέροιεν ἑαυτῆς Φιλ. 22, =
ἐνόμιζεν ὅτι αὐτὸς θὰ ἐξήτει νὰ βγάλῃ κέρδος τι ἀπ' αὐτὴν
ἀκόμα καὶ ὅταν θὰ ἦτο νεκρά, θὰ τὴν ἔκλεπτε καὶ ἀπο-
θανοῦσαν.

ἀναφέρω. = ἀποδίδω τὴν αἰτίαν εἰς τινα. τὴν αἰτίαν εἰς
ἐκείνους ἀνέφερον Στ. 8 = ἐκείνους ἐθεώρουσαν αἰτίους.

ἀποφέρω = ἀπάγω, ὁδηγῶ διὰ τῆς βίας. τοὺς φυλάρχους
(ὑποκείμε.) ἀπενεγκεῖν τοὺς ἱππεύσαντας (ἀντικείμε.) Μαντ, 6.
(παράβαλε) τοὺς ἱππεύσαντας ἀναγκαῖον ἦν ὑπὸ τῶν φυλάρ-
χων ἀπενεχθῆναι. Μαντ. 7.

διαφέρω = ἔχω διαφορὰν, εἶμαι ἀνώτερος. τί τοῦτου
διοίσω; Ἄδ. 3, = κατὰ τί θὰ διαφέρω ἀπ' αὐτόν; πῶς θα
εἶμαι ἀνώτερός του; τοσοῦτον διενήνοχεν ἀναισχυντία τῶν
ἀπάντων ἀνθρώπων. Ἄδ. 13. τούτοις μεγάλα τὰ διαφέροντά
ἐσσι εὖτε πράττειν τὴν πόλιν καὶ ἀνεπιτηδείως Φιλ, 5. = δι'
αὐτοὺς εἶναι ἕλωσ διόλου διαφορετικὰ τὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ
τὴν εὐτυχίαν ἢ τὴν δυστυχίαν τῆς πόλεως.

διαφερόντως ἐπιρρ. = κατὰ διάφορον τρόπον, ἄλλως.
ὁμᾶς διαφερόντως δεῖ γινώσκειν Φιλ. 22 = σεῖς πρέπει νὰ
ἔχετε διάφορον γνώμην.

διαφέρομαι. = ἔχω διαφορὰν πρὸς τινα. δὲν συμφωνῶ.
ἐχθρικῶς φέρομαι. ἵνα μὴ περὶ τῆς τιμῆς διαφερώμεθα. Στ.
15 = νὰ μὴ λέγωμεν πῶς εἶναι ἀκριβῆ.

διάφορός τινος = ἀνόμιος, ἀνώτερος.

διάφορός τινι.—ἐναντίος, ἐχθρός. τούτους ὄψεσθέ μοι διαφόρους ὄντας Μαντ. 11.

εἰσφέρω.—συνεισφέρω χρήματα.

εἰσφορά.—χρηματική συνδρομή διὰ πολεμικὰς ἀνάγκας. **συμφέρει** ἀπρόσωπον. λαθεῖν αὐτοῖς συνέφερε Στ. 13.

συμφορά, ἡ=τύχη, συμβεβηκός, δυστύχημα. **συμφορᾶ** περιπεπωκώς Ἐδ. 10. ἐξ ἴσου τῆ συμφορᾶ ἰδὲ ἴσος. ὅτε ἡ συμφορᾶ τῆ πόλει ἦν Φιλ. 8 ἡ γνωστὴ καὶ μεγάλη συμφορὰ τῆς ἀλώσεως τῶν Ἀθηνῶν, τῆς καθαιρέσεως τῶν τειχῶν καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν 30.

φεύγω. 1) ἀπομακρύνομαι τῆς πατρίδος, ἐξορίζομαι 2) ἐνάγομαι εἰς τὸ δικαστήριον· ἀντίθετον τοῦ διώκω. ἠγοῦμαι ὑμᾶς οὐκ ἂν δικαίως τοὺς μὴ φυγόντας ἐχθροὺς νομίζειν, ἀλλὰ τοὺς ὑμᾶς ἐκβαλόντας Ἐπ. 18—νομίζω ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νομίζετε ἐχθροὺς ἐκείνους ποῦ δὲν ἐξωρίσθησαν, ἀλλ' ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐξεδίωξαν ὑμᾶς ὡς ἐξορίστους.

φιλαπεχθήμων	ἰδὲ	ἐχθος
φιλονικῶ	»	νίκη
φιλοσοφῶ	»	σοφός
φιλοτιμοῦμαι, φιλότιμος	»	τιμῆ.

Φίλων, Φίλωνος Ἀθηναῖος, λαχὼν βουλευτῆς κατηγορεῖται ἐνώπιον τῆς βουλῆς ὡς ἀνεπιτήδειος βουλευεῖν. διὰ τοῦ λόγου τοῦ Λυσίου τοῦ ἐπιγραφομένου κατὰ Φίλωνος δοκιμασίας. Τὸ ὄνομα τοῦ κατηγοροῦ εἶναι ἄγνωστον καθὼς καὶ τὸ ἔτος τῆς δοκιμασίας.

φοβερός, ἄ, ὄν.—ὁ προξενῶν φόβον. εἰ φοβερωῶς ὀνομάσειεν Ἐδ. 15—ἐὰν μὲ ὀνομάσῃ μὲ φοβερὰ ὀνόματα (ὡς τὸ ὑβριστής, βίαιος, ἀσελγῶς διακείμενος).

φοιτῶ (φοιτάω)=πηγαίνω, συχνάω.

προσφοιτῶ.—ἐπισκέπτομαι συχνά. προσφοιτᾶν καὶ διατρέβειν ἀμουγέπον Ἐδ. 20.

φορμός, ὄ=μέτρον χωρητικότητος σίτου, μέδιμνος, περίπου 36 ὀκάδες.

φρήν, ἡ φρενός.—νοῦς, ψυχή.

φρονῶ (φρονέω)=σκέπτομαι.

εὖ φρονοῦντες=φρόνιμοι.

σώφρων, σώφρονος—ὁ ἔχων σώας τὰς φρένας. σωφρονέστερόν ἐστιν ὑστερον πᾶσι τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδιδόναι Φιλ. 24 (β' ὄρος συγκρίσεως : ἢ πρότερον—πρὸ τῶν ἔργων)—φρονιμώτερον εἶναι νὰ εὐχαριστῇ τις μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν εὐεργεσιῶν.

σωφρονῶ (σωφρονέω)—εἶμαι φρόνιμος. φέρομαι κοσμίως. ὑπὸ τῆς παρουσίας ἀπορίας σωφρονεῖν ἀναγκάζονται Ἄδ. 17—ἢ πενία τοὺς ἀναγκάζει νὰ ζοῦν φρόνιμα, χωρὶς παρεκτροπᾶς.

Φυλῆ, ἡ. φρούριον τῆς Ἀττικῆς παρὰ τὰ μεθόρια τῆς Βοιωτίας, τὸ ὅποτον κατέλαβεν ὁ Θρασύδουλος μετὰ 70 φυγάδων, ἐκεῖθεν δὲ ὀρμώμενοι οἱ ἀπὸ Φυλῆς κατέλαβον τὸν Πειραιᾶ καὶ εἶτα κατέλυσαν τὴν ἀρχὴν τῶν τριάκοντα.

φυλῆ, ἡ. ἡ Ἀττικὴ ἦτο διηρημένη εἰς 10 φυλάς, ἐκάστη φυλὴ ἀπετελεῖτο ἀπὸ 3 τριτῦς, αἱ δὲ τριτῦες ἀπὸ δήμους. ἡ στρατολογία καὶ ἡ ἐκλογὴ βουλευτῶν καὶ ἀρχόντων ἐγένετο κατὰ φυλάς.

φύλαρχος, ὁ—ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἱππέων τῆς φυλῆς. Οἱ φύλαρχοι ἦσαν 10 ὑπήγοντο δὲ ὑπὸ τοὺς δύο ἱππάρχους.

Φρόνιχος, ὁ Ἀθηναῖος συμπράξας μετὰ τοῦ Πείσανδρου καὶ ἄλλων δημαγωγῶν εἰς τὴν κατὰ τὸ 411 ἐγκαθίδρυσιν τῶν τετρακοσίων.

X

χαλεπός, ἡ, ὄν.—δύσκολος, σκληρός, τραχύς. χαλεπῶς ἐργάζομαι Ἄδ. 6—μέ δυσκολίαν ἐργάζομαι.

χαλεπαίνω—θυμώνω. ἀγανακτῶ.

Χαλκίς, ἡ, Χαλκίδος, πόλις τῆς Εὐβοίας παρὰ τὸν πορθμόν τοῦ Εὐρίπου. Χαλκίς ἡ ἐπ' Εὐβοίᾳ Ἄδ. 25.

χάρις, ἡ, χάριτος.—εὐχαριστία, εὐγνωμοσύνη. τῶν ἔργων τὰς χάριτας ἀποδιδόναι Φιλ. 24.—ἐκφράζειν τὴν ὀφειλομένην διὰ τὰ ἔργα εὐγνωμοσύνην. πολλὴν ἂν αὐτοῖς χάριν εἶχον Μαντ. 1.—θα ἤμουν πολὺ εὐγνώμων πρὸς αὐτοῦς. οὐ πολλοῦ δέω χάριν ἔχειν τῷ κατηγορῶ Ἄδ. 1—σχεδὸν εἶμαι εὐγνώμων.

χείρ, ἡ, χειρὺς—τὸ χέρι.

διαχειρίζω—διὰ χειρὸς ἔχω, κυβερνῶ. *χορήματα διαχειρίσας τῆς πόλεως* Ἀδ. 26.

μεταχειρίζομαι.—κυβερνῶ, ἐξοικονομῶ. *μεταχειριοῦνται τὸ συμβεβηγὸς πάθος* Ἀδ. 10.

δυσχερής, ἐς—δυσκυδέρνητος, δυσσοικονόμητος.

δυσχεραίνω—δυσσαρεστοῦμαι, ἀγανακτῶ.

εὐχερής, ἐς—εὐκολος, ἀκίνδυνος.

εὐχέρεια, = ἡ δεξιότης.

χορηγός, ὁ ἰδὲ λειτουργία.

χρῆ, ἀπρόσωπον—πρέπει.

χρῶμαι, (χράομαι)—**μεταχειρίζομαι**. ἔχω τι ὡς. *τεκμηρίοις χρῆται* Ἀδ. 5. *οὔτε φίλῳ οὔτε ἐχθρῷ ἐχρησάμην αὐτῷ* Ἀδ. 2.

χρήμα, τὸ—ἔ.τι τις μεταχειρίζεται, *χρήματα*.

χρηματίζομαι—ἐμπορεύομαι, κερδίζω. *ἐκ τούτων ἂν μάλισια χρηματίζοινο* Ἀπ. 3.—*ἐκ τούτων ἤμποροῦν γὰ κερδίσουν χρήματα*.

παραχρῆμα. ἐπιρρ.—ἀμέσως.

χῶρος, ὁ.—τόπος, θέσις.

ἀναχωρῶ (ἀναχωρέω)—ἐπιστρέφω ἐκεῖ ὅθεν ἐξεκίνησα. *μετὰ τῶν πρώτων τὰς ἐξόδους ποιούμενος μετὰ τῶν τελευταίων δὲ ἀναχωρῶν* Μαντ. 18.

ἀποχωρίζω—χωρίζω τι καὶ τὸ ἀπομακρύνω* *ἀποχωρίσαι τάξεις* Μαντ. 16.

ἐγχωρεῖ ἀπρόσωπον—ὑπάρχει τόπος. ἐπιτρέπεται. *οἷς ἐγχωρεῖ ὕβρισταῖς εἶναι* Ἀδ. 15—*ποιοὶ δύνανται γὰ εἶναι ὕβρισταί.*

συγχωρῶ—ἐπιτρέπω, δίδω συγγνώμην.

Ψ

Ψεῦδος, τό. ψεύδους—ψεῦμα, ψευτιά.

ψεύδομαι. Μεσ. λέγω ψεύματα. Παθ.—ἀπατῶμαι. *εἰ μὴ βούλοιο καὶ τοῦτο ψεῦδεσθαι τοῖς ἄλλοις ὁμοίως*. Ἀδ. 24.—*ἂν δὲν θέλῃ γὰ εἶπη καὶ τοῦτο τὸ ψεῦμα, ὅπως εἶπε τὰ ἄλλα.*

καταψεύδομαι—ψεύδομαι εἰς βάρος τινός. *περιφανῶς ἐτόλ-*

μησάν μου καταφεύσασθαι Μαντ. 8=ψεύσασθαι κατ' ἐμοῦ.
Ψῆφος, ἢ 1) πετραδάκι τῆς θαλάσσης, ὄστρακον ἢ κογχύλιον ἢ
 εἰδικῶς κατεσκευασμένοι πεσσοὶ διὰ τὰς ψηφοφορίας. 2) ἢ διὰ
 ψηφοφορίας ἐκδηλουμένη γνώμη, ἀπόφασις. **ψηφον τίθεμαι**=
ψηφίζομαι=ἀποφασίζω. **μηδαμῶς ταύτη θῆσθε τὴν ψηφον**
 ᾠδ. 23.=νὰ μὴ λάβετε τοιαύτην ἀπόφασιν.

ψηφίζω=δίδω ψῆφον.

ψηφίζομαι=ἀποφασίζω. ἡ πόλις ἡμῖν (χάριν ἡμῶν)
 ἐψηφίσαιτο τοῦτο τὸ ἀργύριον ᾠδ. 25, πρὶν ἂν ὑμεῖς ψηφί-
 σησθε Στ. 4.

ἀποψηφίζομαι=ἀπαλλάσσω τινὰ τῆς κατηγορίας, ἀθω-
 ώνω.

καταψηφίζομαι=καταδικάζω.

Ω

ὠνοῦμαι (ὠνέομαι ἐωνούμην, ὠνήσομαι, ἐπριάμην, ἐώνημαι)=,
 ἀγοράζω.

ἀνωνοῦμαι=ἀγοράζω μὲ συναγωνισμόν, προσφέρων ἀνω-
 τέραν τιμῆν. **μὴ ἀλλήλοις ἀντωνεῖσθαι συνεβούλευεν** Στ. 9.

ἐξωνοῦμαι=ἐξαγοράζω. οἱ πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξω-
 νοῦνται τοὺς κινδύνους ᾠδ. 17=ἀπαλλάσσονται τῶν κινδύ-
 νων ἐξοδεύοντες χρήματα.

συνωνοῦμαι=ἀγοράζω ποσόν. **πλείω σῖτον συμπορίασθαι**
πεντήκοντα φορῶν Στ. 5.=νὰ ἀγοράσουν (κάθε φορὰ πού ἀγο-
 ράζουν) σῖτον περισσότερον τῶν 50 φορμῶν. **ἕως ὃ συνεωνη-
 μένος ἐπέλιπε** Στ. 12.=ἕως οὗ ἐξαντληθῆ τὸ ποσόν, τὸ
 ὅποιον εἶχεν ἀγορασθῆ μαζί, ἦτοι τὴν αὐτὴν ἡμέραν μὲ τὴν
 αὐτὴν τιμῆν.

ὠνια, τὰ=πάντα τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλούμενα καὶ ἀγοραζό-
 μενα εἶδη, ψόνια. **ἐπὶ τοῖς ὠνίοις τοὺς ἀγορανόμους φύλα-
 κας κατεστήσατε** Στ. 16.

ᾠρωπός, ὁ. πόλις τῆς Βοιωτίας εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν κόλπον
 παρὰ τὰ μεθόρια τῆς Ἀττικῆς. **κατείχετο ὑπὸ τῶν Θηβαίων**
 καὶ ὠλιγαρχεῖτο.

ὥς. 1) σύνδεσμος ειδικός. τίθεται ὅταν ἡ ἔννοια εἶναι ὑποκειμενική, δηλαδή ἰδέα τοῦ λέγοντος μόνου. λέγει ὡς ὑβριστής εἰμι Ἄδ. 15=ὅτι τάχα εἶμαι ὑβριστής. εἰάν ἀποδείξῃ ὡς ἔστι νόμος Στ. 6.=ὅτι, ὅπως λέγει, ὑπάρχει νόμος.—2) πρόθεσις καταχρηστική = πρὸς· συλλέγεσθαι ὡς ἐμέ Ἄδ. 19. τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων Ἄδ. 19. ὡς αὐτοὺς ἐλθεῖν Φιλ. 13.—3) μετὰ ἐπιθέτων καὶ ἐπιρρημάτων ὑπερθετικοῦ βαθμοῦ ἐπιτατικὸν ἐπίρρ. ὡς ἀλυπότατα Ἄδ. 10. ὡς μάλιστα Στ. 1—4) ὁμοιωματικόν. ὡς οὗτος φησιν Ἄδ. 11. ὡς υγιαίνοντος... ὡς ἀναπήρου Ἄδ. 13=ὡσάν νὰ εἶμαι υγιῆς. ὡσάν νὰ εἶναι ἀνάπηρος. ὡς ἐμοί τι προσῆκον Ἄπ. 2=ὡσάν νὰ ἔχουν αὐτὰ καμμίαν σχέσιν με ἐμέ. μειοικεῖς δὲ ὡς πεισόμενος τοῖς νόμοις ἢ ὡς ποιήσων ὅ,τι ἂν βούλῃ; Στ. 5.=εἶσαι μέτοικος με σκοπὸν νὰ ὑπακούσῃς εἰς τοὺς νόμους ἢ νὰ κάμῃς ὅτι θέλῃς; ὡς ἂν οἶον τε διὰ βραχυτάτων ἐρῶ Ἄν. 4.

ὥσπερ ὁμοιωματικόν. ὥσπερ μηδενὸς ἐγκλήματος πρὸς ἀλλήλους γεγενημένου Ἄπ. 23=ὡσάν νὰ μὴ ἐδόθη καμμία ἀφορμὴ καταγγελίας ἀναμεταξύ των. ὥσπερ τῶν μὲν ἄλλων ἀδικούντων, ἄριστοι δὲ αὐτοὶ γεγενημένοι Ἄπ. 31=σάν νὰ εἶναι ἄδικοι οἱ ἄλλοι καὶ μόνον αὐτοὶ εἶναι ἄριστοι ἄνδρες.

ὥστε. συμπερασματικὸς σύνδεσμος. συντάσσεται ἢ μετὰ Ἀπαρεμφάτου: χωρίων ἰσχυρῶν κατελημμένων ὥστε μὴ δύνασθαι τοὺς πολεμίους παρίεναι Μαντ. 16.=ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν νὰ περάσουν οἱ ἐχθροί. οὐ τοιαύτην εἶχον γνώμην, ὥστε μεταδιδόναι τῆς πολιτείας Μαντ. 5. ἢ μετὰ παρεμφατικῶν ἐγκλίσεων· οὕτω σφόδρα ἐμαντῶ πιστεύω, ὥστε ἐλπίζω Μαντ. 2. ὥστε πολὺ ἂν δικαιοτέρον πιστεύοιτε Μαντ. 7. ὥστε ἡγεῖσθε Μαντ. 8. ὥστε τίς οὐκ ἂν ἐπαρθείη; Μαντ. 21.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ

Πολλοί άνθρωποι διακρίνονται διὰ τὴν δύναμιν καὶ τὴν χάριν τοῦ λόγου των. Ὅμιλοῦν εὐχερῶς περὶ ποικίλων ζητημάτων, τέρπον καὶ συγκινοῦν τοὺς ἀκροατάς των καὶ παρασύρουν αὐτοὺς εἰς τὴν γνώμην καὶ τὰς ἀντιλήψεις των. Οὕτω μεταξὺ τῶν ἡρώων τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ὁ Ὅμηρος θαυμάζει τινὰς περισσότερον διὰ τοιαύτην ἰκανότητα· λ.χ. τὸν Ὀδυσσεά, ὁ ὁποῖος

ἔλεγε ψεύματα πολλὰ καὶ ἀλήθειες ὁμοιάζαν ¹,

(ἔσχε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα):

τὸν Μενέλαον ποῦ

γλήγορα καὶ λίγα μίλαε λόγια

μὰ λίγα καὶ καλά,

(ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,

παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐπολύμυθος).

τὸν χρυσοάλον Νέστορα

μὲ τὴ γλυκεῖα τὴ γλώσσα

ποῦ κι' ἀπ' τὸ μέλι τοῦχυνε φωνὴ πιδ ζαχαρένια ³,

(τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδὴ).

δηλαδὴ θαυμάζει τὸν ἕνα διὰ τὴν πεισικότητα, τὸν ἄλλον διὰ τὴν δύναμιν, τὸν τρίτον διὰ τὴν χάριν τοῦ λόγου.

Ἡ τοιαύτη ἰκανότης εἶναι συνήθως φυσικὸν χάρισμα καὶ ἐνομάζεται ἔμφυτος εὐγλωττία.

Ἡ εὐγλωττία εἶναι κόσμημα διὰ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ συγχρόνως ἀποβαίνει καὶ δύναμις χρησιμωτάτη ἰδίᾳ εἰς τὰ δημοκρατικὰ πολιτεύματα. Εἰς αὐτὰ ὅλα συζητοῦνται δημοσίως καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ λαοῦ. Ἐπομένως οἱ πολιτικοὶ διὰ νὰ ἐμβάλουν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ γενναίας καὶ ὑψηλὰς ἰδέας ἢ διὰ νὰ ἐπιβά-

1) Ὁβ. τ. 203 Μεταφρ. Πολυλᾶ. 2) Γ. 213—214. 3) Α. 248 μετάφρ. Α. Πάλλη.

λουν εἰς αὐτὸν τὴν ἰδικήν των γνώμην πρέπει νὰ ἔχουν δύναμιν λόγου.

Οἱ Ἕλληνες ἐξετίμων μεγάλως τὴν εὐγλωττίαν. Διὰ τοῦτο ἀπὸ ἀρχαίους χρόνους προσεπάθησαν νὰ ἀναπτύξουν ἀκόμη περισσότερον τὴν φυσικὴν των ἱκανότητα διὰ τῆς μελέτης καὶ τῆς ἀσκήσεως. Τοιοῦτοτρόπως ἀνεπτύχθη μικρὸν κατὰ μικρὸν ἡ ρητορικὴ.

Ἡ ρητορικὴ εἶναι ἡ τέχνη τοῦ εὖ λέγειν. Σκοπὸν ἔχει νὰ διδάξῃ καὶ τοὺς μὴ ἔχοντας φυσικὴν εὐγλωττίαν τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἀποβῇ ὁ λόγος τεχνικώτερος, ἤτοι κατάλληλος διὰ νὰ πείσῃ καὶ τέρψῃ τοὺς ἀκροατάς.

Οἱ πρῶτοι διδάσκαλοι τῆς ρητορικῆς ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴν Σικελίαν καὶ τὴν Κάτω Ἰταλίαν (ὁ Κόραξ, ὁ Τισίας, ὁ Γοργίας καὶ ἄλλοι). Ἀπεκεῖ αἱ ρητορικαὶ σπουδαὶ μετεφέρθησαν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐδῶ κυρίως ἐκαλλιεργήθησαν καὶ ἐτελειοποιήθησαν.

Ἐν Ἀθήναις κατ' ἀρχὰς ἐδίδασκον τὴν ρητορικὴν μαζὶ μὲ ἄλλας πολλὰς γνώσεις οἱ λεγόμενοι σοφισταί. Οἱ σπουδαιότεροι τῶν σοφιστῶν ἦσαν ὁ Γοργίας, ὁ Πρωταγόρας, ὁ Πρόδικος καὶ ἄλλοι. Μαθηταὶ αὐτῶν ὑπῆρξαν πάντες σχεδὸν οἱ πολιτικοί, ῥήτορες, ἱστορικοί, φιλόσοφοι τῶν χρόνων ἐκείνων.

Μεταξὺ τῶν Ἀττικῶν ρητόρων διεκρίθησαν ὁ Ἀνσίας, ὁ Ἰσοκράτης, ὁ Ἰσαῖος, ὁ Αἰσχίνης, ὁ Δημοσθένης καὶ ἄλλοι. Ἐκ τούτων ὁ Ἰσοκράτης ὑπῆρξε μέγας ρητοροδιδάσκαλος. Πλεῖστοι ἐμαθήτευσαν ἐν τῇ σχολῇ του. Διὰ τοῦτο αὐτὸν μὲν ὠνόμασαν πατέρα τῆς ρητορικῆς, τὴν δὲ σχολὴν του Δούρειον Ἴππον, ἐξ οὗ ἀνεπήδησαν οἱ ἀριστεῖς τῆς Ἑλληνικῆς ρητορικῆς.

Οἱ ῥήτορες ἐπεδείκνυον τὴν τέχνην των 1) εἰς τὴν ἐκκλησίαν, δημηγοροῦντες πρὸ τοῦ δήμου περὶ τῶν ὑποθέσεων τῆς πόλεως. 2) εἰς τὰ δικαστήρια κατηγοροῦντες ἢ ἀπολογούμενοι κατὰ τὰς διαφόρους δίκας. 3) εἰς πανηγύρεις καὶ δημοσίας συναθροίσεις ἀπαγγέλλοντες πανηγυρικοὺς πρὸς ἔπαινον τῆς πόλεως, ἐπιταφίους διὰ τοὺς ἐν πολέμῳ πεσόντας κ. τ. τ. καὶ 4) εἰς ἰδιαιτέρας συγκεντρώσεις ἀναπτύσσοντες ποικίλα θέματα πρὸς ἐπίδειξιν τῆς τέχνης των.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἀπηγγέλλοντο συνήθως χωρὶς νὰ γράφονται, διὰ τοῦτο οἱ πλεῖστοι τῶν ἀπαγγελλέντων τότε λόγων δὲν ἐσώθησαν. Ἐνίοτε ὅμως ἐγράφοντο καὶ ἐδημοσιεύοντο οἱ λόγοι. 1) οἱ ῥή-

τορες ἐπὶ μισθῷ ἔγραφον δημηγορίας, τὰς ὁποίας πολιτικοὶ ἀπήγγελλον ὡς ἰδίας εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἢ δικανικοὺς λόγους μὲ τοὺς ὁποίους οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑπερήσπιζον τὴν ὑπόθεσίν των εἰς τὰ δικαστήρια. Οἱ τοιοῦτους λόγους γράφοντες ῥήτορες ὠνομάζοντο *λογογράφοι*, πολλοὶ δὲ τῶν ὑπ' αὐτῶν γραφέντων λόγων ἐσώθησαν *μέχρις ἡμῶν*. 2) πολλοὺς λόγους σχετιζομένους μὲ τὰ ἀτομικὰ ἢ πολιτικὰ των συμφέροντα ἐδημοσίευσον οἱ ῥήτορες συνήθως μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν ἐπεξεργαζόμενοι καὶ συμπληρώνοντες αὐτούς. Ἐπειδὴ δὲ *πανταχοῦ* τῆς Ἑλλάδος ἀνεγινώσκοντο μὲ ἐνδιαφέρον τὰ ἔργα τῶν διασῆμων ῥητόρων, οἱ λόγοι οὗτοι ἀντεγράφοντο εἰς πολλὰ ἀντίτυπα καὶ διεδίδοντο *πανταχοῦ*. Καὶ οὕτω ἐσώθησαν καὶ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους.

ΟΙ ΡΗΤΟΡΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

Οἱ ρητορικοὶ λόγοι, ὅπως εἶδαμεν ἀνωτέρω, εἶναι τριῶν εἰδῶν 1) *δημηγορίαι*, ἀπαγγελλόμεναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. 2) *δικανικοὶ* λόγοι, ἀπαγγελλόμενοι εἰς τὰ δικαστήρια καὶ 3) *πανηγυρικοὶ* λόγοι.

Οἱ εἰς τὸ τεῦχος τοῦτο ἐρμηνευόμενοι λόγοι τοῦ Λυσίου καὶ οἱ ὅ εἶναι δικανικοί. Οἱ δύο (Κατὰ σιτοπωλῶν, Κατὰ Φίλωνος δοκιμασίας) ἀνήκουν εἰς ἐνάγοντας, εἶναι κατηγορίαι, οἱ λοιποὶ τρεῖς εἰς ἐναγομένους, εἶναι ἀπολογίαι.

Ἐκάστος ρητορικὸς λόγος πρέπει νὰ ἔχῃ κατάλληλον ἀρχὴν (*προοίμιον*) καὶ κατάλληλον τέλος (*ἐπίλογον*). Λοιπὸν τὰ κύρια αὐτοῦ μέρη εἶναι: τὸ *προοίμιον*, τὸ *κύριον σῶμα* καὶ ὁ *ἐπίλογος*.

Α'. ΤΟ ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Εἰς τὸ προοίμιον ὁ ῥήτωρ προσπαθεῖ νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν καὶ τὴν εὐνοίαν τῶν ἀκροατῶν. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται κατὰ διαφόρους τρόπους. 1) ἂν ὁ ὁμιλῶν εἶναι *κατήγορος*: ἐπειδὴ διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ θεωρηθῇ *συκαφάντης*, ἄνθρωπος κακὸς ζητῶν νὰ θλάψῃ ἄλλον, πρέπει ἀμέσως ἐξ ἀρχῆς νὰ ἐκδιώξῃ ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῶν δικαστῶν τὴν τοιαύτην ὑπόνοιαν. Οὕτω ὁ κατηγορῶν τὸν Φίλιωνα τονίζει ἐν τῇ προοίμιῳ ὅτι δὲν ἔχει *καμμίαν* προσωπικὴν κατ' αὐτοῦ ἔχθραν, οὔτε *συνειθίζει* νὰ ἐμφανίζεταί εἰς δι-

κας, οὔτε στηρίζεται εἰς τὴν ρητορικὴν του δεινότητα, ἀλλ' ὅτι κατηγορεῖ διότι εἶναι ὑποχρεωμένος ἀπὸ τὸν βουλευτικὸν ὄρκον νὰ καταγγείλῃ τοὺς ἀναξίους, εἶναι δὲ πάμπολλα καὶ γνωστὰ εἰς τοὺς ἀκούοντας τὰ ἀδικήματα τοῦ Φίλωνος.

Ἐπίσης ὁ κατηγορῶν τοὺς Σιτοπόλους, διὰ νὰ πείσῃ τοὺς δικαστὰς ὅτι δὲν εἶναι συκοφάντης, ἀναφέρει ὅτι εἰς τὴν βουλὴν, ὅτε συνεζητεῖτο ἡ ὑπόθεσις καὶ ἐπροτάθη νὰ φανεθοῦν ἀμέσως οἱ σιτοπῶλαι ἀκρίτως, αὐτὸς ἀντέστη καὶ τοὺς ἔσωσεν ἀπὸ ἀδικον θάνατον. Δὲν θέλει ὅμως νὰ θεωρηθῆ ὅτι ὑποστηρίζει τοὺς ἀδίκους, τοὺς κατηγορεῖ καὶ ζητεῖ νὰ καταδικασθοῦν νομίμως. — Κα εἰς τοὺς δύο λόγους οἱ κατήγοροι παρουσιάζονται ἐκ προοιμίων ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸν νόμον, διὰ τὸν ὄρκον, ἄνθρωποι εὐσυνείδητοι καὶ δίκαιοι, ἄξιοι εὐνοίας καὶ προσοχῆς.

2) Ἄν ὁ ὁμιλῶν εἶναι κατηγορούμενος ἔπειδὴ προηγήθη ἡ κατηγορία καὶ οἱ ἀκούσαντες ἐπίστευσαν ἴσως τὰ λεχθέντα, πρέπει νὰ κλονίσῃ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὴν σχηματισθεῖσαν ἰδέαν, χαρακτηρίζων τὸν κατήγορον ὡς συκοφάντην, ὡς ἀναξίοπiston ψεύστην κτλ.

Οὕτως ἐν τῇ Ἀπολογία ὁ ρήτωρ δισχυρίζεται ὅτι οἱ κατήγοροι παραμελοῦντες τῶν οἰκείων, ἀναμειγνύονται εἰς ξένας ὑποθέσεις, ὅτι ψεύδονται ἀποδίδοντες εἰς αὐτὸν τὰ κακοῦργήματα τῶν 30, ὅτι χρηματίζονται συκοφαντοῦντες. — Ὁ Ἀδύνατος μὲ εὐφρεῖς συλλογισμοὺς παριστάνει τὸν κατηγορήσαντα αὐτὸν πλούσιον ὡς φθονερὸν «φθονοῦντα τούτοις, οἷς οἱ ἄλλοι ἔλεουσι» καὶ ὡς πονηρὸν ψεύστην. Ἐπίσης καὶ ὁ Μαντίθεος παριστάνει τοὺς κατηγόρους ὡς κινουμένους ἀπὸ ταπεινὰ ἐλατήρια, ζητοῦντας νὰ τὸν βλάψουν μὲ κάθε τρόπον.

Καὶ οἱ τρεῖς παρουσιάζονται ἐν τῇ προοιμίῳ μὲ μεγάλην πεποίθησιν εἰς τὸ δίκαιόν των. Ὁ Μαντίθεος καὶ ὁ Ἀδύνατος εἶναι πρόθυμοι νὰ θεωρήσουν εὐεργεσίαν τὴν κατηγορίαν, διότι τοὺς δίδεται ἀφορμὴ νὰ ἐκθέσουν τὰ τοῦ βίου των καὶ νὰ ἀποδείξουν πόσον ἀνώτεροι τῶν κατηγόρων εἶναι. — Ὑπόσχονται νὰ ἀποδείξουν πολὺ περισσότερα ἀπὸ ὅσα χρειάζονται διὰ νὰ κερδίσουν τὴν δίκην. Ὁ Μαντίθεος κατηγορήθη ὅτι εἶναι κακόνους τῇ δημοκρατίᾳ. Ἄν ἀποδείξω, λέγει, ἀπλῶς ὅτι εἶμαι εὖνους, δὲν θέλω νὰ μὲ δικαιώσετε δι' αὐτὸ μόνον· πρέπει νὰ ἀποδείξω ὅτι ὑπῆρξα καθ' ὅλα ἄριστος πολίτης. Ὁμοίως καὶ ἐν τῇ Ἀπολογία ὁ ρήτωρ δισχυρίζε-

ται ὅτι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ἐργασμένοι ἐστί τὴν πόλιν. Ἡ πεποίθησις καὶ τὸ θάρρος τοῦ ἀπολογουμένου συνήθως διαθέτει εὐμενῶς τοὺς ἀκροατάς.

Β'. ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ

Μετὰ τὸ προοίμιον ὁ ρήτωρ εἰσέρχεται εἰς τὸ κύριον μέρος τοῦ λόγου, εἰς τὴν ὑπόθεσιν. Ἐνταῦθα, ἐὰν μὲν εἶναι ἐνάγων, ὀφείλει νὰ ἀναπτύξῃ λεπτομερῶς ὅλα τὰ κεφάλαια τῆς κατηγορίας. Ἄλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο. Πρέπει νὰ γνωρίζῃ καὶ ποίας δικαιολογίας ὑπὲρ ἑαυτοῦ θὰ φέρῃ ὁ κατηγορούμενος, διὰ νὰ ἀναιρέσῃ καὶ αὐτάς ἐκ τῶν προτέρων. Οὕτως ὁ κατηγορῶν τὸν Φίλιωνα, ἀφοῦ ἀπέδειξεν ὅτι ὁ Φίλιων ἦτο ἀφιλόπατρις καὶ πονηρὸς προσθέτει «ἀκούω δ' αὐτὸν λέγειν ὡς...» καὶ προλαμβάνων ἀναιρεῖ τὰς ἐνστάσεις, τὰς ὁποίας εἶναι δυνατόν νὰ φέρῃ ἐκεῖνος. Ὁμοίως καὶ ὁ κατηγορῶν τοὺς Σιτοπώλας ἀναιρεῖ τὴν ἔνστασιν ὅτι ὑπὸ τῶν ἀρχόντων κελευσθέντες συνεπρίαντο... Ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ ἀπολογίας, ὀφείλει ὁ ρήτωρ νὰ ἀνασκευάσῃ μίαν πρὸς μίαν τὰς κατηγορίας. Σημειωτέον ὅτι πρὶν νὰ ἐμφανισθοῦν οἱ διάδικοι πρὸ τῶν δικαστῶν, κατὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς ἐμφανίζονται πρὸ τοῦ ἄρχοντος (ἑνὸς τῶν 9 ἀρχόντων) καὶ ἀναπτύσσουν τὸ δίκαιόν των. Ὡστε πρὶν νὰ παρυσιασθοῦν εἰς τὸ δικαστήριον γνωρίζουν ἤδη ὁ μὲν κατηγορούμενος τὰ κύρια κεφάλαια τῆς κατηγορίας, ὁ δὲ κατήγορος τὰ πλεῖστα τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ ἀντιδίκου. Συνήθως οἱ διάδικοι δὲν περιορίζονται εἰς τὴν ὑπόθεσιν μόνον, ἀλλὰ παρεκβαίνοντες ἐκθέτουν τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀρετάς καὶ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας διὰ νὰ καταστήσουν εὐμενεῖς τοὺς δικαστάς ἢ κατηγοροῦν καὶ διαπομπεύουν τὸν τε ἰδιωτικὸν καὶ τὸν δημόσιον βίον τοῦ ἀντιδίκου.

Τὸ σῶμα τοῦ λόγου διαιρεῖται ἀναλόγως τῆς υποθέσεως εἰς διάφορα τμήματα. Οὕτω ὁ Μαντίθεος διαιρεῖ τὸν λόγον εἰς δύο μέρη. Εἰς τὸ πρῶτον (4-8) ἀνασκευάζει τὴν κατηγορίαν, εἰς τὸν δεῦτερον (9-19) ἀποδεικνύει ὅτι ὑπῆρξεν ἄριστος πολίτης.

Ὁ κατηγορῶν τοὺς σιτοπώλας εἰς τὸ πρῶτον μέρος ἀποδεικνύει ὅτι εἶναι ἔνοχοι. εἰς τὸ δεῦτερον ὅτι πρέπει νὰ τιμωρηθοῦν διὰ θανάτου.—Ὁ Ἀδύνατος δι' ἐκάστην κατηγορίαν ἀφιεροῖ καὶ ἴδιον

κεφάλαιον 1) περί τῆς ἐκ τῆς τέχνης εὐπορίας. 2) περί δὲ τῆς ἐμῆς ἱππικῆς. 3) λέγει δὲ ὡς ὑβριστῆς εἰμι. 4) ἔτι δὲ φησί συλλέγεσθαι.

Τὸ σῶμα τοῦ λόγου ἀποτελεῖται ἀπὸ διήγησιν καὶ ἀποδείξεις.

Διὰ τῆς διηγῆσεως ὁ ρήτωρ διαφωτίζει διάφορα σημεῖα τῆς ὑποθέσεως. Οὕτως εἰς τὸν κατὰ Φίλωνος ὁ κατήγορος ἀφηγεῖται πῶς ὁ Φίλων ἐγκατέλιπε τὴν πόλιν καὶ ἔζη ἐν Ὠρωπῇ ὡς μέτοικος (8-14), πῶς ἐπέχειρει ἐπιδρομὰς κατὰ τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ γερόντων (17-19), πῶς ἡ μήτηρ του ἐνεπιστεύθη εἰς ξένον τὰ χρήματά της (20-23). Ὁμοίως ὁ Μαντίθεος ἀφηγεῖται ἐπεισόδια τοῦ στρατιωτικοῦ του βίου (12-19) κτλ.

Αἱ ἀποδείξεις εἶναι διαφόρων εἰδῶν. 1) *Μαρτυρίαι*. Ὁ ρήτωρ προσκαλεῖ ὠρισμένα ἄτομα διὰ νὰ βεβαιώσουν ὅσα λέγει λ. χ. ὁ Μαντίθεος τὸν Ὁρθόβουλον καὶ ἄλλους. Ὁ κατὰ Σιτοπωλῶν τὸν Ἄνυτον, ὁ κατὰ Φίλωνος διάφορους μάρτυρας. Οἱ μάρτυρες ἀνερχόμενοι ἐπὶ τινος ἔδρας παρὰ τὸ βῆμα τοῦ ρήτορος κατέθετον ὅ,τι ἐγνώριζον. 2) *Νόμοι καὶ ἐπίσημα ἔγγραφα*. Ὁ κατηγορήσας τὸν Μαντίθεον εἶχε παρουσιάσει σανίδιον περιέχον κατάλογον τῶν ἱππέων, ἐν οἷς ἐφέρετο καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Μαντιθέου, Ἄλλ' αὐτὸς ἀποδεικνύει ὅτι τὸ σανίδιον δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀπόδειξις ἔγκυρος καὶ ἀναφέρεται εἰς τὸν κατάλογον τῶν συνδίκων ἐν ᾧ δὲν ἦτο γεγραμμένον τὸ ὄνομά του. 3) *Ὁμολογία τοῦ ἀντιδίκου*. Οἱ Σιτοπωλῆαι ἐρωτώμενοι ὑπὸ τοῦ κατηγοροῦ ὁμολογοῦν ὅτι ἠγόρασαν σῖτον παρὰ τὰς ἀγορανομικὰς διατάξεις, καὶ ὅτι παραδάντες τὸν νόμον πρέπει νὰ θανατωθῶν. 4) *Συλλογισμοί*. Ἡ ἀλήθεια ἀποδεικνύεται πολλάκις διὰ σειρᾶς συλλογισμῶν, λ. χ. διὰ τῆς εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῆς. Ὁ ἀδύνατος λέγει: «Ὅταν ἤμην νεώτερος καὶ ἐρρωμενέστερος ἐθεωρούμην ἀδύνατος, τώρα πρεσβύτερος καὶ ἀσθενέστερος γενόμενος, εἶναι ἄτοπον νὰ χαρακτηρισθῶ ἰσχυρός», ἢ «ἂν οἱ συνερχόμενοι εἰς τὸ ἐργαστήριόν μου εἶναι φαῦλοι καὶ πονηροί, τοιοῦτοι εἶναι καὶ οἱ συνερχόμενοι εἰς τὰ ἄλλα ἐργαστήρια» ἐπειδὴ δὲ ὅλοι συνειθίζετε νὰ φοιτᾶτε κάπου, ὅλοι εἰσθε κατὰ τὸν κατήγορον φαῦλοι καὶ πονηροί», ὅπερ ἄτοπον.

Ἄλλ' οἱ τοιοῦτοι συλλογισμοὶ εἶναι πολλάκις ἀπατηλοί. Ὁ ἀδύνατος διὰ σειρᾶς συλλογισμῶν ἀποδεικνύει ὅτι μόνον οἱ πλούσιοι, οἱ νέοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ εἶναι ὑβριστὰι καὶ οὐχὶ οἱ γέροντες, οἱ ἀσθενεῖς καὶ οἱ πένητες. Καὶ ὅμως πόσοι καὶ γέροντες καὶ πτωχοὶ

είναι επίσης ύβρισται και ἀκόλαστοι! Ὁ ἀπολογούμενος προσπαθεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι μόνον δι' ὕλικὰ συμφέροντα δύναται νὰ ἀναμειχθῇ τις εἰς τὰς στάσεις, οὐχί δὲ καὶ διὰ πολιτικὴν ἰδεολογίαν. Ὅχι ὀρθῶς.

Τὰ τοιαῦτα ἀσθενῆ καὶ ἀπατηλὰ ἐπιχειρήματα συγκαλύπτει ἡ τέχνη τοῦ ρήτορος, ἡ ὁποία πείθει ἐξαπατῶσα πολλάκις τὸν ἀκροατὴν.

Εἰς τὰ τελευταῖα κεφάλαια τοῦ σώματος τοῦ λόγου ὁ ρήτωρ συνήθως ἐπαναλαμβάνει τὰ κυριώτερα ἐπιχειρήματα τοῦ λόγου του, τονίζει καὶ μεγαλοποιεῖ τὰ ἐνδιαφέροντα αὐτῷ σημεῖα, προσπαθεῖ ἐν μὲν τῇ κατηγορίᾳ νὰ κινήσῃ τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν ὀργὴν τῶν δικαστῶν κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, ἐν δὲ τῇ ἀπολογία νὰ προκαλέσῃ τὸν οἰκτὸν καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν δικαστῶν καὶ τοιοῦτοτρόπως παρασκευάζει τὸ τέλος τοῦ λόγου.

Γ. Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ὁ ἐπίλογος εἶναι τὸ τέλος τοῦ λόγου. Περιέχει τὸ συμπέρασμα καὶ προτροπὴν τινα πρὸς τοὺς δικαστάς.

Ὁ κατὰ σιτοπωλῶν καταλήγει: ἐὰν τοὺς καταδικάσετε, θὰ ἀγοράσετε τὸν σίτον εὐθηνότερα, εἰ δὲ μὴ, ἀκριβιώτερα.

Ὁ κατὰ Φίλωνος: Συγκρίνατέ τον μὲ τὸν ἑαυτὸν σας καὶ κρίνατε ἂν εἶναι ἄξιος νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸς βουλευτής.

Ὁ Ἀδύνατος μετὰ θερμὰς παρακλήσεις λέγει ὅτι ἀποδίδοντες εἰς αὐτὸν τὸ δίκαιον θὰ διδάξουν καὶ τὸν κατήγορον νὰ μὴ ἐπιβουλεύῃ τοὺς ἀσθενεστέρους, ἀλλὰ νὰ συναγωνίζεταί τοὺς ὁμοίους του.

Ὁ Μαντίθεος καταλήγει κολακεύων τοὺς ἀκροατάς, ὅτι ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας φιλοτιμεῖται νὰ ἀποκτήσῃ τὴν εὐνοίαν καὶ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν.

Τῆς Ἀπολογίας λείπει ὁ ἐπίλογος

ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ

1 ΜΑΝΤΙΘΕΩ ΔΟΚΙΜΑΖΟΜΕΝΩ ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Ὁ Μαντίθεος, Ἀθηναῖος ἐξ ἐπιφανοῦς οἰκογενείας, λαχὼν βουλευτῆς, κατηγορήθη κατὰ τὴν δοκιμασίαν ὅτι ὡς χρηματίσας ἱππεὺς ἐπὶ τῶν τριάκοντα εἶναι ὀλιγαρχικῶν φρονημάτων. Ἀναιρῶν τὴν κατηγορίαν ταύτην ἐν τῇ βουλῇ ἀποδεικνύει διὰ τῶν ἔργων τοῦ καὶ παντὸς τοῦ βίου ὅτι ὑπῆρξεν ἀξίος πολίτης. Ὁ λόγος ἀπηγγέλη μεταξὺ τῶν ἐτῶν 384 καὶ 389 π. Χρ.

2 ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΔΥΝΑΤΟΥ

Ἀδύνατος ἀγνώστου ὀνόματος κατηγορηθεὶς ὅτι ἀδίκως λαμβάνει τὸ παρὰ τῆς πόλεως ἀργύριον ἀναιρεῖ ἐν τῇ βουλῇ κατὰ τὴν δοκιμασίαν τὰς κατηγορίας καὶ παρακαλεῖ νὰ μὴ στερηθῇ τῆς δωρεᾶς. Ἀπηγγέλη ὁ λόγος μικρὸν μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τῶν τριάκοντα.

3 [ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ] ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Ἀθηναῖος ἀγνώστου τὸ ὄνομα λαχὼν ἀρχὴν τινα, κατηγορήθη κατὰ τὴν δοκιμασίαν ὅτι ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἔμεινεν ἐν ἄστει, ἄρα ἦτο ἐχθρὸς τῆς δημοκρατίας. Ἀπολογεῖται διὰ τοῦ παρόντος λόγου ἐν τῇ Ἡλιαίᾳ, πιθανῶς τῷ 403 ἢ 402, εὐθὺς μετὰ τὴν παλινορθωσιν τοῦ δήμου.

4 ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ

Φίλων Ἀχαρνεὺς λαχὼν βουλευτῆς κατηγορεῖται ὑπό τινος κατὰ τὴν δοκιμασίαν ἐν τῇ βουλῇ ὡς ἀφιλόπατρις καὶ πονηρὸς, ἄρα ἀνεπιτήδειος βουλευεῖν. Ἀγνώστον πότε ἀπηγγέλη ὁ λόγος.

5 ΚΑΤΑ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ

Σιτοπῶλαι μέτοικοι ἀγοράσαντες σίτον παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου κατεμνηνύθησαν εἰς τὴν βουλὴν, ἣτις παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν Ἡλιαίαν. Κατηγοροῦνται δὲ διὰ τοῦ παρόντος λόγου πρὸ τῶν δικαστῶν ὡς ἀξία θανάτου ἁμαρτήσαντες, πιθανῶς τῷ 387 π. Χρ.

Εἰ μὴ συνήδειν, ὃ βουλή, τοῖς κατηγοροῖς βουλομένοις ἐκ παντὸς τρόπου κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, πολλὴν ἂν αὐτοῖς χάριν εἶχον ταύτης τῆς κατηγορίας· ἡγοῦμαι γὰρ τοῖς ἀδίκως διαβεβλημένοις τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, οἵτινες ἂν αὐτοὺς ἀναγκάζωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβαιωμένων καταστήναι. Ἐγὼ γὰρ οὕτω σφόδρα ἐμαυτῷ πιστεύω, ὥστ' ἐλπίζω καὶ εἰ τις πρὸς με τυγχάνει ἀηδῶς διακείμενος, ἐπειδὴν ἐμοῦ λέγοντος ἀκούσῃ περὶ τῶν πεπραγμένων, μεταμελήσειν αὐτῷ· καὶ πολὺ βελτίω με εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγήσεσθαι· ἀξιῶ δέ, ὃ βουλή, ἐὰν μὲν τοῦτο μόνον ὑμῖν ἐπιδείξω, ὥς εὖνους εἶμι τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι καὶ ὡς ἠνάγκασμαι τῶν αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν, μηδὲν πά μοι πλέον εἶναι· ἐὰν δὲ φαίνωμαι καὶ τὰ ἄλλα μετρίως βεβιωκῶς καὶ πολὺ παρὰ τὴν δόξαν καὶ παρὰ τοὺς λόγους τοὺς τῶν ἐχθρῶν, δέομαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμάζειν, τούτους δὲ ἡγεῖσθαι χείρους εἶναι.

Πρῶτον δὲ ἀποδείξω ὡς οὐχ ἵππευον ἐπὶ τῶν τριάκοντα, οὐδὲ μετέσχον τῆς τότε πολιτείας.

Ἡμᾶς γὰρ ὁ πατὴρ πρὸ τῆς ἐν Ἑλλησπόντιω συμφορᾶς ὡς Σάτυρον τὸν ἐν τῷ Πόντιῳ διαιτησομένους ἐξέπεμψε καὶ οὕτε τῶν τειχῶν καθαιρουμένων ἐπεδημοῦμεν οὕτε μεθιστομένης τῆς πολιτείας, ἀλλ' ἦλθομεν πρὶν τοὺς ἀπὸ Φυλῆς εἰς τὸν Πειραιᾶ κατελθεῖν πρότερον πένθ' ἡμέραις· καίτοι οὕτε ἡμᾶς εἰκὸς ἦν εἰς τοιοῦτον καιρὸν ἀφιγμένους ἐπιθυμεῖν μετέχειν τῶν ἀλλοτρίων κινδύνων οὕτ' ἐκείνοι φαίνονται τοιαύτην γνώμην ἔχοντες, ὥστε καὶ τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ τοῖς μηδὲν ἕξαμαρτάνουσι μεταδιδόναι τῆς πολιτείας, ἀλλὰ μᾶλλον ἠτοίμαζον καὶ τοὺς συγκατα-

6 λύσαντας τὸν δῆμον. ἔπειτα δὲ ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου τοὺς ἱππεύσαντας σκοπεῖν εὐηθές ἐστιν· ἐν τούτῳ γὰρ πολλοὶ μὲν τῶν ὁμολογούντων ἱππεύειν οὐκ ἔνεισιν, ἔνιοι δὲ τῶν ἀποδημούντων ἐγγεγραμμένοι εἰσίν. ἐκεῖνος δ' ἐστὶν ἔλεγχος μέγιστος· ἐπειδὴ γὰρ κατήλθετε, ἐψηφίσασθε τοὺς φυλάρχους ἀπενεγκεῖν τοὺς ἱππεύσαντας, ἵνα τὰς καταστάσεις ἀναπράξῃτε παρ' αὐτῶν. ἐμὲ τοίνυν οὐδεὶς ἂν ἀποδείξειεν οὐτ' ἀπενεχθέντα ὑπὸ τῶν φυλάρχων οὔτε παραδοθέντα τοῖς συνδίκοις οὔτε κατάστασιν καταβαλόντα. καίτοι πᾶσι ράδιον τοῦτο γινῶναι, ὅτι ἀναγκαῖον ἦν τοῖς φυλάρχοις, εἰ μὴ ἀποδείξειαν τοὺς ἔχοντας τὰς καταστάσεις, αὐτοῖς ζημιοῦσθαι. ὥστε πολὺ ἂν δικαιότερον ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν ἢ τούτοις πιστεύοιτο· ἐκ μὲν γὰρ τούτων ράδιον ἦν ἐξαλειφθῆναι τῷ βουλομένῳ, ἐν ἐκείνοις δὲ τοὺς ἱππεύσαντας ἀναγκαῖον ἦν ὑπὸ τῶν φυλάρχων ἀπενεχθῆναι. ἔτι δέ, ὦ βουλή, εἶπερ ἱππεύσα, οὐκ ἂν ἦν ἔξαρνος ὡς δεινόν τι πεποιηκώς, ἀλλ' ἤξιουν, ἀποδείξας ὡς οὐδεὶς ὑπ' ἐμοῦ τῶν πολιτῶν κακῶς πέπονθε, δοκιμάζεσθαι· ὄρω δὲ καὶ ὑμᾶς ταύτῃ τῇ γνώμῃ χρωμένους, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν τότε ἱππευσάντων βουλεύοντας, πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγούς καὶ ἱπάρχους κεχειροτονημένους, ὥστε μηδὲν δι' ἄλλο με ἠγεῖσθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογία, ἢ ὅτι περιφανῶς ἐτόλμησάν μου καταψεύσασθαι. Ἀνάβηθι δέ μοι καὶ μαρτύρησον.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ

9 Περὶ μὲν τοίνυν αὐτῆς τῆς αἰτίας οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· δοκεῖ δέ μοι, ὦ βουλή, ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις ἀγῶσι περὶ αὐτῶν μόνων τῶν κατηγορημένων προσήκειν ἀπολογεῖσθαι, ἐν δὲ ταῖς δοκιμασίαις δίκαιον εἶναι παντὸς τοῦ βίου λόγον διδόναι. δέομαι οὖν ὑμῶν μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι μου. ποιήσομαι δὲ τὴν ἀπολογία ὡς ἂν δύνωμαι διὰ βραχυτάτων.

10 Ἐγὼ γὰρ πρῶτον μὲν οὐσίας μοι οὐ πολλῆς καταλειφθείσης διὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς τοῦ πατρὸς καὶ τὰς τῆς πόλεως, δύο μὲν ἀδελφὰς ἐξέδωκα ἐπιδοὺς τριάκοντα μνᾶς ἑκατέρᾳ, πρὸς τὸν ἀδελφὸν δ' οὕτως ἐνειμάμην,

ὅστ' ἐκείνον πλέον ὁμολογεῖν ἔχειν ἐμοῦ τῶν πατρῶων, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας οὕτω βεβίωκα ὥστε μηδὲ πώποτε μοι μηδὲ πρὸς ἓνα μηδὲν ἐγκλημα γενέσθαι. καὶ τὰ μὲν ἴδια οὕτως διώκηκα· περὶ δὲ τῶν κοινῶν μοι μέγιστον ἠγοῦμαι τεκμήριον εἶναι τῆς ἐμῆς ἐπεικειάς, ὅτι τῶν νεωτέρων ὅσοι περὶ κύβους ἢ πότους ἢ τὰς τοιαύτας ἀκολασίας τυγχάνουσι τὰς διατριβὰς ποιούμενοι, πάντας αὐτοὺς ὕψισθί μοι διαφόρους ὄντας, καὶ πλεῖστα τούτους περὶ ἐμοῦ λογοποιοῦντας καὶ ψευδομένους· καίτοι δηλονότι, εἰ τῶν αὐτῶν ἐπεθυμοῦμεν, οὐκ ἂν τοιαύτην γνώμην εἶχον περὶ ἐμοῦ. ἔτι δ', ὦ βουλή, οὐδεὶς ἂν ἀποδείξει¹² περὶ ἐμοῦ δύναται οὔτε δίκην αἰσχροῦν οὔτε γραφὴν οὔτε εἰσαγγελίαν γεγεννημένην· καίτοι ἑτέρους ὁρᾶτε πολλάκις εἰς τοιοῦτους ἀγῶνας καθεστηκότας. πρὸς τοίνυν τὰς στρατείας καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς πρὸς τοὺς πολεμίους σκέψασθε οἷον ἐμαυτὸν παρέχω τῇ πόλει· πρῶτον μὲν¹³ γάρ, ὅτε τὴν συμμαχίαν ἐποιήσασθε πρὸς Βοιωτοὺς καὶ εἰς Ἄλκιον ἔδει βοηθεῖν, ὑπὸ Ὀρθοβούλου κατειλεγμένος ἱππεύειν, ἐπειδὴ πάντας ἐώρων τοῖς μὲν ἱππεύουσιν ἀσφάλειαν εἶναι δεῖν νομίζοντας, τοῖς δ' ὀπλίταις κίνδυνον ἠγούμενος, ἑτέρων ἀναβάντων ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀδοκιμάστων παρὰ τὸν νόμον, ἐγὼ προσελθὼν ἔφην τῷ Ὀρθοβούλῳ ἐξαλείψαι με ἐκ τοῦ καταλόγου, ἠγούμενος αἰσχροῦν εἶναι τοῦ πλήθους μέλλοντος κινδυνεύειν ἄδειαν ἐμαυτῷ παρασκευάσαντα στρατεύεσθαι. Καὶ μοι ἀνάβηθι, Ὀρθόβουλε.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ

✓ Συλλεγέντων τοίνυν τῶν δημοτῶν πρὸ τῆς ἐξόδου,¹⁴ εἰδὼς αὐτῶν ἐπίλους πολίτας μὲν χρηστοὺς ὄντας καὶ προθύμους, ἐφοδίων δὲ ἀποροῦντας, εἶπον ὅτι χρὴ τοὺς ἔχοντας παρέχειν τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ἀπόρως διακειμένοις. καὶ οὐ μόνον τοῦτο συνεβούλευον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἔδωκα δυοῖν ἀνδροῖν τριάκοντα δραχμὰς ἑκατέρῳ, οὐχ ὡς πολλὰ κεκτημένος, ἀλλ' ἵνα παράδειγμα τοῦτο τοῖς ἄλλοις γένηται. Καὶ μοι ἀνάβηθε,

394
MARTYRES

Μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὦ βουλή, εἰς Κόρινθον ἐξόδου¹⁵ γενομένης καὶ πάντων προειδόντων δι' αὐτῆς κινδυνεύειν. ἐτέρων ἀναδυομένων, ἐγὼ διεπραξάμην ὥστε τῆς πρώτης τεταγμένος μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις· καὶ μάλιστα τῆς ἡμετέρας φυλῆς δυστυχησάσης, καὶ πλείστων ἐναποθανόντων. ὕστερον ἀνεχώρησα τοῦ σεμνοῦ Στειριῶς τοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις δειλίαν ὠνειδικότος· καὶ οὐ¹⁶ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ ταῦτα ἐν Κορίνθῳ χωρίων ἰσχυρῶν κατεληγμένων, ὥστε τοὺς πολεμίους μὴ δύνασθαι προσιέναι, Ἀγησιλάου δ' εἰς τὴν Βοιωτίαν ἐμβαλόντος, ψηφισαμένων τῶν ἀρχόντων ἀποχωρίσαι τάξεις αἰτινες βοηθήσουσι, φοβουμένων ἀπάντων (εἰκότως, ὦ βουλή· δεινὸν γὰρ ἦν ἀγαπητῶς ὀλίγω πρότερον σεσωσμένους ἐφ' ἑτέρον κίνδυνον ἰέναι) προσελθὼν ἐγὼ τὸν ταξίαρχον ἐκέλευον ἀκληρωτὶ τὴν ἡμετέραν τάξιν πέμπειν. ὥστ' εἴ τινες ὑμῶν ὀργίζονται τοῖς¹⁷ τὰ μὲν τῆς πόλεως ἀξιοῦσι πράττειν, ἐκ δὲ τῶν κινδύνων ἀποδιδράσκουσιν, οὐκ ἂν δικαίως περὶ ἐμοῦ τὴν γνώμην ταύτην ἔχοιεν· οὐ γὰρ μόνον τὰ προσταττόμενα ἐποιοῦν προθύμως, ἀλλὰ καὶ κινδυνεύειν ἐτόλμων· καὶ ταῦτ' ἐποιοῦν οὐχ ὡς οὐ δεινὸν ἡγούμενος εἶναι Λακεδαιμονίοις μάχεσθαι, ἀλλ' ἵνα, εἴ ποτε ἀδίως εἰς κίνδυνον καθισταίμην, διὰ ταῦτα βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομιζόμενος ἀπάντων τῶν δικαίων τυγχάνοιμι. Καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες.

MARTYRES

Τῶν τοίνυν ἄλλων στρατειῶν καὶ φρουρῶν οὐδεμιᾶς¹⁸ ἀπελείφθην πώποτε, ἀλλὰ πάντα τὸν χρόνον διατετέλεκα μετὰ τῶν πρώτων μὲν τὰς ἐξόδους ποιούμενος, μετὰ τῶν τελευταίων δὲ ἀναχωρῶν. καίτοι χρῆ τοὺς φιλοτίμως καὶ κοσμίως πολιτευομένους ἐκ τῶν τοιούτων σκοπεῖν, ἀλλ' οὐκ εἴ τις κομᾷ. διὰ τοῦτο μισεῖν τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα ἐπιτηδεύματα οὔτε τοὺς ἰδιώτας οὔτε τὸ κοινὸν τῆς πόλεως βλάπτει, ἐκ δὲ τῶν κινδυνεύειν ἐθελόντων πρὸς τοὺς¹⁹ πολεμίους ἅπαντες ὑμεῖς ὠφελείσθε· ὥστε οὐκ ἄξιον ἂν

ὄψεως, ὃ βουλή, οὔτε φιλεῖν οὔτε μισεῖν οὐδένα, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν· πολλοὶ μὲν γὰρ μικρὸν διαλεγόμενοι καὶ κοσμίως ἀμπεχόμενοι μεγάλων κακῶν αἴτιοι γεγόνασιν, ἕτεροι δὲ τῶν τοιούτων ἀμελοῦντες πολλὰ κάγαθὰ ὑμᾶς εἰσιν εἰργασμένοι.

20 Ἦδη δὲ τινων ἡσθόμην, ὃ βουλή, καὶ διὰ ταῦτα ἀχθομένων μοι, ὅτι νεώτερος ὢν ἐπεχείρησα λέγειν ἐν τῷ δήμῳ. ἐγὼ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠναγκάσθην ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων δημηγορῆσαι, ἔπειτα μέντοι καὶ ἐμαυτῷ δοκῶ φιλοτιμότερον διατεῦναι τοῦ δέοντος, ἅμα μὲν τῶν προγόνων ἐνθυμούμενος, ὅτι οὐδὲν πέ-
21 παυνται τὰ τῆς πόλεως πράττοντες, ἅμα δὲ ὑμᾶς ὄρων (τὰ γὰρ ἀληθῆ χρὴ λέγειν) τοὺς τοιούτους μόνους ἀξίους τινὸς νομίζοντας εἶναι, ὥστε ὄρων ὑμᾶς ταύτην τὴν γνώμην ἔχοντας τίς οὐκ ἂν ἐπαρθείη πράττειν καὶ λέγειν ὑπὲρ τῆς πόλεως; ἔτι δὲ τί ἂν τοῖς τοιούτοις ἀχθοισθε; οὐ γὰρ ἕτεροι περὶ αὐτῶν κριταὶ εἰσιν, ἀλλ' ὑμεῖς.

2 (22)

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΙΤΟΠΩΛΩΝ

Πολλοὶ μοι προσεληλύθασιν, ὃ ἄνδρες δικασταί, θαυμάζοντες ὅτι ἐγὼ τῶν σιτοπωλῶν ἐν τῇ βουλῇ κατηγοροῦν, καὶ λέγοντες ὅτι ὑμεῖς, εἰ ὡς μάλιστα αὐτοὺς ἀδικεῖν ἠγεῖσθε, οὐδὲν ἤττον καὶ τοὺς περὶ τούτων λόγους ποιουμένους συκοφαντεῖν νομίζετε. ὅθεν οὖν ἠνάγκασμαι κατηγορεῖν αὐτῶν, περὶ τούτων πρῶτον εἰπεῖν βούλομαι.

2 Ἐπειδὴ γὰρ οἱ πρυτάνεις ἀπέδοσαν εἰς τὴν βουλήν περὶ αὐτῶν, οὕτως ὠργίσθησαν αὐτοῖς, ὥστε ἔλεγόν τινες τῶν ῥητόρων ὡς ἀκρίτους αὐτοὺς χρὴ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι θανάτῳ ζημιῶσαι· ἠγούμενος δὲ ἐγὼ δεινὸν εἶναι τοιαῦτα ἐθίξεσθαι ποιεῖν τὴν βουλήν, ἀναστὰς εἶπον ὅτι μοι δοκοῖη κρίνειν τοὺς σιτοπώλας κατὰ τὸν νόμον, νομίζων, εἰ μὲν εἰσιν ἄξια θανάτου εἰργασμένοι, ὑμᾶς οὐδὲν ἤττον ἡμῶν γνώσεσθαι τὰ δίκαια, εἰ δὲ μηδὲν ἀδικού-
3 σιν, οὐ δεῖν αὐτοὺς ἀκρίτους ἀπολωλέναι. πεισθείσης δὲ

τῆς βουλῆς ταῦτα, διαβάλλειν ἐπεχείρουν με λέγοντες ὡς ἐγὼ σωτηρίας ἕνεκα τῆς τῶν σιτοπωλῶν τοὺς λόγους τούτους ἐποιούμην. πρὸς μὲν οὖν τὴν βουλήν, ὅτ' ἦν αὐτοῖς ἡ κρίσις, ἔργῳ ἀπελογησάμην· τῶν γὰρ ἄλλων ἡσυχίαν ἀγόντων ἀναστὰς αὐτῶν κατηγοροῦν, καὶ πᾶσι φανερὸν ἐποίησα ὅτι οὐχ ὑπὲρ τούτων ἔλεγον, ἀλλὰ τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις ἐβοήθουν. ἠρξάμην μὲν οὖν τούτων ἕνεκα, 4 δεδιὼς τὰς αἰτίας· αἰσχροὺς δ' ἡγοῦμαι πρότερον παύσασθαι, πρὶν ἂν ὑμεῖς περὶ αὐτῶν ὅ τι ἂν βούλησθε ψηφίσησθε.

Καὶ πρῶτον μὲν ἀνάβητε. εἰπέ σὺ ἐμοί, μέτοικος εἶ ; 5 Ναί. Μετοικεῖς δὲ πότερον ὡς πεισόμενος τοῖς νόμοις τοῖς τῆς πόλεως ἢ ὡς ποιήσων ὅ τι ἂν βούλη; Ὡς πεισόμενος. Ἄλλο τι οὖν ἢ ἀξιοῖς ἀποθανεῖν, εἴ τι πεποίηκας παρὰ τοὺς νόμους, ἐφ' οἷς θάνατος ἡ ζημία ; Ἐγώ γε. Ἀπόκριναί δή μοι, εἰ ὁμολογεῖς πλείω σῖτον συμπρίασθαι πεντήκοντα φορμῶν, ὧν ὁ νόμος ἐξεῖναι κελεύει. Ἐγὼ τῶν ἀρχόντων κελευόντων συνεπιώαμην.

Ἄν μὲν τοίνυν ἀποδείξῃ, ὃ ἄνδρες δικασταί, ὡς 6 ἔστι νόμος ὃς κελεύει τοὺς σιτοπώλας συνωγεῖσθαι τὸν σῖτον, ἔαν οἱ ἄρχοντες κελεύωσιν, ἀποψηφίσασθε· εἰ δὲ μή, δίκαιον ὑμᾶς καταψηφίσασθαι. ἡμεῖς γὰρ ὑμῖν παρεσχόμεθα τὸν νόμον, ὃς ἀπαγορεύει μηδένα τῶν ἐν τῇ πόλει πλείω σῖτον πεντήκοντα φορμῶν συνωνεῖσθαι.

Χρῆν μὲν τοίνυν, ὃ ἄνδρες δικασταί, ἱκανὴν εἶναι 7 ταύτην τὴν κατηγορίαν, ἐπειδὴ οὗτος μὲν ὁμολογεῖ συμπρίασθαι, ὃ δὲ νόμος ἀπαγορεύων φαίνεται, ὑμεῖς δὲ κατὰ τοὺς νόμους ὁμωμόκατε ψηφιεῖσθαι· ὁμως δ' ἵνα πεισθῆτε ὅτι καὶ κατὰ τῶν ἀρχόντων ψεύδονται, ἀνάγκη διὰ μακροτέρων εἰπεῖν περὶ αὐτῶν. ἐπειδὴ γὰρ οὗτοι τὴν αἰ- 8 τίαν εἰς ἐκείνους ἀνέφερον, παρακαλέσαντες τοὺς ἀρχοντας ἠρωτῶμεν. καὶ οἱ μὲν τέσσαρες οὐδὲν ἔφασαν εἶδέναι τοῦ πράγματος, Ἄνυτος δ' ἔλεγεν ὡς τοῦ προτέρου χειμῶνος, ἐπειδὴ τίμιος ἦν ὁ σῖτος, τούτων ὑπερβαλλόντων ἀλλήλους καὶ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς μαχομένων συμβουλευσεῖν αὐτοῖς παύσασθαι φιλονικουσί, ἡγούμενος συμφέ-

ρειν ὑμῖν τοῖς παρὰ τούτων ὠνουμένοις ὡς ἀξιώτατον
τούτους πρίασθαι· δεῖν γὰρ αὐτοὺς ὀβολῶ μόνον πωλεῖν
9 τιμιώτερον. ὡς τοίνυν οὐ συμπριαμένους καταθέσθαι ἐκέ-
λευεν αὐτούς, ἀλλὰ μὴ ἀλλήλοις ἀντωναῖσθαι συμβούλευεν,
αὐτὸν ὑμῖν Ἄνυτον μάρτυρα παρεξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Καὶ οὗτος μὲν ἐπὶ τῆς προτέρας βουλῆς τούτους εἶπε
τοὺς λόγους, οὗτοι δὲ τῆτες συνωνούμενοι φαίνονται.

- 10 Ὅτι μὲν τοίνυν οὐχ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων κελευσθέν-
τες συνεπρίαντο τὸν σῖτον, ἀκηκόατε ἡγοῦμαι δ' ἂν ὡς
μάλιστα περὶ τούτων ἀληθῆ λέγωσιν, οὐχ ὑπὲρ αὐτῶν
αὐτοὺς ἀπολογήσεσθαι, ἀλλὰ τούτων κατηγορήσειν· περὶ
γὰρ ὧν εἰσι νόμοι διαρρηθῆν γεγραμμένοι, πῶς οὐ χρῆ
διδόναι δίκην καὶ τοὺς μὴ πειθομένους καὶ τοὺς κελεύον-
τας τούτοις τάναντία πράττειν ;
- 11 Ἄλλὰ γάρ, ὃ ἄνδρες δικασταί, οἶομαι αὐτοὺς ἐπὶ μὲν
τούτῳ τῷ λόγῳ οὐκ ἐλεήσεσθαι· ἴσως δ' ἐροῦσιν, ὥσπερ
καὶ ἐν τῇ βουλῇ, ὡς ἐπ' εὐνοίᾳ τῆς πόλεως συνωνοῦντο
τὸν σῖτον, ἴν' ὡς ἀξιώτατον ἡμῖν πωλοῖεν. μέγιστον δ'
ὑμῖν ἐρῶ καὶ περιφανέστατον τεκμήριον ὅτι ψεύδονται·
- 12 ἐχρῆν γὰρ αὐτούς, εἶπερ ὑμῶν ἕνεκα ἔπραττον ταῦτα,
φαίνεσθαι τῆς αὐτῆς τιμῆς πολλὰς ἡμέρας πωλοῦντας,
ἕως ὃ συνεωνημένος αὐτοὺς ἐπέλιπε· νῦν δ' ἐνόησε τῆς
αὐτῆς ἡμέρας ἐπώλουν δραχμῇ τιμιώτερον, ὥσπερ κατὰ
μέδιμνον συνωνούμενοι. καὶ τούτων ὑμᾶς μάρτυρας πα-
- 13 ρέχομαι. δεινὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ ὅταν εἰσφορὰν εἰς-
ενεγκεῖν δέη, ἦν πάντες εἴσεσθαι μέλλουσιν, οὐκ ἐθέ-
λουσιν, ἀλλὰ πενίαν προφασίζονται, ἐφ' οἷς δὲ θάνατός
ἐστιν ἢ ζημία καὶ λαθεῖν αὐτοῖς συνέφερε, ταῦτα ἐπ' εὐ-
νοίᾳ φασὶ τῇ ὑμετέρᾳ παρανομήσαι. καίτοι πάντες ἐπί-
στασθε ὅτι τούτοις ἤκιστα προσήκει τοιούτους ποιεῖσθαι
λόγους. τάναντία γὰρ αὐτοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις συμφέρει·
τότε γὰρ πλείιστα κερδαίνουσιν, ὅταν κακοῦ τινος ἀπαγ-
14 γελθέντος τῇ πόλει τίμιον τὸν σῖτον πωλῶσιν· οὕτω δ'
ἄσμενοι τὰς συμφορὰς τὰς ὑμετέρας ὀρῶσιν, ὥστε τὰς
μὲν πρότεροι τῶν ἄλλων πυνθάνονται, τὰς δ' αὐτοὶ λο-

γοποιοῦσιν, ἢ τὰς ναῦς διεφθάρθαι τὰς ἐν τῷ Πόντῳ, ἢ ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἐκπλεούσας συνειληφθαι, ἢ τὰ ἐμπόρια κεκλήσθαι, ἢ τὰς σπονδὰς μέλλειν ἀπορρηθῆσθαι. καὶ εἰς τοῦτ' ἔχθρας ἐλλήλυθασιν, ὥστ' ἐν τοῖς καιροῖς¹⁵ ἐπιβουλεύουσιν ὑμῖν, ὥσπερ οἱ πολέμοι. ὅταν γὰρ μάλιστα σίτου τυγχάνητε δεόμενοι, ἀναρπάξουσιν οὗτοι καὶ οὐκ ἐθέλουσι πωλεῖν, ἵνα μὴ περὶ τῆς τιμῆς διαφερώμεθα, ἀλλ' ἀγαπῶμεν ἐὰν ὅποσουτινοσοῦν πριάμενοι παρ' αὐτῶν ἀπέλθωμεν· ὥστ' ἐνίοτε εἰρήνης οὔσης ὑπὸ τούτων πολιορκούμεθα. οὕτω δὲ πάλαι περὶ τῆς τούτων¹⁶ πανουργίας καὶ κακονοίας ἢ πόλις ἔγνωκεν, ὥστ' ἐπὶ μὲν τοῖς ἄλλοις ὠνίοις ἅπασιν τοὺς ἀγορανόμους φύλακας κατεστήσατε, ἐπὶ δὲ ταύτῃ μόνῃ τῇ τέχνῃ χωρὶς σιτοφύλακας ἀποκληροῦτε· καὶ πολλάκις ἤδη παρ' ἐκείνων πολιτῶν ὄντων δίκην τὴν μεγίστην ἐλάβετε, ὅτι οὐχ οἰοί τ' ἦσαν τῆς τούτων πονηρίας ἐπικρατῆσαι. καίτοι τί χρὴ αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας ὑφ' ὑμῶν πάσχειν, ὅποτε καὶ τοὺς οὐ δυναμένους φυλάττειν ἀποκτείνετε;

Ἐνθυμείσθαι δὲ χρὴ ὅτι ἀδύνατον ὑμῖν ἐστὶν ἀποψη¹⁷ φρίσασθαι. εἰ γὰρ ἀπογνώσεσθε ὁμολογούντων αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἐμπόρους συνίστασθαι, δόξεθ' ὑμεῖς ἐπιβουλεύειν τοῖς εἰσπλέουσιν. εἰ μὲν γὰρ ἄλλην τινὰ ἀπολογίαν ἐποιῶντο, οὐδεὶς ἂν εἶχε τοῖς ἀποψηφισαμένοις ἐπιτιμᾶν· ἐφ' ὑμῖν γὰρ ὁποτέρους βούλεσθε πιστεύειν· νῦν δὲ πῶς οὐ δεινὰ ἂν δόξαίτε ποιεῖν, εἰ τοὺς ὁμολογούντας παρανομεῖν ἀζημίους ἀφήσετε; ἀναμνήσθητε δέ, ὧ ἄνδρες¹⁸ δικασταί, ὅτι πολλῶν ἤδη ἐχόντων ταύτην τὴν αἰτίαν, ἀμφισβητούντων καὶ μάρτυρας παρεχομένων, θάνατον κατέγνωτε, πιστοτέρους ἠγησάμενοι τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους. καίτοι πῶς ἂν οὐ θαυμαστὸν εἶη, εἰ περὶ τῶν αὐτῶν ἀμαρτημάτων δικάζοντες μᾶλλον ἐπιθυμεῖτε παρὰ τῶν ἀρνούμενων δίκην λαμβάνειν; Καὶ μὲν δὴ, ὧ ἄνδρες¹⁹ δικασταί, πᾶσιν ἠγοῦμαι φανερόν εἶναι ὅτι οἱ περὶ τῶν τοιούτων ἀγῶνες κοινότατοι τυγχάνουσιν ὄντες τοῖς ἐν τῇ πόλει, ὥστε πεύσσονται ἢν τινα γνώμην περὶ αὐτῶν ἔχετε, ἠγοούμενοι, ἂν μὲν θάνατον αὐτῶν καταγῶτε,

ἀποψηφισαμένοις ὅτι θάνατον λαμβάνουσιν ἀναμνήσθητε

- ὀσμωτέρους ἔσεσθαι τοὺς λοιπούς· ἂν δ' ἀζημίους
 ἀφῆτε, πολλὴν ἄδειαν αὐτοῖς ἐψηφισμένοι ἔσεσθε ποιεῖν
 2 ὅτι ἂν βούλωνται. χρὴ δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, μὴ μό-
 νον τῶν παρεληλυθότων ἕνεκα αὐτοὺς κολάζειν, ἀλλὰ καὶ
 παραδείγματος ἕνεκα τῶν μελλόντων ἔσεσθαι· οὕτω γὰρ
 ἔσονται μόγις ἀνεκτοί· ἐνθυμείσθε δὲ ὅτι ἐκ ταύτης τῆς
 τέχνης πλείστοι περὶ τοῦ σώματός εἰσιν ἠγωνισμένοι· καὶ
 οὕτω μεγάλα ἔξ αὐτῆς ὠφελοῦνται, ὥστε μᾶλλον αἰροῦν-
 ται καθ' ἑκάστην ἡμέραν περὶ τῆς ψυχῆς κινδυνεύειν ἢ
 21 παύεσθαι παρ' ὑμῶν ἀδίκως κερδαίνοντες. καὶ μὲν δὴ
 οὐδ' ἂν ἀντιβολῶσιν ὑμᾶς καὶ ἱκετεύωσι, δικαίως ἂν
 αὐτοὺς ἐλεήσαίτε, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τῶν τε πολιτῶν
 οἱ διὰ τὴν τούτων πονηρίαν ἀπέθνησκον, καὶ τοὺς ἐμ-
 πόρους ἐρ' οὓς οὗτοι συνέστησαν· οἷς ὑμεῖς χαριεῖσθε
 καὶ προθυμότερους ποιήσετε, δίκην παρὰ τούτων λαμβά-
 νοντες. εἰ δὲ μὴ, τίν' αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην ἔξειν, ἐπει-
 δὴν πύθωνται ὅτι τῶν καπήλων, οἱ τοῖς εἰσπλέουσιν ὠμο-
 λόγησαν ἐπιβουλεύειν, ἀπειρηφίσασθε ;
- 22 Οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ πλείω λέγειν· περὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλ-
 λων τῶν ἀδικούντων, ὅτου δικάζονται, δεῖ παρὰ τῶν κα-
 τηγόρων πυθέσθαι, τὴν δὲ τούτων πονηρίαν ἅπαντες ἐπί-
 στασθε. ἂν οὖν τούτων καταψηφίσηθε, τά τε δίκαια
 ποιήσετε καὶ ἀξιώτερον τὸν σίτον ὠνήσεσθε· εἰ δὲ μὴ,
 τιμώτερον.

3 (24)

[ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΝ] ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΔΙΔΟΣΘΑΙ
 Τῷ ΑΔΥΝΑΤῷ ΑΡΓΥΡΙΟΝ

Οὐ πολλοῦ δέω χάριν ἔχειν, ὦ βουλή, τῷ κατηγόρῳ
 ὅτι μοι παρεσκεύασε τὸν ἀγῶνα τουτονί. πρότερον γὰρ
 οὐκ ἔχων πρόφασιν ἐφ' ἧς τοῦ βίου λόγον δοίην, νυνὶ
 διὰ τοῦτον εἴληφα. καὶ πειράσομαι τῷ λόγῳ τοῦτον μὲν
 ἐπιδείξαι ψευδόμενον, ἑμαυτὸν δὲ βεβιωκότα μέχρι τῆσδε
 τῆς ἡμέρας ἐπαίνου μᾶλλον ἄξιον ἢ φθόνου· διὰ γὰρ
 οὐδὲν ἄλλο μοι δοκεῖ παρασκευάσαι τόνδε μοι τὸν κίν-

δυνον οὔτος ἢ διὰ φθόνον, καίτοι ὅστις τούτοις φθονεῖ²
 οὓς οἱ ἄλλοι ἐλεοῦσι, τίνος ἂν ὑμῖν ὁ τοιοῦτος ἀποσχέ-
 σθαι δοκεῖ πονηρίας : οὐ μὲν γὰρ ἔνεκα χρημάτων με
 συκοφαντεῖ, οὐδ' ὡς ἐχθρὸν ἑαυτοῦ με τιμωρεῖται· διὰ
 γὰρ τὴν πονηρίαν αὐτοῦ οὔτε φίλῳ οὔτε ἐχθρῷ πώ-
 ποτε ἐχρησάμην αὐτῷ. ἤδη τοίνυν, ὦ βουλή, δῆλός³
 ἐστὶ φθονῶν, ὅτι τοιαύτη κεχρημένος συμφορᾶ τούτου
 βελτίων εἰμι πολίτης. καὶ γὰρ οἶμαι δεῖν, ὦ βουλή, τὰ
 τοῦ σώματος δυστυχήματα τοῖς τῆς ψυχῆς ἐπιτηδεύμα-
 σιν ἰᾶσθαι, ~~εὐκότως~~ εἰ γὰρ ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾶ καὶ τὴν
 διάνοιαν ἔξω καὶ τὸν ἄλλον βίον διάξω, τί τούτου διοίσω;

Περὶ μὲν οὖν τούτων τσαυτὰ μοι εἰρησθῶ· ὑπὲρ⁴
 ὧν δέ μοι προσήκει λέγειν, ὡς ἂν οἶόν τε διὰ βραχυ-
 τάτων ἐρῶ. φησὶ γὰρ ὁ κατήγορος οὐ δικαίως με λαμ-
 βάνειν τὸ παρὰ τῆς πόλεως ἀργύριον· καὶ γὰρ τῷ σώ-
 ματι δύνασθαι καὶ οὐκ εἶναι τῶν ἀδυνάτων, καὶ τέχνην
 ἐπίστασθαι τοιαύτην ὥστε καὶ ἄνευ τοῦ διδομένου τού-
 του ζῆν. καὶ τεκμηρίοις χρῆται τῆς μὲν τοῦ σώματος ῥώ-⁵
 μης, ὅτι ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω, τῆς δ' ἐν τῇ τέχνῃ
 εὐπορίας, ὅτι δύναμαι συνεῖναι δυναμένοις ἀνθρώποις
 ἀναλίσκειν τὴν μὲν οὖν ἐκ τῆς τέχνης εὐπορίαν καὶ τὸν
 ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον, οἷος τυγχάνει, πάντας ὑμᾶς οἶμαι
 γινώσκειν· ὅμως δὲ καὶ γὰρ διὰ βραχέων ἐρῶ. ἐμοὶ γὰρ⁶
 ὁ μὲν πατήρ κατέλιπεν οὐδέν, τὴν δὲ μητέρα τελευτήσα-
 σαν πέπαυμαι τρέφων τρίτον ἔτος τουτί, παῖδες δέ μοι
 οὐπω εἰσὶν οἱ με θεραπεύουσιν· τέχνην δὲ κέκτημαι βρα-
 χέα δυναμένην ὠφελεῖν, ἣν αὐτὸς μὲν ἤδη χαλεπῶς ἐρ-
 γάζομαι, τὸν διαδεξόμενον δ' αὐτὴν οὐπω δύναμαι κτή-
 σασθαι. πρόσδοδος δέ μοι οὐκ ἔστιν ἄλλη πλὴν ταύτης,
 ἣν ἂν ἀφέλησθέ με, κινδυνεύσαιμ' ἂν ὑπὸ τῇ δυσχερε-
 στάτῃ γενέσθαι τύχη, μὴ τοίνυν, ἐπειδὴ γε ἔστιν, ὦ⁷
 βουλή, σῶσαί με δικαίως, ἀπολέσητε ἀδίκως· μηδὲ ἄ-
 νεωτέρῳ καὶ μᾶλλον ἐρρωμένῳ ὄντι ἔδοτε, πρεσβύτερον
 καὶ ἀσθενέστερον γινόμενον ἀφέλησθε· μηδὲ πρότερον
 καὶ περὶ τοὺς οὐδὲν ἔχοντας κακὸν ἐλεημονέστατοι δο-
 κοῦντες εἶναι νυνὶ διὰ τοῦτον τοὺς καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐλεει-

- 8 νοὺς ὄντας ἀγρίως ἀποδέξασθε μὴδ' ἐμὲ τολμήσαντες
 ἀδικῆσαι καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ὁμοίως ἐμοὶ διακειμέ-
 νους ἀθυμῆσαι ποιήσητε καὶ γὰρ ἂν ἄτοπον εἴη, ὦ βουλή,
 εἰ ὅτε μὲν ἀπλῆ μοι ἦν ἡ συμφορὰ, τότε μὲν φαινοίμην
 λαμβάνων τὸ ἀργύριον τοῦτο, νῦν δ' ἐπειδὴ καὶ γῆρας
 καὶ νόσοι καὶ τὰ τούτοις ἐπόμενα κακὰ προσγίγνεται
 9 μοι, τότε ἀφαιρεθείην. δοκεῖ δέ μοι τῆς πενίας τῆς ἐμῆς
 τὸ μέγεθος ὁ κατήγορος ἂν ἐπιδείξει σαφέστατα μόνος
 ἀνθρώπων. εἰ γὰρ ἐγὼ κατασταθεὶς χορηγὸς τραγωδοῖς
 προκαλεσαίμην αὐτὸν εἰς ἀντίδοσιν, δεκάκις ἂν ἔλοιτο
 χορηγῆσαι μᾶλλον ἢ ἀντιδοῦναι ἅπαξ. καὶ πῶς οὐ δει-
 νόν ἐστι νῦν μὲν κατηγορεῖν ὡς διὰ πολλὴν εὐπορίαν ἐξ
 ἴσου δύναμαι συνεῖναι τοῖς πλουσιωτάτοις, εἰ δὲ ὢν ἐγὼ
 λέγω τύχοι τι γενόμενον ὁμολογεῖν ἂν με τοιοῦτον εἶναι
 καὶ ἔτι πονηρότερον;
- 10 Περὶ δὲ τῆς ἐμῆς ἵππικῆς, ἧς οὗτος ἐτόλμησε μνησθῆ-
 ναι πρὸς ὑμᾶς, οὔτε τὴν τύχην δεῖσας οὔτε ὑμᾶς αἰσχυ-
 θείς, οὐ πολὺς ὁ λόγος. εἰκὸς γάρ, ὦ βουλή, πάντας
 τοὺς ἔχοντάς τι δυστύχημα τοῦτο ζητεῖν καὶ τοῦτο φιλο-
 σοφεῖν, ὅπως ὡς ἀλυπτότατα μεταχειριοῦνται τὸ συμβε-
 βηκὸς πάθος. ὢν εἰς ἐγὼ, καὶ περιπεπωκὸς τοιαύτη συμ-
 φορᾷ ταύτην ἐμαυτῷ ῥαστώνην ἐξηῦρον εἰς τὰς ὁδοὺς
 11 τὰς μακροτέρας τῶν ἀναγκαίων. ὁ δὲ μέγιστον, ὦ βουλή,
 τεκμήριον ὅτι διὰ τὴν συμφορὰν ἀλλ' οὐ διὰ τὴν ὕβριν,
 ὡς οὗτός φησιν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαίνω· εἰ γὰρ
 ἐκεκτῆμην οὐσίαν, ἐπ' ἀστράβης ἂν ὠχούμην, ἀλλ' οὐκ
 ἐπὶ τοὺς ἀλλοτρίους ἵππους ἀνέβαινον· νυνὶ δ' ἐπειδὴ
 τοιοῦτον οὐ δύναμαι κτήσασθαι, τοῖς ἀλλοτρίοις ἵπποις
 12 ἀναγκάζομαι χρῆσθαι πολλάκις· καίτοι πῶς οὐκ ἄτοπόν
 ἐστίν, ὦ βουλή, τοῦτον ἂν, εἰ μὲν ἐπ' ἀστράβης ὀχού-
 μενον ἑώρα με, σιωπᾶν (τί γὰρ ἂν καὶ ἔλεγεν;) ὅτι
 δ' ἐπὶ τοὺς ἡτημένους ἵππους ἀναβαίνω, περᾶσθαι πελ-
 θειν ὑμᾶς ὡς δυνατός εἰμι; καὶ ὅτι μὲν δυοῖν βακτη-
 ρίαιν χρῶμαι, τῶν ἄλλων μιᾷ χρωμένων, μὴ κατηγορεῖν
 ὡς καὶ τοῦτο τῶν δυναμένων ἐστίν, ὅτι δ' ἐπὶ τοὺς
 ἵππους ἀναβαίνω, τεκμηρίῳ χρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς ὡς εἰμι

τῶν δυναμένων ; οἷς ἐγὼ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀμφοτέροις χρώμαι.

Τοσοῦτον δὲ διενήνοχεν ἀναισχυντία τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων, ὥστε ὑμᾶς πειρᾶται πείθειν, τοσοῦτους ὄντας εἷς ὢν, ὡς οὐκ εἰμι τῶν ἀδυνάτων ἐγώ. καίτοι εἰ τοῦτο πείσει τινὰς ὑμῶν, ᾧ βουλή, τί με κωλύει κληροῦσθαι τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ ὑμᾶς ἐμοῦ μὲν ἀφελέσθαι τὸν ὀβολὸν ὡς ὑγιαίνοντος, τούτῳ δὲ ψηφίσασθαι πάντας ὡς ἀναπήρω ; οὐ γὰρ δήπου τὸν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ὡς δυνάμενον ἀφαιρήσεσθε τὸ διδόμενον, οἱ δὲ θεσμοθέται ὡς ἀδύνατον ὄντα κληροῦσθαι κωλύσουσιν, ἀλλὰ γὰρ οὔτε ὑμεῖς τούτῳ τὴν αὐτὴν ἔχετε γνώμην, οὔθ' οὔτος ὑμῖν εὖ ποιῶν ; ὁ μὲν γὰρ ὡσπερ ἐπικλήρου τῆς συμφορᾶς οὔσης ἀμφισβητήσων ἦκει καὶ πειρᾶται πείθειν ὑμᾶς ὡς οὐκ εἰμι τοιοῦτος οἶον ὑμεῖς ὀρᾶτε πάντες· ὑμεῖς δὲ (ὁ τῶν εὖ φρονούντων ἔργον ἐστί) μᾶλλον πιστεύετε τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν ὀφθαλμοῖς ἢ τοῖς τούτου λόγοις.

Λέγει δ' ὡς ὑβριστῆς εἰμι καὶ βίαιος καὶ λίαν ἀσελ- γῶς διακειμένος, ὥπερ εἰ φοβερῶς ὀνομάσειε, μέλλων ἀληθῆ λέγειν, ἀλλ' οὐκ, ἐὰν πάνυ πραόνως, ταῦτα ποιήσων. ἐγὼ δ' ὑμᾶς, ᾧ βουλή, σαφῶς οἶμαι δεῖν διαγιγνώσκειν οἷς τ' ἐγγωρεῖ τῶν ἀνθρώπων ὑβρισταῖς εἶναι καὶ οἷς οὐ προσήκει. οὐ γὰρ τοὺς πενομένους καὶ λίαν ἀπό- ρως διακειμένους ὑβρίζειν εἰκός, ἀλλὰ τοὺς πολλῶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένους· οὐδὲ τοὺς ἀδυνάτους τοῖς σώμασιν ὄντας, ἀλλὰ τοὺς μάλιστα πιστεύοντας ταῖς αὐτῶν ῥώμας· οὐδὲ τοὺς ἤδη προβεβηκότας τῇ ἡλικίᾳ, ἀλλὰ τοὺς ἔτι νέους καὶ νέαις ταῖς διανοαῖς χρωμένους, οἱ μὲν γὰρ πλούσιοι τοῖς χρήμασιν ἐξωνοῦνται τοὺς κιν- δύνους, οἱ δὲ πένητες ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας σωφρονεῖν ἀναγκάζονται· καὶ οἱ μὲν νέοι συγγνώμης ἀξιοῦνται τυγχάνειν παρὰ τῶν πρεσβυτέρων, τοῖς δὲ πρεσβυτέροις ἐξαμαρτάνουσιν ὁμοίως ἐπιτιμῶσιν ἀμφοτέροι· καὶ τοῖς μὲν ἰσχυροῖς ἐγγωρεῖ μηδὲν αὐτοῖς πάσχουσιν, οὓς ἂν βουλευθῶσιν, ὑβρίζειν, τοῖς δὲ ἀσθενέσιν οὐκ ἔστιν οὔτε ὑβριζομένοις ἀμύνεσθαι τοὺς ὑπάρξαντας οὔτε ὑβρίζειν

βουλομένοις περιγίγνεσθαι τῶν ἀδικουμένων· ὥστε μοι δοκεῖ ὁ κατήγορος εἰπεῖν περὶ τῆς ἐμῆς ὑβρεως οὐ σπουδάζων, ἀλλὰ παύων, οὐδ' ὑμᾶς πείσαι βουλόμενος ὡς εἰμι τοιοῦτος, ἀλλ' ἐμὲ κωμῶδεῖν βουλόμενος, ὥσπερ τι καλὸν ποιῶν.

- 19 Ἔτι δὲ καὶ συλλέγεσθαι φησιν ἀνθρώπους ὡς ἐμὲ πονηροὺς καὶ πολλοὺς, εἰ τὰ μὲν ἑαυτῶν ἀνηλώκασι, τοῖς δὲ τὰ σφέτερα σφάζειν βουλομένοις ἐπιβουλεύουσιν. ὑμεῖς δὲ ἐνθυμήθητε πάντες ὅτι ταῦτα λέγων οὐδὲν ἐμοῦ κατηγορεῖ μᾶλλον ἢ τῶν ἄλλων ὅσοι τέχνας ἔχουσιν, οὐδὲ τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων μᾶλλον ἢ τῶν ὡς τοὺς ἄλλους δημιουργοὺς· ἕκαστος γὰρ ὑμῶν εἴθισται προσφοιτᾶν ὁ μὲν πρὸς μυροπώλιον, ὁ δὲ πρὸς κουρειῖον, ὁ δὲ πρὸς σκυτοτομεῖον, ὁ δ' ὅποι ἂν τύχη, καὶ πλείστοι μὲν ὡς τοὺς ἐγγυτάτω τῆς ἀγορᾶς κατεσκευασμένους, ἐλάχιστοι δὲ ὡς τοὺς πλείστον ἀπέχοντας αὐτῆς, ὥστ' εἴ τις ὑμῶν πονηρίαν καταγνώσεται τῶν ὡς ἐμὲ εἰσιόντων, δῆλον ὅτι καὶ τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις διατριβόντων· εἰ δὲ κάκεινων, ἀπάντων Ἀθηναίων· ἅπαντες γὰρ εἴθισθε προσφοιτᾶν καὶ διατρίβειν ἀμουγέπου.
- 21 Ἄλλα γὰρ οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ λίαν με ἀκριβῶς ἀπολογούμενον πρὸς ἕνα ἕκαστον ὑμῖν τῶν εἰρημένων ἐνοχλεῖν πλείω χρόνον. εἰ γὰρ ὑπὲρ τῶν μεγίστων εἴρηκα, τί δεῖ περὶ τῶν φαύλων ὁμοίως τούτῳ σπουδάζειν; ἐγὼ δ' ὑμῶν, ὦ βουλή, δέομαι πάντων τὴν αὐτὴν ἔχειν περὶ ἐμοῦ
- 22 διάνοιαν, ἣν περὶ καὶ πρότερον· μὴδ' οὐ μόνου μεταλαβεῖν ἔδωκεν ἡ τύχη μοι τῶν ἐν τῇ πατρίδι, τούτου διὰ τουτονὶ ἀποστερήσθητέ με· μὴδ' ἂν πάλαι κοινῇ πάντες ἔδοτέμοι, νῦν οὗτος εἷς ὢν πείσῃ πάλιν ἡμᾶς ἀφελέσθαι. ἐπειδὴ γὰρ ὦ βουλή, τῶν μεγίστων ὁ δαίμων ἀπεστέρησεν ὑμᾶς, ἡ πόλις ἡμῖν ἐψηφίσατο τοῦτο τὸ ἀργύριον, ἡγουμένη κοινὰς εἶναι τὰς τύχας τοῖς ἅπασιν καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν. πῶς οὖν οὐκ ἂν δειλαιότατος εἴην, εἰ τῶν μὲν καλλίστων καὶ μεγίστων διὰ τὴν συμφορὰν ἀπεστερημένος εἴην, ἂν δ' ἡ πόλις ἔδωκε προνοηθεῖσα τῶν οὕτως διακειμένων, διὰ τὸν κατήγορον ἀφαιρεθείην; μὴδαμῶς, ὦ
- 23

βουλή, ταύτη θῆσθε τὸν ψῆφον· διὰ τί γὰρ ἂν καὶ τύ-
 χοιμι τοιούτων ὑμῶν ; πότερον ὅτι δι' ἐμέ τις εἰς ἀγῶνα²⁴
 πάποτε καταστὰς ἀπώλεσε τὴν οὐσίαν ; ἀλλ' οὐδ' ἂν εἰς
 ἀποδείξειεν. ἀλλ' ὅτι πολυπράγμων εἰμι καὶ θρασὺς καὶ
 καὶ φιλαπεχθῆμων ; ἀλλ' οὐ τοιαύταις ἀφορμαῖς τοῦ
 βίου τυγχάνω χρώμενος· ἀλλ' ὅτι λαν ὑβριστῆς καὶ βί-²⁵
 αιος ; ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτὸς φήσειεν, εἰ μὴ βούλοιο καὶ
 τοῦτο ψεύδεσθαι τοῖς ἄλλοις ὁμοίως· ἀλλ' ὅτι ἐπὶ τῶν
 τριάκοντα γενόμενος ἐν δυνάμει κακῶς ἐποίησα πολλοὺς
 τῶν πολιτῶν ; ἀλλὰ μετὰ τοῦ ὑμετέρου πλήθους ἔφυγον
 εἰς Χαλκίδα τὴν ἐπ' Εὐρίπω, καὶ ἔξόν μοι μετ' ἐκείνων
 ἀδεῶς πολιτεύεσθαι, μεθ' ὑμῶν εἰλόμην κινδυνεύειν ἀπελ-
 θῶν· μὴ τοίνυν, ὦ βουλή, μηδὲν ἡμαρτηκῶς ὁμοίων ὑμῶν²⁶
 τύχοιμι τοῖς πολλὰ ἡδίκηκόσιν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ψῆφον
 θέσθε περὶ ἐμοῦ ταῖς ἄλλαις βουλαῖς, ἀναμνησθέντες ὅτι
 οὔτε χρήματα διαχειρίσας τῆς πόλεως δίδωμι λόγον αὐ-
 τῶν, οὔτε ἀρχὴν ἄρξας οὐδεμίαν εὐθύ· ας ὑπέχω νῦν αὐ-
 τῆς, ἀλλὰ περὶ ὀβολοῦ μόνον ποιῶμαι τοὺς λόγους. καὶ²⁷
 οὕτως ὑμεῖς μὲν τὰ δίκαια γνώσεσθε πάντες, ἐγὼ δὲ τού-
 των ὑμῖν τυχῶν ἔξω τὴν χάριν, οὗτος δὲ τοῦ λοιποῦ μα-
 θήσεται μὴ τοῖς ἀσθενεστέροις ἐπιβουλεύειν ἀλλὰ τῶν
 ὁμοίων αὐτῷ περιγίγνεσθαι.

4 (25)

[ΔΗΜΟΥ ΚΑΤΑΛΥΣΕΩΣ] ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Ὑμῖν μὲν πολλὴν συγγνώμην ἔχω, ὦ ἄνδρες δικασ-
 ται, ἀκούουσι τοιούτων λόγων καὶ ἀναμνησχομένοις
 τῶν γεγενημένων, ὁμοίως ἅπασιν ὀργίζεσθαι τοῖς ἐν
 ἄστει μείνασι· τῶν δὲ κατηγορῶν θαναμάζω, οἱ ἀμελοῦν-
 τες τῶν οἰκειῶν τῶν ἄλλοτριῶν ἐπιμελοῦνται, εἰ σαφῶς
 εἰδότες τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας καὶ τοὺς πολλὰ ἐξημαρ-
 τηκότητας ζητοῦσιν ὑμᾶς πείθειν περὶ ἀπάντων ἡμῶν τὴν
 γνώμην ταύτην ἔχειν. εἰ μὲν οὖν οἴονται, ἃ ὑπὸ τῶν τρι-
 ἀκοντα γεγένηται τῇ πόλει, πάντ' ἐμοῦ κατηγορηκένοι,
 ἀδυνάτους αὐτοὺς ἡγοῦμαι λέγειν· οὐδὲ γὰρ πολλοστὸν
 μέρος τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων εἰρήκασιν· εἰ δὲ ὡς ἐμοί

τι προσήκον περὶ αὐτῶν ποιοῦνται τοὺς λόγους, ἀποδείξω
 τούτους μὲν ἅπαντα ψευδομένους, ἑμαυτὸν δὲ τοιοῦτον
 ὄντα οἷόςπερ ἂν τῶν ἐκ Πειραιῶς ὁ βέλτιστος ἐν ἄσσει
 3 μείνας ἐγένετο. δέομαι δ' ὑμῶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, μὴ
 τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν τοῖς συκοφάνταις. τούτων μὲν
 γὰρ ἔργον ἐστὶ καὶ τοὺς μηδὲν ἡμαρτηκότας εἰς αἰτίαν
 καθιστάναι (ἐκ τούτων γὰρ ἂν μάλιστα χρηματίζονται),
 ὑμέτερον δὲ τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσιν ἐξ ἴσου τῆς πολιτείας
 μεταδιδόναι· οὕτω γὰρ ἂν τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι
 4 πλείστους συμμάχους ἔχοιτε. ἀξιῶ δέ, ὧ ἄνδρες δικασταί,
 ἔὰν ἀποφῆνω συμφορᾶς μὲν μηδεμιᾶς αἰτίος γεγενημέ-
 νος, πολλὰ δὲ κάγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν καὶ τῷ σώ-
 ματι καὶ τοῖς χρήμασι, ταῦτα γοῦν μοι παρ' ὑμῶν ὑπάρ-
 χειν, ὧν οὐ μόνον τοὺς εὖ πεποιηκότας ἀλλὰ καὶ τοὺς μη-
 5 δὲν ἀδικοῦντας τυγχάνειν δίκαιόν ἐστι. μέγα μὲν οὖν
 ἡγοῦμαι μοι τεκμήριον εἶναι, ὅτι, εἴπερ ἐδύναντο οἱ κα-
 τήγοροι ἰδίᾳ με ἀδικοῦντα ἐξελέγξαι, οὐκ ἂν τὰ τῶν τριά-
 κοντα ἁμαρτήματα ἑμοῦ κατηγόρουν, οὐδ' ἂν φόντο
 χρῆναι ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων ἑτέρους διαβάλ-
 λειν, ἀλλ' αὐτοὺς τοὺς ἀδικοῦντας τιμωρεῖσθαι· νῦν δὲ νο-
 μίζουσι τὴν πρὸς ἐκείνους ὀργὴν ἱκανὴν εἶναι καὶ τοὺς
 6 μηδὲν κακὸν εἰργασμένους ἀπολέσαι. ἐγὼ δὲ οὐχ ἡγοῦμαι
 δίκαιον εἶναι οὔτε εἴ τινες τῇ πόλει πολλῶν ἀγαθῶν αἰτιοὶ
 γεγένηται, ἄλλους τινὰς ὑπὲρ τούτων τιμὴν ἢ χάριν κο-
 μίσασθαι παρ' ὑμῶν, οὔτ' εἴ τινες πολλὰ κακὰ εἰργασμέ-
 νοι εἰσὶν, εἰκότως ἂν δι' ἐκείνους τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας
 ὀνειδούς καὶ διαβολῆς τυγχάνειν· ἱκανοὶ γὰρ οἱ ὑπάρχον-
 τες ἔχθροὶ τῇ πόλει καὶ μέγα κέρδος νομίζοντες εἶναι τοὺς
 ἀδίκως ἐν ταῖς διαβολαῖς καθεστηκότας.

7 Πειράσομαι δ' ὑμᾶς διδάξαι, οὓς ἡγοῦμαι τῶν πολι-
 τῶν προσήκειν ὀλιγαρχίας ἐπιθυμεῖν καὶ οὓς δημοκρα-
 τίας. ἐκ τούτου γὰρ καὶ ὑμεῖς γνώσεσθε, καὶ γὰρ περὶ ἑμαυ-
 τοῦ τὴν ἀπολογίαν ποιήσομαι, ἀποφαίνων ὡς οὔτε ἐξ ὧν
 ἐν δημοκρατίᾳ οὔτε ἐξ ὧν ἐν ὀλιγαρχίᾳ πεποίηκα, οὐδὲν
 μοι προσήκον κακόνουν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ.

8 πρῶτον μὲν οὖν ἐνθυμηθῆναι χρὴ ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ἄν-

θρόπων φύσει οὔτε ὀλιγαρχικὸς οὔτε δημοκρατικὸς, ἀλλ' ἦτις ἂν ἐκάστῳ πολιτεία συμφέρη ταύτην προθυμῆται καθιστάναί· ὥστε οὐκ ἐλάχιστον ἐν ὑμῖν ἐστὶ μέρος ὡς πλείστους ἐπιθυμῆν τῶν παρόντων νυνὶ πραγμάτων. καὶ ταῦτα ὅτι οὕτως ἔχει, οὐ χαλεπῶς ἐκ τῶν πρότερον γεγενημένων μαθήσεσθε. σκέψασθε γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, τοὺς προστάνας ἀμφοτέρων τῶν πολιτειῶν, ὅσας δὴ μετεβάλλοντο. οὐ Φρύνιχος μὲν καὶ Πείσανδρος καὶ οἱ μετ' ἐκείνων δημαγωγοί, ἐπειδὴ πολλὰ εἰς ὑμᾶς ἐξήμαρτον, τὰς περὶ τούτων δεισαντες τιμωρίας τὴν προτέραν ὀλιγαρχίαν κατέστησαν, πολλοὶ δὲ τῶν τετρακοσίων μετὰ τῶν ἐκ Πειραιῶς συγκατήλθον, ἔνιοι δὲ τῶν ἐκείνους ἐκβαλόντων αὐτοὶ αὐτῆς τῶν τριάκοντα ἐγένοντο; εἰσὶ δὲ οἵτινες τῶν Ἐλευσινιάδε ἀπογραψαμένων, ἐξελθόντες μεθ' ὑμῶν, ἐπολιόρχουν τοὺς μεθ' αὐτῶν. οὐκ οὐν χαλεπὸν γινῶναι, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅτι οὐ περὶ πολιτείας εἰσὶν αἱ πρὸς ἀλλήλους διαφοραί, ἀλλὰ περὶ τῶν ἰδίᾳ συμφερόντων ἐκάστῳ. ὑμᾶς οὖν χρὴ ἐκ τούτων δοκιμάζειν τοὺς πολίτας, σκοποῦντας μὲν ὅπως ἦσαν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πεπολιτευμένοι, ζητοῦντας δὲ ἦτις αὐτοῖς ἐγγίνετο ὠφέλεια τῶν πραγμάτων μεταπεσόντων· οὕτως γάρ ἂν δικαιωτάτην τὴν κρίσιν περὶ αὐτῶν ποιῴσθε. ἐγὼ τοίνυν ἡγοῦμαι, ὅσοι μὲν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἄτιμοι ἦσαν εὐθύνας δεδωκότες ἢ τῶν ὄντων ἀπεστερημένοι ἢ ἄλλῃ τινὶ συμφορᾷ τοιαύτῃ κεχρημένοι, προσήκειν αὐτοῖς ἐτέρας ἐπιθυμῆν πολιτείας, ἐλπίζοντας τὴν μεταβολὴν ὠφέλειάν τινα αὐτοῖς ἔσσεσθαι· ὅσοι δὲ τὸν δῆμον πολλὰ κάγαθα εἰργασμένοι εἰσὶ, κακὸν δὲ μηδὲν πώποτε, ὀφείλεται δὲ αὐτοῖς χάριν κομίσασθαι παρ' ὑμῶν μᾶλλον ἢ δοῦναι δίκην τῶν πεπραγμένων, οὐκ ἄξιον τὰς περὶ τούτων ἀποδέχεσθαι διαβολάς, οὐδ' ἐὰν πάντες οἱ τὰ τῆς πόλεως πρᾶττοντες ὀλιγαρχικὸς αὐτοὺς φάσκωσιν εἶναι.

Ἐμοὶ τοίνυν, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐτ' ἰδίᾳ οὔτε δημοκρατία συμφορὰ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ οὐδεμία πώποτε ἐγένετο, καθ' ἣς τινος ἂν προθυμούμενος τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγῆναι ἐτέρων ἐπεθύμουν πραγμάτων. τε-

τριηράρχηκά τε γὰρ πεντάκις, καὶ τετρακίς νευαυμάχηκα,
 καὶ εἰσφορὰς ἐν τῷ πολέμῳ πολλὰς εἰσενήνοχα, καὶ τᾶλλα
 13 λελητούργηκα οὐδενὸς χεῖρον τῶν πολιτῶν. καίτοι διὰ
 τοῦτο πλείω τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προστατομένων ἔδαπα-
 νόμην, ἵνα καὶ βελτίων ὑφ' ὑμῶν νομιζοίμην, καὶ εἴ ποῦ
 μοί τις συμφορὰ γένοιτο, ἄμεινον ἀγωνιζοίμην. ὦν ἐν τῇ
 ὀλιγαρχίᾳ ἀπάντων ἀπεστερούμην· οὐ γὰρ τοὺς τῷ πλή-
 θει ἀγαθοῦ τινος αἰτίους γεγεννημένους χάριτος παρ' αὐ-
 τῶν ἤξιουν τυγχάνειν, ἀλλὰ τοὺς πλείστα κακὰ ὑμᾶς εἰρ-
 γασμένους εἰς τὰς τιμὰς καθίστασαν, ὡς ταύτην παρ'
 ἡμῶν πίστιν εἰληφότες. ἀχρὴ πάντας ἐνθυμουμένους μὴ
 τοῖς τούτων λόγοις πιστεύειν, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἔργων σκοπεῖν
 14 ἃ ἐκάστῳ τυγχάνει πεπραγμένα. ἐγὼ γάρ, ὧ ἄνδρες δικα-
 σταί, οὔτε τῶν τετρακοσίων ἐγενόμην· ἢ τῶν κατηγορῶν
 ὁ βουλόμενος παρελθὼν ἐξελεγξάτω· οὐ τοίνυν οὐδ'
 ἐπειδὴ οἱ τριάκοντα κατέστησαν, οὐδεὶς με ἀποδείξει οὔτε
 βουλευσάντα οὔτε ἀρχὴν οὐδεμίαν ἄρξαντα. καίτοι εἰ
 μὲν ἐξόν μοι ἄρχειν μὴ ἐβουλόμην, ὑφ' ὑμῶν νυνὶ τιμᾶ-
 σθαι δίκαιός εἰμι· εἰ δὲ οἱ τότε δυνάμενοι μὴ ἤξιουν μοι
 μεταδιδόναι τῶν πραγμάτων, πῶς ἂν φανερώτερον ἢ οὐ-
 15 τως ψευδομένους ἀποδείξαιμι τοὺς κατηγοροὺς ;
 Ἔτι τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων
 τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων ἄξιον σκέψασθαι. ἐγὼ γὰρ τοιοῦ-
 τον ἐμαυτὸν ἐν ταῖς τῆς πόλεως συμφοραῖς παρέσχον ὥστε,
 εἰ πάντες τὴν αὐτὴν γνώμην ἔσχον ἐμοί, μηδένα ἂν
 ὑμῶν μηδεμιᾶ χρήσασθαι συμφορᾶ. ὑπ' ἐμοῦ γὰρ ἐν τῇ
 ὀλιγαρχίᾳ οὔτε ἀπαχθεὶς οὐδεὶς φανήσεται, οὔτε τῶν
 ἐχθρῶν οὐδεὶς τετιμωρημένος, οὔτε τῶν φίλων εὖ πεπον-
 16 θῶς. (καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἄξιον θαυμάζειν· εὖ μὲν γὰρ
 ποιεῖν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ χαλεπὸν ἦν, ἐξαμαρτάνειν δὲ
 τῷ βουλομένῳ ῥάδιον.) οὐ τοίνυν οὐδ' εἰς τὸν κατάλο-
 γον Ἀθηναίων καταλέξας οὐδένα φανήσομαι, οὐδὲ δίκαι-
 ον καταδικαιησάμενος οὐδενός, οὐδὲ πλουσιώτερος ἐκ
 τῶν ὑμετέρων γεγονῶς συμφορῶν. καίτοι εἰ τοῖς ἰῶν γε-
 γεννημένων κακῶν αἰτίοις ὀργίζεσθε, εἰκὸς καὶ τοὺς μηδὲν
 17 ἡμαρτηκότας βελτίους ὑφ' ὑμῶν νομίζεσθαι. καὶ μὲν δὴ,

ὧ ἄνδρες δικασταί, μεγίστην ἠγοῦμαι περὶ ἑμαυτοῦ τῆ δημοκρατία πιστὴν δεδωκέναι. ὅστις γὰρ τότε οὐδὲν ἐξήμαρτον οὕτω πολλῆς δεδομένης ἐξουσίας, ἧ που νῦν σφόδρα προθυμηθῆσομαι χρηστὸς εἶναι, εὖ εἰδὼς ὅτι, εἰάν ἀδικῶ, παραχρῆμα δώσω δίκην. ἀλλὰ γὰρ τοιαύτην διὰ τέλους γνώμην ἔχω, ὥστε ἐν ὀλιγαρχίᾳ μὲν μὴ ἐπιθυμεῖν τῶν ἀλλοτρίων, ἐν δημοκρατίᾳ δὲ τὰ ὄντα προθύμως εἰς ὑμᾶς ἀναλίσκειν.

Ἠγοῦμαι δέ, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐκ ἂν δικαίως¹⁸ ὑμᾶς μισεῖν τοὺς ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ μηδὲν πεπονθότας κακόν, ἐξὸν ὀργίζεσθαι τοῖς εἰς τὸ πλῆθος ἐξημαρτηκόσιν, οὐδὲ τοὺς μὴ φυγόντας ἐχθροὺς νομίζειν, ἀλλὰ τοὺς ὑμᾶς ἐκβαλόντας, οὐδὲ τοὺς προθυμουμένους τὰ ἑαυτῶν σῶσαι, ἀλλὰ τοὺς τὰ τῶν ἄλλων ἀφηρημένους, οὐδὲ οἱ τῆς σφετέρως αὐτῶν σωτηρίας ἕνεκα ἔμειναν ἐν τῷ ἄστει, ἀλλ' οἵτινες ἐτέρους ἀπολέσαι βουλόμενοι μετέσχον τῶν πραγμάτων. εἰ δὲ οἴεσθε χρῆναι, οὐς ἐκεῖνοι παρέλιπον ἀδικοῦντες, ὑμεῖς ἀπολέσαι, οὐδεὶς τῶν πολιτῶν ὑπολειφθήσεται.

Σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ ἐκ τῶνδε, ὧ ἄνδρες δικασταί.¹⁹ πάντες γὰρ ἐπίστασθε ὅτι ἐν τῇ προτέρᾳ δημοκρατίᾳ τῶν τὰ τῆς πόλεως πραττόντων πολλοὶ μὲν τὰ δημόσια ἔκλεπτων, ἔνιοι δ' ἐπὶ τοῖς ὑμετέροις ἐδωροδόκουν, οἱ δὲ συκοφαντοῦντες τοὺς συμμάχους ἀφίστασαν. καὶ εἰ μὲν οἱ τριάκοντα τούτους μόνους ἐτιμωροῦντο, ἄνδρας ἀγαθοὺς καὶ ὑμεῖς ἂν αὐτοὺς ἠγεῖσθε· νῦν δέ, ὅτε ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις ἡμαρτημένων τὸ πλῆθος κακῶς ποιεῖν ἠξίου, ἠγανακτεῖτε, ἠγούμενοι δεινὸν εἶναι τὰ τῶν ὀλίγων ἀδικήματα πάσῃ τῇ πόλει κοινὰ γίνεσθαι. οὐ τοίνυν ἄξιον²⁰ χρῆσθαι τούτοις, οἷς ἐκείνους ἑωρᾶτε ἑξαμαρτάνοντας, οὐδὲ ἂ πάσχοντες ἀδίκᾳ ἐνομίζετε πάσχειν, ὅταν ἐτέρους ποιῆτε, δίκαια ἠγεῖσθαι, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν κατελθόντες περὶ ἡμῶν γνώμην ἔχετε, ἢ περὶ φεύγοντες περὶ ὑμῶν αὐτῶν εἶχετε· ἐκ τούτων γὰρ καὶ ὁμόνοιαν πλείστην ποιήσετε, καὶ ἡ πόλις ἔσται μεγίστη, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιάρωτα ψηφιεῖσθε.

- 21 Ἐνθυμηθῆναι δὲ χρή, ὧ ἄνδρες δικασταί, καὶ τῶν ἐπὶ τῶν τριάκοντα γεγενημένων, ἵνα τὰ τῶν ἐχθρῶν ἀμαρτήματα ἄμεινον ὑμᾶς ποιήσῃ περὶ τῶν ὑμετέρων αὐτῶν βουλευσασθαι. ὅτε μὲν γὰρ ἀκούετε τοὺς ἐν ἄστει τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, μικρὰς ἐλπίδας εἶχετε τῆς καθόδου, ἡγούμενοι τὴν ἡμετέραν ὁμόνοιαν μέγιστον
- 22 κακὸν εἶναι τῇ ὑμετέρᾳ φυγῇ· ἐπειδὴ δὲ ἐπυνθάνεσθε τοὺς μὲν τρισχιλίους στασιάζοντας, τοὺς δὲ ἄλλους πολίτας ἐκ τοῦ ἄστεως ἐκκεκηρυγμένους, τοὺς δὲ τριάκοντα μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντας, πλείστους δὲ ὄντας τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν δεδιότας ἢ τοὺς ὑμῖν πολεμοῦντας, τότε ἤδη καὶ κατιέναι προσεδοκάτε καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν λήψεσθαι δίκην. ταῦτα γὰρ τοῖς θεοῖς ἠὔχεσθε, ἅπερ ἐκείνους ἐωρᾶτε ποιοῦντας, ἡγούμενοι διὰ τὴν τῶν τριάκοντα πονηρίαν πολὺ μᾶλλον σωθήσεσθαι ἢ διὰ τὴν τῶν φευγόντων
- 23 δύναμιν κατιέναι. χρή τοίνυν, ὧ ἄνδρες δικασταί, τοῖς πρότερον γεγενημένοις παραδείγμασι χρωμένους βουλευέσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι, καὶ τούτους ἡγεῖσθαι δημοτικωτάτους, οἵτινες ὁμονοεῖν ὑμᾶς βουλόμενοι τοῖς ὄρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις ἐμμένουσι, νομίζοντες καὶ τῆς πόλεως ταύτην ἱκανωτάτην εἶναι σωτηρίαν καὶ τῶν ἐχθρῶν μεγίστην τιμωρίαν· οὐδὲν γὰρ ἂν εἴη αὐτοῖς χαλεπώτερον τούτων, ἢ πυνθάνεσθαι μὲν ἡμᾶς μετέχοντας τῶν πραγμάτων, αἰσθάνεσθαι δὲ οὕτως διακειμένους τοὺς πολίτας ὥσπερ μηδενὸς ἐγκλήματος πρὸς
- 24 ἀλλήλους γεγενημένου. χρή δὲ εἰδέναί, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι οἱ φεύγοντες τῶν ἄλλων πολιτῶν ὡς πλείστους καὶ διαβεβλήσθαι καὶ ἠτιμῶσθαι βούλονται, ἐλπίζοντες τοὺς ὑφ' ὑμῶν ἀδικουμένους ἑαυτοῖς ἔσεσθαι συμμάχους, τοὺς δὲ συκοφάντας εὐδοκιμεῖν δέξαιντ' ἂν παρ' ὑμῖν καὶ μέγα δύνασθαι ἐν τῇ πόλει· τὴν γὰρ τούτων πονηρίαν ἑαυτῶν ἡγούνηται σωτηρίαν.
- 25 Ἄξιον δὲ μνησθῆναι καὶ τῶν μετὰ τοὺς τετρακοσίους πραγμάτων· εὖ γὰρ εἴσεσθε ὅτι, ἅ μιν οὗτοι συμβουλεύουσιν, οὐδελώποτε ὑμῖν ἐλυσιτέλησεν, ἅ δ' ἐγὼ παραινῶ, ἀμφοτέραις ἀεὶ ταῖς πολιτείαις συμφέρει. ἴστε γὰρ Ἐπι-

γένην καὶ Δημοφάνην καὶ Κλεισθένην ἰδίᾳ μὲν καρπωσα-
 μένους τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς, δημοσίᾳ δὲ ὄντας μεγί-
 στων κακῶν αἰτίους. ἐνίων μὲν γὰρ ἔπεισαν ὑμᾶς ἀκρί-²⁶
 των θάνατον καταψηφίσασθαι, πολλῶν δὲ ἀδίκως δη-
 μεῦσαι τὰς οὐσίας, τοὺς δ' ἐξέλασαι καὶ ἀτιμῶσαι τῶν
 πολιτῶν· τοιοῦτοι γὰρ ἦσαν ὥστε τοὺς μὲν ἡμαρτηκότας
 ἀργύριον λαμβάνοντες ἀφιέναι, τοὺς δὲ μηδὲν ἡδικοῦ-
 τας εἰς ὑμᾶς εἰσιόντες ἀπολλύναι. καὶ οὐ πρότερον ἐπαύ-
 σαντο, ἕως τὴν μὲν πόλιν εἰς στάσεις καὶ τὰς μεγίστας
 συμφορὰς κατέστησαν, αὐτοὶ δ' ἐκ πενήτων πλούσιοι ἐγέ-
 νοντο. ὑμεῖς δὲ οὕτως διετέθητε ὥστε τοὺς μὲν φεύγοντας²⁷
 κατεδέξασθε, τοὺς δ' ἀτίμους ἐπιτίμους ἐποιήσατε, τοῖς
 δ' ἄλλοις περὶ ὁμοιοῦς ὅρκους ὥμνυτε· τελευτῶντες δὲ
 ἡδίων ἂν τοὺς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαντοῦντας ἐτιμω-
 ρήσασθε ἢ τοὺς ἄρξαντας ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ· καὶ εἰκότως,
 ὧ ἄνδρες δικασταί, πᾶσι γὰρ ἤδη φανερόν ἐστιν ὅτι διὰ
 τοὺς μὲν ἀδίκως πολιτευομένους ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ δημο-
 κρατία γίγνεται, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ δημοκρατίᾳ συκοφαν-
 τοῦντας ὀλιγαρχία δις κατέστη· ὥστε οὐκ ἄξιον τούτοις
 πολλάκις χρῆσθαι συμβούλοις, οἷς οὐδὲ ἅπαξ ἐλυσιτέλησε
 πειθομένοις. σκέψασθαι δὲ χρὴ ὅτι καὶ τῶν ἐκ Πειραιῶς²⁸
 οἱ μεγίστην δόξαν ἔχοντες καὶ μάλιστα κεινδυνευκότες
 καὶ πλείστα ὑμᾶς ἀγαθὰ εἰργασμένοι πολλάκις ἤδη τῷ
 ἡμετέρῳ πλήθει διεκελεύσαντο τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συν-
 θήκαις ἐμμένειν, ἡγοούμενοι ταύτην δημοκρατίας εἶναι
 φυλακὴν· τοῖς μὲν γὰρ ἐξ ἄστεως ὑπὲρ τῶν παρεληλυθό-
 των ἄδειαν ποιῆσειν, τοῖς δ' ἐκ Πειραιῶς οὕτως πλείστον
 ἂν χρόνον τὴν πολιτείαν παραμείναι. οἷς ὑμεῖς πολὺ ἂν²⁹
 δικαιοτέρον πιστεύετε ἢ τούτοις, οἱ φεύγοντες μὲν δι'
 ἑτέρους ἐσώθησαν, κατελθόντες δὲ συκοφαντεῖν ἐπιχει-
 ροῦσιν. ἡγοῦμαι δέ, ὧ ἄνδρες δικασταί, τοὺς μὲν τὴν
 αὐτὴν γνώμην ἔχοντας ἐμοὶ τῶν ἐν ἄστει μεινάντων φα-
 νεροῦς γεγενῆσθαι καὶ ἐν ὀλιγαρχίᾳ καὶ ἐν δημοκρατίᾳ,
 ὅποιοι τινὲς εἰσι πολῖται· τούτων δ' ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι³⁰
 ἂν ἐποίησαν, εἴ τις αὐτοὺς εἶασε τῶν τριάκοντα γενέσθαι,
 οἱ νῦν δημοκρατίας οὐθὲς ταῦτ' ἐκείνοις πράττουσι, καὶ

ταχέως μὲν ἐκ πενήτων πλούσιοι γεγένηται, πολλὰς δὲ
 ἀρχὰς ἀρχόντες οὐδεμιᾶς εὐθύνην διαδόασιν, ἀλλ' ἀντὶ
 μὲν ὁμοιοῦς ὑποψίαν πρὸς ἀλλήλους πεποιθήκασιν, ἀντὶ
 δὲ εἰρήνης πόλεμον κατηγγέλκασιν, διὰ τούτους δὲ ἄπι-
 31 στοι τοῖς Ἑλλησι γεγενήμεθα. καὶ τοσοῦτων κακῶν καὶ
 ἐτέρων πολλῶν ὄντες αἴτιοι, καὶ οὐδὲν διαφέροντες τῶν
 τριάκοντα πλὴν ὅτι ἐκεῖνοι μὲν ὀλιγαρχίας οὐσῆς ἐπιθύ-
 μουν ὥνπερ οὗτοι, οὗτοι δὲ δημοκρατίας τῶν αὐτῶν
 ὥνπερ ἐκεῖνοι, ὅμως οἴονται χρῆναι οὕτως ὀραδίως ὅν ἂν
 βούλωνται κακῶς ποιεῖν, ὥσπερ τῶν μὲν ἄλλων ἀδικού-
 32 των, ἄριστοι δὲ ἄνδρες αὐτοὶ γεγενημένοι. καὶ τούτων
 μὲν οὐκ ἄξιον θαυμάζειν, ὑμῶν δὲ, ὅτι οἴεσθε μὲν δη-
 μοκρατίαν εἶναι, γίγνεται δὲ ὅ τι ἂν οὗτοι βούλωνται,
 καὶ δίκην δίδοσιν οὐχ οἱ τὸ ὑμέτερον πλῆθος ἀδικούν-
 τες, ἀλλ' οἱ τὰ σφέτερα αὐτῶν μὴ δίδόντες. καὶ δέξαιντ' ἂν
 μικρὰν εἶναι τὴν πόλιν μᾶλλον ἢ δι' ἄλλους μεγάλην καὶ
 33 ἔλευθέραν, ἡγούμενοι νῦν μὲν διὰ τοὺς ἐκ Πειραιῶς
 ἀκινδύνως αὐτοῖς ἐξεῖναι ποιεῖν ὅ τι ἂν βούλωνται, ἐὰν δ'
 ὕστερον ὑμῖν δ' ἐτέρους σωτήρια γένηται, τούτους μὲν
 ἐπιλύσεσθαι, ἐκείνους δὲ μείζον δυνήσεσθαι· ὥστε τὸ αὐτὸ
 πάντες ἐμποδῶν εἰσιν ἐὰν τι δι' ἄλλων ἀγαθὸν ὑμῖν φαί-
 34 νηται· τοῦτο μὲν οὖν οὐ χαλεπὸν τῷ βουλομένῳ κατα-
 νοῆσαι· αὐτοὶ τε γὰρ οὐκ ἐπιθυμοῦσι λανθάνειν, ἀλλ'
 αἰσχύνονται μὴ δοκοῦντες εἶναι πονηροί, ὑμεῖς δὲ τὰ μὲν
 αὐτοὶ ὄρατε, τὰ δ' ἐτέρων πολλῶν ἀκούετε. ἡμεῖς δὲ, ὡ
 ἄνδρες δικασταί, δίκαιον μὲν ἡγούμεθ' εἶναι πρὸς πάντας
 ὑμᾶς τοὺς πολίτας ταῖς συνθήκαις καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμέ-
 35 νειν, ὅμως δὲ, ὅταν μὲν ἴδωμεν τοὺς τῶν κακῶν αἰτίους
 δίκην δίδοντας, τῶν τότε περὶ ὑμᾶς γεγενημένων μεμνη-
 μένοι συγγνώμην ἔχομεν, ὅταν δὲ φανεροὶ γένησθε τοὺς
 μηδὲν αἰτίους ἐξ ἴσου τοῖς ἀδικούσι τιμωρούμενοι, τῇ
 αὐτῇ ψήφῳ πάντας ἡμᾶς εἰς ὑποψίαν καταστήσετε. . . .

ΚΑΤΑ ΦΙΛΩΝΟΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ

Ὡμην μὲν, ὦ βουλή, οὐκ ἂν ποτ' εἰς τοῦτο τόλμησ
 Φίλωνα ἀφικέσθαι, ὥστε ἐθελῆσαι ὡς ὑμᾶς ἐλθεῖν δοκι-
 μασθησόμενον· ἐπειδὴ δὲ οὐχ ἔν τι μόνον ἀλλὰ πολλὰ
 τολμηρός ἐστιν, ἐγὼ δὲ ὁμόσας εἰσήλθον εἰς τὸ βουλευ-
 τήριον τὰ βέλτιστα βουλευσείν τῇ πόλει, ἔνεστί τε ἐν τῷ ²
 ὄρκῳ ἀποφανεῖν εἰ τίς τινα σῖδε τῶν λαχόντων ἀνεπιτή-
 δειον ὄντα βουλεύειν, ἐγὼ τὴν κατὰ τουτουὶ Φίλωνος
 ποιήσομαι κατηγορίαν, οὐ μέντοι γε ἰδίαν ἔχθραν οὐδε-
 μίαν μεταπορευόμενος, οὐδὲ τῷ δύνασθαι καὶ εἰσθιέναι
 λέγειν ἐν ὑμῖν ἐπαρθείς, ἀλλὰ τῷ πλήθει τῶν ἀμαρτημά-
 των αὐτοῦ πιστεύων, καὶ τοῖς ὄρκοις οἷς ὄμοσα ἐμμένειν
 ἀξιῶν. γνῶσαθε μὲν οὖν ὅτι οὐκ ἀπὸ ἴσης παρασκευῆς ³
 ἐγὼ τε τοῦτον ἐλέγξω οἷός ἐστι, καὶ οὗτος ἐπεχείρησε πο-
 νηρός εἶναι· ὅμως εἰ τι ἐγὼ ἐλλείποιμι τῷ λόγῳ τῆς κατη-
 γορίας, οὐκ ἂν δίκαιος εἴη οὗτος διὰ τοῦτο ὠφελήθηται,
 ἀλλὰ μᾶλλον, ὅ τι ἱκανῶς διδάξαιμι, ἐκ τούτων ἀποδοκι-
 μασθήναι. ἐνδεῶς μὲν γὰρ διὰ τὴν ἀπειρίαν πάντων ⁴
 τῶν τούτῳ πεπραγμένων, ἱκανῶς δὲ διὰ τὴν περὶ αὐτὸν
 κακίαν εἰρηκῶς ἂν εἴην. ἀξιῶ δὲ καὶ ὑμῶν οἵτινες δυνα-
 τώτεροι ἐμοῦ εἰσι λέγειν, ἀποφῆναι μεῖζον ὄντα αὐτοῦ
 τὰ ἀμαρτήματα, καὶ ἐξ ὧν ἂν ἐγὼ ὑπολίπω, πάλιν
 αὐτοὺς περὶ ὧν ἴσασι κατηγορῆσαι Φίλωνος· οὐ γὰρ ἐκ
 τῶν ὑπ' ἐμοῦ μόνου λεγομένων δεῖ ὑμᾶς περὶ αὐτοῦ ὁποῖός
 ἐστι σκέψασθαι.

Ἐγὼ γὰρ οὐκ ἄλλους τινὰς φημι δίκαιον εἶναι βουλευ- ⁵
 ε἖ν περὶ ἡμῶν, ἢ τοὺς πρὸς τῷ εἶναι πολίτας καὶ ἐπιθυμοῦν-
 τας τούτου. τούτοις μὲν γὰρ μεγάλα τὰ διαφέροντά ἐστιν
 εἶτε πράττειν τὴν πόλιν τήνδε καὶ ἀνεπιτηδεῖως διὰ τὸ
 ἀναγκαῖον σφίσιν αὐτοῖς ἡγεῖσθαι εἶναι, μετέχειν τὸ μέ-
 ρος τῶν δεινῶν, ὥσπερ καὶ τῶν ἀγαθῶν μετέχουσι· καὶ γὰρ ⁶
 οἱ φύσει μὲν πολῖται εἰσι, γνώμη δὲ χρωῶνται ὡς πᾶσα γῆ
 πατρὶς αὐτοῖς ἐστιν ἐν ἣ ἂν τὰ ἐπιτήδεια ἔχωσιν, οὗτοι
 δῆλοί εἰσιν ὅτι ῥαδίως ἂν παρέντες τὸ τῆς πόλεως κοινὸν

ἀγαθὸν ἐπὶ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον κέρδος ἔλθοιεν διὰ τὸ μὴ τὴν πόλιν ἀλλὰ τὴν οὐσίαν πατρίδα ἑαυτοῖς ἡγεῖσθαι. ἐγὼ τοίνυν ἀποφανῶ Φίλωνα τουτονὶ περὶ πλείονος ποιησάμενον τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν ἢ τὸν κοινὸν τῆς πόλεως κίνδυνον, καὶ ἡγησάμενον κρεῖττον εἶναι αὐτὸν ἀκινδύνως τὸν βίον διάγειν ἢ τὴν πόλιν σφῆξιν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις πολίταις κινδυνεύοντα.

8 Οὗτος γάρ, ὦ βουλή, ὅτε ἡ συμφορὰ τῇ πόλει ἦν (ἧς ἐγὼ, καθ' ὅσον ἀναγκάζομαι, κατὰ τοσοῦτον μέμνημαι), ἐκκεκηρυγμένος ἐκ τοῦ ἄστεως ὑπὸ τῶν τριάκοντα μετὰ τοῦ ἄλλου πλήθους τῶν πολιτῶν τέως μὲν ὄκει ἐν ἀγρῶ, ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀπὸ Φυλῆς κατῆλθον εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ οὐ μόνον οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀλλὰ καὶ οἱ ἐκ τῆς ὑπερορίας οἱ μὲν εἰς τὸ ἄστυ οἱ δ' εἰς τὸν Πειραιᾶ συνελέγοντο, καὶ καθ' ὅσον ἕκαστος οἶός τ' ἦν, κατὰ τοσοῦτον ἐβροήθει τῇ πατρίδι, τὰ ἐναντία ἅπασι τοῖς ἄλλοις πολίταις ἐποίησε·

9 συσκευασάμενος γὰρ τὰ ἑαυτοῦ ἐνθένδε εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐξώκησε, καὶ ἐν Ὀρωπῶ μετοίκιον κατατιθεῖς ἐπὶ προστατάτου ὄκει, βουλευθεὶς παρ' ἐκείνοις μετοικεῖν μᾶλλον ἢ μεθ' ἡμῶν πολίτης εἶναι. οὐ τοίνυν οὐδ' ὥσπερ ἔνιοί τινες τῶν πολιτῶν μετεβάλλοντο, ἐπειδὴ ἐώρων τοὺς ἀπὸ Φυλῆς ἐν οἷς ἔπραττον εὐτυχοῦντας, οὐδὲ τούτων τι τῶν εὐτυχημάτων ἠξίωσε μετασχεῖν, ἐπὶ κατεργασμένοις μᾶλλον ἐλθεῖν βουλόμενος ἢ συγκατελθεῖν κατεργασάμενός τι τῶν τῇ κοινῇ πολιτείᾳ συμφερόντων· οὐδ' ἦλθεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, οὐδ' ἔστιν ὅπου ἑαυτὸν ὑμῖν τόξαι πα-

10 ρέσχεν. καίτοιγε ὅστις εὐτυχοῦντας ὄρων ἡμᾶς ἐτόλμα προδιδόναι, τί ποτε ὡς μὴ ἐβουλόμεθά γε πρᾶττοντας ἐποίησεν ἄν; ὅσοι μὲν τοίνυν διὰ συμφορὰς ἰδίας οὐ μετέσχον τῶν τότε γενομένων τῇ πόλει κινδύνων, συγνώμης τινὸς ἄξιοί εἰσι τυχεῖν· οὐδεὶ γὰρ οὐδὲν ἐκούσιον

11 δυστύχημα γίγνεται· ὅσοι δὲ γνώμῃ τοῦτο ἐπραξαν, οὐδεμιᾶς συγγνώμης ἄξιοί εἰσιν· οὐ γὰρ διὰ δυστυχίαν ἀλλὰ δι' ἐπιβουλήν ἐποίησαν αὐτό. καθέστηκε δέ τι ἔθος δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις τῶν αὐτῶν ἀδικημάτων μάλιστα ὀργίζεσθαι τοῖς μάλιστα δυναμένοις μὴ ἀδικεῖν, τοῖς δὲ

πένησιν ἢ ἀδυνάτοις τῷ σώματι συγγνώμην ἔχειν διὰ τὸ ἠγεῖσθαι ἄκοντας αὐτοὺς ἀμαρτάνειν. οὗτος τοίνυν οὐδε-¹² μίᾳ συγγνώμῃ ἀξιός ἐστι τυχεῖν· οὔτε γὰρ τῷ σώματι ἀδύνατος ἦν ταλαιπωρεῖν, ὡς καὶ ὑμεῖς ὄρατε, οὔτε τῇ οὐσίᾳ ἄπορος λητουργεῖν, ὡς ἐγὼ ἀποδείξω. ὅστις οὖν ὅσον δυνατὸς ἦν ὠφελεῖν, τοσοῦτον κακὸς ἦν, πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ὑπὸ πάντων ὑμῶν μισοῖτο ; ἀλλὰ μὴν οὐδ' ¹³ ἀπεχθίσεσθι γε τῶν πολιτῶν οὐδενὶ τοῦτον ἀποδοκιμάσαντες, ὅς οὔ τι τοὺς ἐτέρους ἀλλ' ἀμφοτέρους φανερός ἐστι προδοῦς, ὥστε μήτε τοῖς ἐν τῷ ἄστει γενομένοις φίλον προσήκειν εἶναι τοῦτον (οὐ γὰρ ἠξίωσεν ὡς αὐτοὺς ἔλθειν κινδυνεύοντας), μήτε τοῖς τὸν Πειραιᾶ καταλαβοῦσιν· οὐδὲ γὰρ τούτοις ἠθέλησε συγκατελθεῖν, φυγὰς καὶ ταῦτα καὶ αὐτὸς γενόμενος. εἰ μέντοι τι μέρος περιέσσι ¹⁴ τῶν πολιτῶν ὃ τι τῶν αὐτῶν μετέσχε τούτῳ πραγμάτων, μετ' ἐκείνων, ἔάν ποτε (ὃ μὴ γένοιτο) λάβωσι τὴν πόλιν, βουλευεῖν ἀξιούτω.

Ὡς οὖν ᾄκει τε ἐν Ὁρωπῷ ἐπὶ προστάτου καὶ ἐκέκτητο ἰκανὴν οὐσίαν καὶ οὔτ' ἐν τῷ Πειραιεῖ οὔτ' ἐν τῷ ἄστει ἔθετοτὰ ὄπλα, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ταῦτα πρῶτον ἀληθῆ λέγω, ἀκούσατε τῶν μαρτύρων.

MARTYRES

Ὑπολείπεται τοίνυν αὐτῷ λέγειν ὡς τῷ μὲν σώματι ¹⁵ δ' ἀσθένειάν τινα γενομένην ἀδύνατος κατέστη βοηθῆσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἐπαγγειλάμενος αὐτὸς ἢ χρήματ' εἰσενεγκεῖν εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον ἢ ὀπλίσαι τινὰς τῶν ἑαυτοῦ δημοτῶν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν πολιτῶν αὐτοὶ οὐ δυνάμενοι λητουργεῖν τοῖς σώμασιν. ἵνα οὖν μὴ ἐγγένηται αὐτῷ ψευσαμένῳ ἕξαπα-¹⁶ τῆσαι, καὶ περὶ τούτων ἤδη σαφῶς ὑμῖν ἀποδείξω, ἐπειδὴ ὕστερον οὐκ ἐξέσται μοι παρελθόντι ἐνθάδ' ἐλέγχειν αὐτόν. Καὶ μοι κάλει Διότιμον τὸν Ἀχαρνέα καὶ τοὺς αἰρεθέντας μετ' αὐτοῦ τοὺς δημότας ὀπλίσαι ἀπὸ τῶν εἰσενεχθέντων χρημάτων.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΡΕΘΕΝΤΩΝ ΜΕΤΑ ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

- 17 Οὗτος τοίνυν οὐχ ὅπως ὠφελήσει τὴν πόλιν ἐν τοιούτῳ καιρῷ καὶ τοιαύτη καταστάσει διανοήθη, ἀλλ' ὅπως τι κερδανεῖ ἀπὸ τῶν ὑμετέρων συμφορῶν παρεσκευάσατο· ὀρμώμενος γὰρ ἐξ Ὀρωποῦ, τοτὲ μὲν αὐτὸς μόνος, τοτὲ δ' ἐτέροις ἠγούμενος, οἷς τὰ ὑμέτερα δυστυχήματα εὐτυχήματα ἐγεγόνει, περιῶν κατὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ ἐντυγχάνων τῶν πολιτῶν τοῖς πρεσβυτάτοις, οἱ κατέμειναν ἐν τοῖς δήμοις ὀλίγα μὲν τῶν ἐπιτηδείων ἔχοντες, ἀναγκαῖα δέ, εὖνοι μὲν ὄντες τῷ πλήθει, ἀδύνατοι δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βοηθεῖν, τούτοις ἀφηρεῖτο τὰ ὑπάρχοντα, περὶ πλείονος ποιούμενος αὐτὸς μικρὰ κερδαίνειν ἢ ἐκείνους μηδὲν ἀδικεῖν· οἱ νῦν αὐτὸν δι' αὐτὸ τοῦτο οὐχ οἷοί τε εἰσιν ἐπεξελεθεῖν ἅπαντες, δι' ὅπερ καὶ τότε ἀδύνατοι τῇ
- 18 πόλει βοηθεῖν ἦσαν. οὐ μέντοι τοῦτόν γε χρὴ διὰ τὴν ἐκείνων ἀδυναμίαν δις ὠφεληθῆναι, τότε τ' ἀφελόμενον ἂ εἶχον, νῦν τε δοκιμασθέντα ὑφ' ὑμῶν· ἀλλὰ κἂν ὅστισοῦν παραγένηται τῶν ἀδικηθέντων, μέγα αὐτὸ ἠγήσασθε εἶναι, καὶ τοῦτον ὑπερμισήσατε, ὅστις ἐτόλμησεν, οἷς ἕτεροι διδόναι παρ' ἑαυτῶν τι προηροῦντο διὰ τὴν ἀπορίαν οἰκίραντες αὐτούς, τούτων ἀφαιρεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα. Κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ

- 20 Οὐ τοίνυν ἔγωγε οἶδα ὃ τι ὑμᾶς διαφερόντως δεῖ γινώσκειν περὶ αὐτοῦ ἢ οἱ οἰκείοι γινώσκουσι· τοιαῦτα γὰρ ἔστιν, ὥστ' εἰ καὶ μηδὲν αὐτῷ ἄλλο ἡμάρτητο διὰ μόνα ταῦτα δίκαιον εἶναι ἀποδοκιμασθῆναι· οἷα μὲν οὖν ζῶσα ἢ μήτηρ αὐτοῦ κατηγορεῖ, παρήσω· ἐξ ὧν δὲ τελευτῶσα τὸν βίον διεπράξατο τεκμαιρομένοις ῥᾶδιόν ἐστιν
- 21 ὑμῖν γινῶναι ὁποῖός τις ἦν περὶ αὐτῆν. ἐκείνη γὰρ τούτῳ μὲν ἠλίστησεν ἀποθανοῦσαν ἑαυτὴν ἐπιτρέψαι, Ἐπιφάνει δὲ οὐδὲν προσήκουσα πιστεύσασα ἔδωκεν εἰς τὴν ἑαυτῆς ταφήν τρεῖς μναῖς ἀργυρίου παραλιποῦσα τοῦτον υἱὸν ὄντα ἑαυτῆς. Ἄρα δήλον ὅτι εὖ ἤδει αὐτὸν οὐδὲ διὰ τὸ
- 22 προσήκειν αὐτῇ τὰ δέοντα ἂν ποιήσοντα ; καίτοι εἰ μή-

τηρ, ἢ πέφυκε καὶ ἀδικουμένη ὑπὸ τῶν ἑαυτῆς παίδων
 μάλιστα ἀνέχεσθαι καὶ μικρὸ ὠφελουμένη μεγάλα ἔχειν
 ἡγεῖσθαι διὰ τὸ εὐνοίᾳ μᾶλλον ἢ ἐλέγχῳ τὰ γιγνόμενα
 δοκιμάζειν, ἐνόμιζε τοῦτον κἂν ἀπὸ τεθνεώσης φέρειν
 ἑαυτῆς, τί χρῆ ὑμᾶς περὶ αὐτοῦ διανοηθῆναι ; ὅστις γὰρ ²³
 περὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀναγκαίους τοιαῦτα ἀμαρτάνει ἀμαρτή-
 ματα, τί ἂν περὶ γε τοὺς ἄλλοτρίους ποιήσειεν ; Ὡς οὖν
 καὶ ταῦτ' ἀληθῆ ἔστιν, ἀκούσατε αὐτοῦ τοῦ λαβόντιος τὸ
 ἀργύριον καὶ θάψαντος αὐτήν.

MARTYRIA

Τί ἂν οὖν βουληθέντες ὑμεῖς τοῦτον δοκιμάσατε ; ²⁴
 πότερον ὡς οὐχ ἡμαρτηκότα ; ἀλλὰ τὰ μέγιστα περὶ τὴν
 πατρίδα ἠδίκηκεν· ἀλλ' ὡς ἔσται βελτίων ; τοιγάρτοι
 πρότερον βελτίων γενόμενος περὶ τὴν πόλιν ὕστερον βου-
 λεύειν ἀξιούτω, φανερόν τι ἀγαθὸν ὥσπερ τότε κακὸν
 ποιήσας. σωφρονέστερον γάρ ἐστιν ὕστερον πᾶσι τῶν
 ἔργων τὰς χάριτας ἀποδιδόναι· δεινὸν γὰρ ἔμοιγε δοκεῖ
 εἶναι, εἰ ἐξ ὧν μὲν ἤδη ἡμάρτηκε μηδέποτε τιμωρηθῆ-
 σεται, ἐξ ὧν δὲ μέλλει εὖ ποιήσειν ἤδη τιμηθήσεται. ἀλλ'
 ἄρα ἵνα βελτίους ὧσιν οἱ πολῖται ὀρῶντες ἅπαντας ὁμοί- ²⁵
 ὡς τιμωμένους, διὰ τοῦτο δοκιμαστέος ἐστίν ; ἀλλὰ κίν-
 δυνος καὶ τοὺς χρηστούς, ἐὰν αἰσθάνωνται ὁμοίως τοὺς
 πονηροὺς τιμωμένους, παύσεσθαι τῶν χρηστῶν ἐπιτηδευ-
 μάτων, τῶν αὐτῶν ἡγουμένους εἶναι τοὺς τε κακοὺς τι-
 μᾶν καὶ τῶν ἀγαθῶν ἀμνημονεῖν· ἄξιον δὲ καὶ τότε ἐν ²⁶
 θυμηθῆναι, ὅτι εἰ μὲν τις φροῦρίον τι προὔδωκεν ἢ ναῦς
 ἢ στρατόπεδόν τι, ἐν ᾧ μέρος τι ἐτύγγανε τῶν πολιτῶν
 ὄν, ταῖς ἐσχάταις ἂν ζημίαις ἐζημιούτο, οὗτος δὲ προ-
 δοὺς ὄλην τὴν πόλιν οὐχ ὅπως μὴ τιμωρηθῆσεται ἀλλὰ
 ὅπως τιμῆσεται παρασκευάζεται· καίτοι δικαίως γ' ἂν, ὅστις
 φανερώς ὥσπερ οὗτος προὔδωκε τὴν ἐλευθερίαν, οὐ περὶ
 τοῦ βουλεύειν ἀλλὰ περὶ τοῦ δουλεύειν καὶ τῆς μεγί-
 στης ἀτιμίας ἀγωνίζοιτο.

Ἄκουω δ' αὐτὸν λέγειν ὡς, εἰ τι ἦν ἀδίκημα τὸ μὴ ²⁷
 παραγενέσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ, νόμος ἂν ἔκειτο περὶ

αὐτοῦ διαρρήδην, ὥσπερ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων. οὐ γὰρ οἶεται ἡμᾶς γνῶσεσθαι ὅτι διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀδικήματος οὐδεὶς περὶ αὐτοῦ ἐγράφη νόμος. τίς γὰρ ἂν ποτε ῥήτωρ ἐνεθυμήθη ἢ νομοθέτης ἤλπισεν ἀμαρτή-
 28 σεσθαι τινὰ τῶν πολιτῶν τοσαύτην ἀμαρτίαν ; οὐ γὰρ ἂν δῆπου, εἰ μὲν τις λίποι τὴν τάξιν μὴ αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὔσης ἀλλ' ἐτέρους εἰς τοῦτο καθιστάσης, ἐτέθη νόμος ὡς μέγαρα ἀδικούντος, εἰ δέ τις αὐτῆς τῆς πόλεως ἐν κινδύνῳ οὔσης λίποι τὴν πόλιν αὐτὴν οὐκ ἂν ἄρα ἐτέθη ; σφόδρα γ' ἂν, εἴ τις ᾗθη τινὰ τῶν πολιτῶν ἀμαρ-
 29 τήσεσθαι τι τοιοῦτόν ποτε. τίς δ' οὐκ ἂν εἰκότως ἐπιτιμήσειεν ἡμῖν εἰ τοὺς μετοίκους μὲν, ὅτι οὐ κατὰ τὸ προσῆκον ἑαυτοῖς ἐβοήθησαν τῷ δήμῳ ἐτιμήσατε ἀξίως τῆς πόλεως, τοῦτον δέ, ὅτι παρὰ τὸ προσῆκον ἑαυτῷ προὔδωκε τὴν πόλιν, μὴ κολάσετε, εἰμή γε ἄλλω τινὶ μείζονι, τῇ γε πα-
 30 ρούσῃ ἀτιμία ; ἀναμνήσθητε δὲ δι' ὅ τι ποτὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας γενομένους περὶ τὴν πόλιν τιμᾶτε καὶ τοὺς κακοὺς ἀτιμάζετε. ἐδείχθη γὰρ ἀμφοτέρω ταῦτα οὐ τῶν γεγενημένων μᾶλλον τι ἔνεκα ἢ τῶν γενησομένων, ἵν' ἀγαθοὶ προθυμῶνται γίνεσθαι ἐκ παρασκευῆς, κακοὶ δὲ μηδὲ
 31 ἐξ ἑνὸς τρόπου ἐπιχειρῶσιν. ἔτι δὲ ἐνθυμήθητε ποίων ἂν ὑμῖν δοκεῖ οὗτος ὄρκων φροντίσαι. ὅς ἔργῳ τοὺς πατρίους θεοὺς προὔδωκεν ; ἢ πῶς ἂν χρηστόν τι βουλεῦσαι περὶ τῆς πολιτείας, ὅς οὐδὲ ἐλευθερῶσαι τὴν πατρίδα ἐβουλήθη ; ἢ ποῖα ἂν ἀπόρρητα τηρῆσαι, ὅς οὐδὲ τὰ προειρημένα ποιῆσαι ἠξίωσε ; πῶς δ' εἰκὸς ἐστί τοῦτον, ὅς οὐδὲ τελευταῖος ἐπὶ τοὺς κινδύνους ἦλθε, πρότερον τῶν κατεργασαμένων καὶ αὐτῶν κινδυνευσάντων τιμηθῆναι ; σχέλιον δ' ἂν εἴη, εἰ οὗτος μὲν ἅπαντας τοὺς πολίτας περὶ οὐδενὸς ἠγήσατο, ὑμεῖς δὲ τοῦτον ἓνα ὄντα μὴ
 32 ἀποδοκιμάσατε. ὁρῶ δὲ τινὰς οἷ νῦν μὲν τοῦτω παρασκευάζονται βοηθεῖν καὶ δεῖσθαι ὑμῶν, ἐπειδὴ ἐμὲ οὐκ ἐδύναντο πείσαι· τότε δέ, ὅτε οἱ κίνδυνοι μὲν ὑμῖν καὶ οἱ μέγιστοι ἀγῶνες ἦσαν, τὰ δὲ ἄθλα αὐτῆ ἢ πολιτεία ἔκειτο καὶ ἔδει οὐ μόνον περὶ τοῦ βουλευεῖν ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι, τότε οὐκ ἐδέοντο αὐτοῦ βοηθῆ-

σαι καὶ ὑμῖν καὶ κοινῇ τῇ πόλει, καὶ μὴ προδοῦναι μήτε τὴν πατρίδα μήτε τὴν βουλήν, ἧς νῦν ἀξιοὶ τυχεῖν οὐ μὲ- τὸν αὐτῷ, ἄλλων γε κατεργασαμένων· ὁ μόνος δὲ, ὃ βουλή, ³³ δικαίως οὐδ' ἂν ἀγανακτοίη μὴ τυχόν· οὐ γὰρ ὑμεῖς νῦν αὐτὸν ἀτιμάσετε ἀλλ' αὐτὸς αὐτὸν τότε ἀπεστέρησεν, ὅτε οὐκ ἤξιωσεν, ὥσπερ νῦν προθύμως κληρωσόμενος ἦλθε καὶ τότε διαμαχούμενος περὶ αὐτῆς καταστῆναι μεθ' ὑμῶν.

Ἰκανά μοι νομίζω εἰρησθαι, καίτοι πολλά γε παρα- ³⁴ λιπών· ἀλλὰ πιστεύω ὑμᾶς καὶ ἄνευ τούτων συμφέροντα τῇ πόλει γνῶσεσθαι. οὐ γὰρ ἄλλοις τισὶν ὑμᾶς δεῖ περὶ τῶν ἀξίων ὄντων βουλευεῖν τεκμηρίοις χρῆσθαι ἢ ὑμῖν αὐτοῖς ὁποῖοί τινες ὄντες αὐτοὶ περὶ τὴν πόλιν ἐδοκιμά- σθητε. ἔστι γὰρ τὰ τούτου ἐπιτηδεύματα καινὰ παραδείγ- ματα καὶ πάσης δημοκρατίας ἀλλότρια.

ΤΕΛΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἀπριλίου 1925

Ἀριθ. } Πρωτ. 15460
 } Διεξλ.

Πρὸς

τὸν κ. Γεώργιον Σουμελίδην

Καθηγητὴν τοῦ Δ' γυμνασίου ἀρρένων Ἀθηνῶν

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν, ὅτι δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως τῇ 8ῃ τοῦ ἰσταμένου μηνὸς ἐκδοθείσης καὶ τῇ 13ῃ τοῦ αὐτοῦ δημοσιευθείσης ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 35 δευτέρῳ τεύχει τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 15 πράξιν τῆς οἰκείας κριτικῆς ἐπιτροπῆς ἐνεκρίθησαν τὰ ἐξῆς πρὸς κρίσιν ὑποβληθέντα ὑμέτερα βιβλία:

1) ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ ἐρμηνευόμενοι διὰ ΜΕΘΟΔΙΚΟΥ ΔΕΞΙΚΟΥ διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Α' τάξεως τῶν τετρατάξιων γυμνασίων καὶ τῆς ἀντιστοίχου τῶν λοιπῶν σχολείων τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

2) ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ, ἐκλεκτὰ τεμάχια διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Γ' τάξεως τῶν τετρατάξιων γυμνασίων καὶ τῆς ἀντιστοίχου τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως. Ὑποχρεοῦσθε ὅπως πρὸ τῆς ἐκτυπώσεως τῶν βιβλίων τούτων συμμορφωθῆτε πρὸς τὰς ἐν τῇ σχετικῇ ἐκθέσει τῆς κριτικῆς ἐπιτροπῆς περιλαμβανομένας ὑποδείξεις.

Κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ

Ὁ τμηματάρχης τοῦ Γ' τμήματος

ΓΡΥΠΑΡΗΣ